

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af integrationsloven, danskuddannelsesloven, lov om almene boliger m.v. og forskellige andre love
(Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge, styrket virksomhedsrettet integrationsprogram)

§ 1

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1094 af 7. oktober 2014, som ændret ved § 66 i lov nr. 1482 af 23. december 2014, § 2 i lov nr. 1488 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1000 af 30. august 2015 § 1 i lov nr. 1705 af 21. december 2015, § 4 i lov nr. 296 af 22. marts 2016 og § 2 i lov nr. 300 af 22. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, udgår "integrationsplaner og".
2. I § 4, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:
"I de situationer, hvor den 1. i en måned falder i en weekend eller på en helligdag, overgår ansvaret for en flygtning til kommunalbestyrelsen den førstkommande hverdag."
3. I § 6, 1. pkt., ændres "den 1. april" til: "den 1. maj".
4. I § 7, stk. 1, 2. pkt., og § 7, stk. 3, ændres "den 1. maj" til: "den 1. juni".
5. I § 7, stk. 3, ændres "den 15. maj" til: "den 15. juni".
6. § 12, 1. pkt., affattes således:
"Kommunalbestyrelsen skal, når det er muligt, anvise en bolig til en flygtning, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter § 10, jf. dog stk. 3."
7. Overskriften før § 15 a og §§ 15 a til 15 c ophæves.
8. § 15 d, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes som nye stykker:
"Kommunalbestyrelsen skal tilbyde en flygtning, som visiteres til kommunen, jf. § 10, en helbredsmæssig vurdering, hvis der efter en konkret vurdering skønnes at være behov for en nærmere afdækning af den pågældendes fysiske og psykiske helbredsforhold. Ved vurdering af behovet for tilbuddet skal kommunalbestyrelsen inddrage allerede foreliggende helbredsmæssige oplysninger om flygtningen. En flygtning, som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 8, skal tilbydes en helbredsmæssig vurdering.
Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter en konkret vurdering beslutte at tilbyde en nyankommen familiesammenført til en flygtning en helbredsmæssig vurdering.
Stk. 3. Tilbud efter stk. 1 og 2 skal gives snarest muligt og inden 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret, jf. § 4."

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 4-9.

9. I § 15 d, stk. 5, som bliver stk. 7, ændres "integrationsplanens udredningsdel, jf. § 15 a, stk. 4" til: "den videre tilrettelæggelse af udlændingens integrationsprogram, jf. § 16".

10. § 16, stk. 5, affattes således:

"Stk. 5. Integrationsprogrammet skal påbegyndes snarest muligt og senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding. Integrationsprogrammet skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Tilbudene må ikke stille sig hindrende i vejen for udlændingens mulighed for at varetage et arbejde."

11. I § 16 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

"Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden for 2 uger og senest ved integrationsprogrammets påbegyndelse give en udlænding, som modtager integrationsydelse, et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. §§ 23 b og 23 c, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud."

12. § 16, stk. 6, som bliver stk. 7, affattes således:

"Stk. 7. Integrationsprogrammet skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for 1 år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4. Opnår udlændingen ikke ordinær beskæftigelse inden for 1 år, skal integrationsprogrammet forlænges. Det samlede integrationsprogram kan dog højst have en varighed på 5 år."

13. I 19, stk. 9, 1. pkt., § 45, stk. 4, 1. pkt., § 51 b, stk. 1, og § 57, stk. 2, 1. pkt. ændres "§ 16, stk. 6" til: "§ 16, stk. 7".

14. Efter § 16 a indsættes:

"§ 16 b. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med tilrettelæggelse af integrationsprogrammet oplyse udlændingen om muligheden for at få foretaget en formel vurdering af medbragte uddannelseskvalifikationer i henhold til reglerne i lov om vurdering af udenlandske kvalifikationer m.v. i de tilfælde, hvor udlændingen angiver at have en formel kompetencegivende uddannelse fra hjemlandet, og uddannelsen ikke tidligere er blevet vurderet."

15. § 17 ophæves og i stedet indsættes:

"§ 17. Kommunalbestyrelsen skal inden udgangen af de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16, stk. 2, visitere den pågældende som jobparat eller aktivitetsparat. Kun i de tilfælde, hvor det er åbenbart, at en udlænding grundet væsentlige sociale, helbredsmæssige eller andre udfordringer, ikke er i stand til at deltage i virksomhedsrettede tilbud, skal den pågældende anses for at være aktivitetsparat."

§ 17 a. For en udlænding omfattet af § 16, stk. 2, skal tilbud i medfør af § 23 tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats, hvor der maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23 b og 23 c. For en aktivitetsparat udlænding kan de virksomhedsrettede tilbud i de første 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret omfatte forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. § 23 a, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. For en jobparat udlænding omfattet af § 16, stk. 2, skal tilbud efter §§ 23 b og 23 c have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. I det første år af integrationsprogrammet kan tilbud om nytteindsats efter § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke medregnes i timekravet efter 1. pkt. For en aktivitetsparat udlænding fastsættes timetallet efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov."

16. I § 18, stk. 2, indsættes efter "den pågældende udlændings integrationsforløb,": "herunder hvis udlændingen eller dennes ægtefælle opnår ordinær beskæftigelse i kommunen, og flytningen er nødvendig for at kunne varetage arbejdet,".
17. I § 19, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter "hurtigst muligt": "og så vidt muligt inden for 1 år".
18. I § 19 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
"Stk. 6. Integrationskontrakten skal angive, hvilken forvaltning i kommunen der er ansvarlig for at koordinere integrationsindsatsen for udlændingen, jf. § 19 a."
Stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9.
19. Efter § 19 indsættes:
"§ 19 a. Kommunalbestyrelsen skal til varetagelse af en sammenhængende integrationsindsats for flygtninge og familiesammenførte udlændinge i hver enkelt sag fastsætte, hvilken forvaltning i kommunen der er ansvarlig for at koordinere integrationsindsatsen for udlændingen. Den koordinerende forvaltning skal understøtte, at de fastsatte mål og iværksatte indsatser i integrationskontrakten tager udgangspunkt i udlændingens samlede situation."
20. § 20, stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:
"Kommunalbestyrelsen har pligt til løbende efter behov at følge op på en udlændings integrationskontrakt, indtil udlændingen har opfyldt de mål, som er fastsat eller aftalt i integrationskontrakten, jf. § 19, stk. 4, 1. pkt. Efter at visitationen efter § 17 er gennemført, skal opfølgning finde sted mindst 4 gange inden for 12 kalendermåneder."
21. Efter § 20 indsættes:
"§ 20 a. Kommunalbestyrelsen kan anvende "Min Plan" på Jobnet, når der skal udarbejdes og følges op på en integrationskontrakt, jf. §§ 19 og 20. Hvis kommunalbestyrelsen anvender "Min Plan", skal det aftalte om beskæftigelses- og uddannelsesmål, planer for tilbud, uddannelsespålæg m.v., jf. § 19, stk. 4-6, fremgå af "Min Plan".
22. I § 21 indsættes som 2. pkt.:
"Danskuddannelse kan som led i integrationsprogrammet have en varighed på op til 5 år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4."
23. I § 23, stk. 1, nr. 1, indsættes efter "vejledning og opkvalificering,": "herunder forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud,".
24. I § 23, stk. 1, nr. 2, indsættes efter "virksomhedspraktik,": "herunder nytteindsats,".
25. I § 23 a, stk. 1, nr. 3, ændres "uddannelsesforløb eller" til: "uddannelsesforløb,".
26. I § 23 a, stk. 1, nr. 4, ændres "arbejdsmarked." til: "arbejdsmarked eller".
27. I § 23 a, stk. 1, indsættes som nr. 5:
"5) forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud."
28. I § 23 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:
"For udlændinge, der modtager integrationsydelse, kan tilbud om virksomhedspraktik tillige gives i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere."

29. I § 23 b, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

"Tilbud om nytteindsats gives dog med det formål, at udlændingen skal arbejde for sin ydelse."

30. § 23 b, stk. 4, affattes således:

"Stk. 4. Varigheden af tilbud om virksomhedspraktik udgør

1) op til 4 uger for en jobparat udlænding, jf. dog nr. 2,

2) op til 13 uger for en jobparat udlænding, hvis personen ikke har erhvervserfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud, og

3) op til 13 uger for en aktivitetsparat udlænding."

31. I § 23 b indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

"Stk. 6. Et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger."

32. § 23 f, stk. 1, nr. 2, ophæves.

33. § 23 f, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Til udlændinge, der modtager integrationsydelse, kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes udlændingens deltagelse i integrationsprogrammet. Udlændinge, der modtager tilbud om privat ansættelse med løntilskud, kan ikke modtage hjælp efter 1. pkt."

34. § 24 c, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

35. Overskriften før § 26 a og § 26 a, stk. 1-3, ophæves, og i stedet indsættes:

"Konkrete pligter for jobparate udlændinge

§ 26 a. En jobparat udlænding, der har ansøgt om eller modtager integrationsydelse, skal ved første henvendelse til kommunen om hjælp tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen har pligt til at sikre dette. Udlændingen skal mindst hver syvende dag tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at pågældende er arbejdssøgende. De regler, som fastsættes i medfør af § 11, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, finder tilsvarende anvendelse for udlændingens tilmelding og afmelding som arbejdssøgende. Jobcenteret kan beslutte, at udlændingen undtages fra kravet om hver syvende dag at skulle tjekke sine jobforslag eller fra kravet om registrering af sin jobsøgning i joblog på "Min side" på Jobnet, hvis udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Jobcenteret skal efter omstændighederne sørge for, at den pågældende hurtigst muligt bliver i stand til dette.

Stk. 2. Udlændingen skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter tilmelding som arbejdssøgende hos jobcenteret sørge for at lægge en beskrivelse (cv) af tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde ind i Beskæftigelsesministeriets database Jobnet. Udlændingen skal endvidere angive mindst ét beskæftigelsesmål. Jobcenteret kan inden for fristen i 1. pkt. fastsætte, hvornår oplysningerne skal være indlagt i Jobnet. Jobcenteret kan beslutte, at udlændingen undtages fra kravet om at lægge et cv på Jobnet inden for 3 uger og kravet om i den forbindelse at angive beskæftigelsesmål på Jobnet, hvis udlændingens it-mæssige og sproglige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Jobcenteret skal efter omstændighederne sørge for, at den pågældende hurtigst muligt bliver i stand til dette.

Stk. 3. Udlændingen skal løbende opdatere sine egne oplysninger i Jobnet. Foreligger der oplysninger som nævnt i stk. 2 fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende, skal oplysningerne straks på ny gøres tilgængelige, hvis udlændingen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende.

Stk. 4. Jobcenteret skal i forbindelse med afholdelse af samtaler efter § 20, stk. 4, sikre, at de oplysninger, som udlændingen har indlagt i Jobnet, er fyldestgørende.”

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

36. I § 27 a, stk. 1, affattes således:

”Når kommunalbestyrelsen henviser en jobparat udlænding, der modtager integrationsydelse, til et job af over 5 dages varighed og udlændingen ikke får jobbet, igangsættes et systematisk henvisningsforløb efter stk. 2.”

37. § 45, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Staten yder i de tre første år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, et månedligt grundtilskud på 2.640 kr. for hver udlænding omfattet af integrationsprogrammet, jf. § 16. I perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018 udgør det månedlige grundtilskud for hver flygtning og hver udlænding, som er familiesammenført med en flygtning, dog 3.960 kr. Grundtilskuddet ydes til dækning af sociale merudgifter og generelle udgifter i medfør af kapitel 3 og 4 til udlændinge og udbetales til den kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for integrationsindsatsen, jf. § 4.”

38. § 45, stk. 8, affattes således:

”Stk. 8. Staten yder for hver udlænding omfattet af integrationsprogrammet, der har fået udarbejdet en integrationskontrakt efter § 19, følgende resultattilskud:

- 1) 75.000 kr., hvis udlændingen inden for de tre første år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, og 50.000 kr., hvis udlændingen inden for det fjerde eller femte år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, kommer i ordinær beskæftigelse og fortsætter i ordinær beskæftigelse i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.
- 2) 75.000 kr., hvis udlændingen inden for de tre første år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, og 50.000 kr., hvis udlændingen inden for det fjerde eller femte år af introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse og fortsætter uddannelsesforløbet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder og under studieforløbet kan modtage SU, elevløn el.lign., der sikrer udlændingen et forsørgelsesgrundlag.
- 3) 32.000 kr., hvis udlændingen inden for introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 7, indstiller sig til prøve i dansk og senest ved første prøvetidspunkt efter introduktionsperiodens udløb består prøve i dansk på det niveau, der i samarbejde med udbyderen af danskuddannelse er fastsat som mål i integrationskontrakten, jf. § 19.
- 4) 32.000 kr., hvis en udlænding, der efter introduktionsperiodens udløb, jf. § 16, stk. 7, tilbydes danskuddannelse efter § 2, stk. 5, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.,
 - a) indstiller sig til prøve i dansk inden uddannelsesstilløbets ophør, dog senest 1 år efter introduktionsperiodens udløb, jf. § 16, stk. 7, og
 - b) senest ved første prøvetidspunkt herefter består prøve i dansk på det niveau, der i samarbejde med udbyderen af danskuddannelse er fastsat som mål i integrationskontrakten, jf. § 19.”

39. I § 45 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

”Stk. 9. Resultattilskud efter stk. 8 ydes til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor udlændingen har bopæl på tidspunktet for opfyldelse af kriterierne for resultattilskuddet.”

Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

40. Efter § 45 indsættes:

”§ 45 a. Staten refunderer i 2016 og 2017 indenfor et årligt rådighedsbeløb på 24.000 kr. for hver helårsperson, der i løbet af året har været midlertidigt indkvarteret, jf. § 12, stk. 6, 50 pct. af kommunalbestyrelsens nettodriftsudgifter til midlertidig indkvartering af flygtninge, der overstiger flygtningenes egenbetaling for indkvarteringen.

§ 45 b. Staten yder i 2017 og 2018 til den enkelte kommunalbestyrelse et tilskud på 25.000 kr. ganget med stigningen i forhold til året før i antallet af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i kommunen, der er i ordinær beskæftigelse.

§ 46. Til virksomheder, der i perioden 1. juli 2016 til 30. juni 2019 ansætter en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som flygtning eller familiesammenført, jf. § 2, stk. 2 og 3, udbetaler staten en bonus, såfremt ansættelsen sker senest 2 år efter, at opholdstilladelsen er meddelt. Der skal være tale om ordinær beskæftigelse af et omfang på over 19 timer om ugen.

Stk. 2. For udlændinge omfattet af stk. 1, der ansættes senest 1 år efter, at opholdstilladelsen er meddelt, udbetales til virksomheden 20.000 kr. efter 6 måneders ansættelse og yderligere 20.000 kr. efter 12 måneders ansættelse.

Stk. 3. For udlændinge omfattet af stk. 1, der ansættes mere end 1 år efter, at opholdstilladelse er meddelt, men senest 2 år efter dette tidspunkt, udbetales til virksomheden 15.000 kr. efter 6 måneders ansættelse og yderligere 15.000 kr. efter 12 måneders ansættelse.

Stk. 4. Bonus som nævnt i stk. 1 udbetales af Styrelsen for International Rekruttering og Integration efter ansøgning. Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan til brug for behandlingen af ansøgninger som nævnt i 1. pkt. få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7, og indhente oplysninger i det fælles datagrundlag, jf. § 45 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Stk. 5. Udlændinge-, integrations- og boligministeren fastsætter nærmere regler om bonusordningen, herunder om administrationen af ordningen.”

41. I § 47, *stk. 1*, indsættes efter ”§ 45, stk. 3-5 og 7-8, ”: ”og §§ 45 a og 45 b, ”.

42. I § 48, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”De beløb, der er anført i § 45, stk. 3, 7 og 8, ” til: ”Det beløb, der er anført i § 45, stk. 7, ”.

43. I § 48, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

”De beløb, der er anført i § 45, stk. 3 og 8, er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra 2017 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.”

§ 2

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 10. juni 2015, som ændret ved § 23 i lov nr. 1871 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 a, *stk. 3*, indsættes efter ”tilbud om ”: ”danskuddannelse og ”.

2. § 13, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”Taksten opdeles i en starttakst og en sluttakst. Starttaksten udgør 30 procent og sluttaksten udgør 70 procent af den aftalte takst pr. modul.”

§ 3

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1278 af 18. november 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 4*, ændres ”tre ” til: ”to ”.

2. I § 51 a indsættes som stk. 4:

”Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan uanset bestemmelserne i stk. 1-3 beslutte, at boliger, der indrettes som kollektive bofællesskaber, jf. § 3, stk. 2, 5 og 6, skal udlejes til flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte. Kommunalbestyrelsen anviser til alle ledige værelser. Kommunen betaler lejen fra det tidspunkt, fra hvilket det ledige værelse er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunen garanterer endvidere for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser til at istandsætte værelset ved fraflytning. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan udlejningen i øvrigt finder sted.”

3. I § 62, stk. 3 og 4, ændres ”stk. 1 og § 59, stk. 1” til: ”stk. 1, § 51 a, stk. 4, og § 59, stk. 1”.

§ 4

I lov om leje af almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 9. marts 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 25, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

”For boliger, der udlejes til flygtninge, jf. § 51 a, stk. 4, i lov om almene boliger m.v., skal vedligeholdelse i boperioden og istandsættelse ved fraflytning dog ske efter reglerne i § 27.”

§ 5

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 15. juni 2015, som ændret ved lov nr. 76 af 27. januar 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 8 b indsættes:

»Kapitel 8 c

Særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever

§ 36 g. En fri grundskole kan optage elever i et særligt tilbud om grundskoleundervisning for udenlandske elever i den undervisningspligtige alder. I sådant et tilbud optager skolen tillige elever, der er henvist efter folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 4, og som er omfattet af stk. 2.

Stk. 2. Skolen giver tilbud efter stk. 1 til elever, når elevens bopælskommune vurderer, at eleven har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, og at det er pædagogisk påkrævet for eleven at deltage.

Stk. 3. En elevs deltagelse i et tilbud efter stk. 1 ophører, når elevens bopælskommune vurderer, at eleven kan deltage i almindelig grundskoleundervisning, dog senest efter to års forløb.

§ 36 h. Skolen og kommunalbestyrelsen indgår overenskomst om rammer for optagelse af elever med bopæl i kommunen i tilbud efter § 36 g og om kommunens tilskud til dækning af skolens udgifter hermed.

Stk. 2. Skolens udgifter ved tilbud efter § 36 g dækkes fuldt ud af kommunale tilskud eller andre indtægter bortset fra statslige tilskud efter kapitel 4 og forældrebetaling. Skolen fører et særskilt regnskab for ordningen. Dette er en del af skolens samlede regnskab.

§ 36 i. Tilskudsbestemmelser i kapitel 4 gælder ikke for statslige tilskud til elever i tilbud efter § 36 g.

Stk. 2. Elever omfattet af § 36 g indgår i opgørelsen af klassetrinsskravet i § 2, stk. 1 og 2, og elevtalskravet i § 19, stk. 1.

§ 36 j. Tilbud efter § 36 g kan uanset bestemmelsen i § 5, stk. 6, 1. pkt., etableres som en filial.”

§ 6

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 15. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Efter § 29 a indsættes i kapitel 4:

”§ 29 b. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori eleven er tilmeldt folkeregistret, kan yde tilskud til skolens driftsudgifter for en elev, der som flygtning er kommet til Danmark uden sine forældre og er omfattet af lov om integration af udlændinge i Danmark.

Stk. 2. Tilskudsbestemmelser i §§ 22-26 a samt kapitel 5 og 6 gælder ikke for elever omfattet af stk. 1. Skolens udgifter ved elever omfattet af stk. 1 dækkes fuldt ud af det kommunale tilskud efter stk. 1 eller andre indtægter bortset fra statslige tilskud og elevbetaling.

Stk. 3. § 11, stk. 2-4, og § 13, stk. 3, om krav til egenbetalingens omfang finder ikke anvendelse for elever omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 gælder også for elever, der er henvist efter folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 4 og 5, og stk. 4, og som flygtning er kommet til Danmark uden sine forældre og er omfattet af lov om integration af udlændinge i Danmark.”

§ 7

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 167 af 20. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at gennemføre en sprogvurdering af alle de børn i alderen 3 år til skolestart, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-års alderen.”

2. § 11, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

3. I § 11, stk. 4, indsættes efter ”sprogunderstøttende aktiviteter”: ”, jf. dog stk. 9”.

4. I § 11, stk. 5, indsættes efter ”sprogunderstøttende aktiviteter”: ”, jf. dog stk. 9”.

5. I § 11, stk. 6, indsættes efter ”stk. 3-5”: ”og stk. 9”.

6. I § 11, stk. 7, indsættes efter ”stk. 1-5”: ”og stk. 9”.

7. I § 11 indsættes efter stk. 8 som stk. 9:

”Stk. 9. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimulerings tilbud til børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, eller § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2 eller stk. 3, nr. 1 eller 2, og børn, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, og § 9 c, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, når barnet ikke er optaget i et dagtilbud, og barnet på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Kommunalbestyrelsen beslutter det tidsmæssige omfang af de sprogunderstøttende aktiviteter, og i hvilket omfang de sprogunderstøttende aktiviteter for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud, jf. dog stk. 3.”

8. § 11 affattes således:

”Stk. 1. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn i alderen omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen har endvidere ansvaret for, at forældre i forbindelse med sprogvurderingen gøres opmærksomme på muligheden for, at deres barn kan blive optaget i et dagtilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 1 og 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen efter stk. 1 og 2 fastsættes ud fra det enkelte barns behov for sprogstimulering, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gives et sprogstimuleringstilbud på 15 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Stk. 5. Når mindst en af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen i stedet for tilbuddet efter stk. 4 give et sprogstimuleringstilbud i form af en plads 30 timer om ugen i et dagtilbud efter § 19, stk. 2 og 3, eller § 21, stk. 2 og 3, til tosprogede børn, der ikke er i dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter stk. 2 vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Stk. 6. Sprogvurdering efter stk. 1 og 2 og sprogstimulering efter stk. 3-5 varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at barnets forældre inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen efter stk. 1-5, samt at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling.

Stk. 8. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter regler om, at i tilfælde, hvor den af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, bor i samme husstand med en ægtefælle eller lever med en samlever i et ægteskabslignende samlivsforhold, skal ægtefællens eller samleverens beskæftigelsesstatus indgå i kommunens vurdering af, om forældrene er i beskæftigelse. I forlængelse heraf vil der blive fastsat regler om, at i tilfælde, hvor en forælder er enlig forsørger, er det alene den enlige forsørgers beskæftigelsesstatus, der skal indgå i kommunens vurdering. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at forældre til et tosproget barn, der er optaget i et dagtilbud 30 timer om ugen, har pligt til at oplyse kommunen om ændringer i deres beskæftigelsesstatus.”

9. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter ”§ 11, stk. 3-5”: ”og stk. 9”.

10. § 12, *stk. 1*, affattes således:

”Stk. 1. Forældre til børn, der skal sprogvurderes efter § 11, stk. 1 og 2, og eventuelt modtage sprogstimulering efter § 11, stk. 3-5, har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.”

11. I § 12, *stk. 3*, indsættes efter ”stk. 3-5”: ”og stk. 9”.

12. § 12, *stk. 3*, affattes således:

”Stk. 3. Kommunen skal forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter § 11, stk. 1 og 2, og eventuel sprogstimulering efter § 11, stk. 3-5, oplyse barnets forældre om, at manglende overholdelse af forældrenes pligt efter stk. 1 kan medføre, at kommunalbestyrelsen efter stk. 2 træffer en afgørelse om standsning af børneydelsen.”

13. I § 43, stk. 1, nr. 5, indsættes efter "om ugen, jf. § 11, stk. 5": ", eller modtager sprogstimulering, jf. § 11, stk. 9".

14. § 43, stk. 1, nr. 5, affattes således:

"5) tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. § 11, stk. 5."

§ 8

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret ved lov nr. 1868 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som *stk. 3*:

"*Stk. 3.* Jobcenteret skal sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, hvis en virksomhed henvender sig med ønsket om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse, og jobcenteret ikke kan finde en egnet kandidat blandt kommunens ledige. Det samme gælder, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig enten direkte til jobcenteret eller gennem det nationale kontaktpunkt, Jobservice Danmark, med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse."

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 35, træder i kraft den 1. oktober 2016.

Stk. 3. Udlændinge-, integrations- og boligministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af integrationslovens § 20 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21.

Stk. 4. § 7, nr. 8, 10, 12 og 14, træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 5. Børn, der den 30. juni 2018 er optaget i tilbud om sprogunderstøttende aktiviteter i henhold til dagtilbudslovens § 11, stk. 9, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 7, kan efter kommunalbestyrelsens beslutning indtil skolestart fortsætte i tilbuddet, eller efter kommunalbestyrelsens beslutning overgå til tilbud efter dagtilbudslovens § 11, stk. 4 eller 5, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 8.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Integrationsloven
 - 3.1.1. Ændret tidspunkt for udmeldelse af landstal i forbindelse med boligplacering af flygtninge
 - 3.1.1.1 Gældende ret
 - 3.1.1.2 Foreslået ordning
 - 3.1.2. Mere fleksibelt tidspunkt for kommunernes overtagelse af nye flygtninge
 - 3.1.2.1 Gældende ret
 - 3.1.2.2 Foreslået ordning
 - 3.1.3. Tidspunkt for anvisning af en permanent bolig til nye flygtninge
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Foreslået ordning
 - 3.1.4. Integrationsansvar ved flytning til en anden kommune
 - 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Foreslået ordning
 - 3.1.5. Måretning af tilbud om helbredsmæssige vurderinger
 - 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Foreslået ordning
 - 3.1.6. Forenkling af planer
 - 3.1.6.1. Gældende ret
 - 3.1.6.2. Foreslået ordning
 - 3.1.7. Forenkling af opfølgning på integrationskontrakten
 - 3.1.7.1. Gældende ret
 - 3.1.7.2. Foreslået ordning
 - 3.1.8. Forenkling af regler om dækning af transportudgifter
 - 3.1.8.1. Gældende ret
 - 3.1.8.2. Foreslået ordning
 - 3.1.9. Intensivt integrationsprogram med entydigt jobfokus det første år
 - 3.1.9.1. Gældende ret
 - 3.1.9.2. Foreslået ordning
 - 3.1.10. Tidlig virksomhedsrettet indsats
 - 3.1.10.1. Gældende ret
 - 3.1.10.2. Foreslået ordning
 - 3.1.11. Midlertidig forhøjelse af grundtilskud
 - 3.1.11.1. Gældende ret
 - 3.1.11.2. Foreslået ordning
 - 3.1.12. Forhøjelse af resultattilskud
 - 3.1.12.1. Gældende ret
 - 3.1.12.2. Foreslået ordning
 - 3.1.13. Midlertidigt tilskud til jobrettet integrationsindsats
 - 3.1.13.1. Gældende ret
 - 3.1.13.2. Foreslået ordning
 - 3.1.14. Midlertidig kommunal bonus for beskæftigelse

- 3.1.14.1. Gældende ret
 - 3.1.14.2. Foreslået ordning
 - 3.1.15. Virksomhedsbonus for beskæftigelse
 - 3.1.15.1. Gældende ret
 - 3.1.15.2. Foreslået ordning
 - 3.2. Danskuddannelsesloven
 - 3.2.1. Udbud af danskundervisning på tværs af kommunegrænser
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Foreslået ordning
 - 3.2.2. Omlægning af modultakster
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Foreslået ordning
 - 3.3. Lov om almene boliger og lov om leje af almene boliger
 - 3.3.1. Kollektive bofællesskaber
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Foreslået ordning
 - 3.4. Friskoleloven
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Foreslået ordning
 - 3.5. Lov om efterskoler og frie fagskoler
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Foreslået ordning
 - 3.6. Dagtilbudsloven
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Foreslået ordning
 - 3.7. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen
 - 3.7.1. Bedre virksomhedsservice
 - 3.7.1.1. Gældende ret
 - 3.7.1.2. Foreslået ordning
- 4. Forholdet til grundloven og Danmarks internationale forpligtelser
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Miljømæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Til brug for trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter og drøftelser med kommunerne fremlagde regeringen i februar 2016 oplægget "Samarbejde om bedre integration".

Regeringsoplægget skal ses i lyset af migrations- og flygtningekrisen. Et rekordstort antal personer er ankommet til Europa, herunder til Danmark, og mange meddeles opholdstilladelse.

Regeringens udgangspunkt er, at en vellykket integration af de mange nyankomne er afgørende for Danmark. Regeringen ønsker at undgå, at de flygtninge, der kommer til Danmark, ender på langvarig offentlig ydelse. De skal arbejde, tjene penge og være en del af fællesskabet. De skal derfor hurtigst muligt ud på de danske arbejdspladser. Det er på en arbejdsplads, man kan lære dansk kultur og omgangsform, træne det danske sprog, og i sidste ende skabe grundlaget for at kunne forsørge sig selv og få et godt liv som aktiv samfundsborger.

De nye flygtninge skal integreres bedre, end det hidtil er sket. Det er regeringens sigtelinje, at hver anden flygtning efter tre år skal i arbejde. Det vil kræve en helt anden jobfokuseret indsats end hidtil og et godt samarbejde mellem virksomheder, kommuner, lønmodtagere og alle andre involverede.

Samtidig anerkender regeringen de udfordringer, kommunerne står overfor med at modtage og integrere et ekstraordinært højt antal flygtninge.

På den baggrund var hovedsigtet med regeringens oplæg at skabe grundlag for dels en langt mere virksomhedsrettet integrationsindsats, dels en forenkling og smidiggørelse af rammerne for den kommunale integrationsopgave.

Med udgangspunkt i regeringens oplæg og som resultat af konstruktive forhandlinger, er der indgået aftaler om integration med både arbejdsmarkedets parter og med KL.

Den 17. marts indgik regeringen og arbejdsmarkedets parter således aftalen "Trepartsaftale om arbejdsmarkedsintegration". Her blev parterne enige om rammerne for en bedre integrationsindsats, der kan bane vejen for, at langt flere flygtninge og familiesammenførte kommer i beskæftigelse og nærmere selvforsørgelse. Aftalen rummer 32 initiativer, der spænder bredt og sikrer, at indsatsen for flygtninge og familiesammenførte begynder tidligere og i højere grad foregår ude på virksomhederne.

Trepartsaftalen indeholder for det første en række initiativer om et øget beskæftigelsesfokus i integrationsindsatsen. Disse initiativer vedrører i vidt omfang den kommunale integrationsindsats og har dannet grundlag for væsentlige dele af regeringens aftale med KL. For det andet omfatter trepartsaftalen initiativer, der skal give bedre rammer for virksomheder til at ansætte flygtninge. Et centralt element i denne del af aftalen er indførelsen af en ny integrationsgrunduddannelse (IGU).

Den 18. marts 2016 blev regeringen og Kommunernes Landsforening (KL) enige om aftalen "Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge".

Regeringen og KL er her blevet enige om mere end 50 initiativer, som har til formål at sikre, at kommunerne får bedre rammer for at løfte integrationsopgaven, samtidig med at integrationsindsatsen i langt højere grad målrettes mod beskæftigelse. Initiativerne vedrører temaerne:

- Styrkede muligheder for boligplacering

- Bedre rammer for den kommunale integrationsindsats
- Tidlig indsats
- Styrket beskæftigelsesindsats
- Øget brug af medbragte kompetencer
- Erhvervsrettet danskuddannelse
- Fokuseret finansiering

2. Lovforslagets formål og indhold

Nærværende lovforslag har til formål at udmønte de dele af aftalen "Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge", som regeringen har indgået med KL, og de dele af "Trepartsaftale om arbejdsmarkedsintegration", som regeringen har indgået med arbejdsmarkedets parter, som kræver lovændringer. Det bemærkes dog, at regeringen vil fremsætte selvstændige lovforslag om henholdsvis Integrationsgrunduddannelsen og om visse elementer i aftalen med KL, der vedrører grundskoleområdet.

Herudover indeholder lovforslaget enkelte yderligere justeringer af integrationsloven, som ikke indgår i de ovennævnte aftaler.

Elementerne i lovforslaget er følgende:

Ændring af tidspunkt for udmeldelse af landstal i forbindelse med boligplacering af flygtninge: Datoen for, hvornår Udlændingestyrelsen skal udmelde et landstal for, hvor mange flygtninge der forventes at få opholdstilladelse og dermed skal boligplaceres i kommunerne i det kommende år, ændres til den 1. maj.

Mere fleksibelt tidspunkt for kommunernes overtagelse af nye flygtninge: Datoen for, hvornår integrationsansvaret for nye flygtninge overgives fra asylcentre til kommunerne, ændres til den førstkommande hverdag i de måneder, hvor den 1. falder i en weekend eller på en helligdag.

Tidspunkt for anvisning af en permanent bolig til nye flygtninge: Det præciseres, at kommunalbestyrelsen først skal anvise en permanent bolig til en flygtning, når det er muligt, og at forpligtelsen således ikke indebærer, at kommunen er forpligtet til at sætte opgaven med at finde permanente boliger til flygtninge over behovet for at finde boliger til andre boligtrængende. Kommunen skal fortsat tilbyde en permanent bolig til en ny flygtning, men kommunen er ikke forpligtet til at finde en permanent bolig inden for en bestemt tidsramme.

Integrationsansvar ved flytning til en anden kommune: Det præciseres, at en kommune er forpligtet til at overtage integrationsansvaret, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle har fået ordinær beskæftigelse i kommunen, og flytningen er nødvendig for at kunne varetage arbejdet.

Målbredning af tilbud om helbreds vurderinger: Tilbuddet om helbreds vurderinger målrettes, så det – med undtagelse af kvoteflygtninge - bliver op til kommunen at beslutte, om der er behov for en helbredsmæssig vurdering.

Forenkling af planer: Den eksisterende integrationsplan afskaffes, og de elementer heri, der har en merværdi for integrationsindsatsen, indarbejdes i integrationskontrakten, som videreføres. Det fastholdes desuden, at udlændingen samtidig med indgåelsen af integrationskontrakten skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Forenkling af opfølgning på integrationskontrakten: Reglerne for opfølgning på integrationskontrakten gøres mere fleksible, således at opfølgning skal ske efter en konkret vurdering af behovet, dog som minimum 4 gange inden for 12 kalendermåneder, og ikke efter faste tidsintervaller.

Forenkling af regler om dækning af transportudgifter: Kravet om en konkret og individuel vurdering af den enkelte flygtningens økonomi i forbindelse med dækning af transportudgifter relateret til deltagelse i integrationsprogrammet erstattes af en regel om, at transportudgifter alene kan dækkes for udlændinge under integrationsprogrammet, der modtager integrationsydelse.

Integrationsprogram med entydigt jobfokus: Integrationsprogrammet intensiveres med henblik på at sikre den korteste vej til beskæftigelse. Det indebærer, at integrationsprogrammet afkortes til 1 år med mulighed for forlængelse med yderligere op til 4 år, hvis det ikke lykkes at få udlændingen i job i løbet af det første år.

Tidlig virksomhedsrettet indsats: Alle nyankomne flygtninge og familiesammenførte mødes som jobparate. Og kommunerne skal sigte efter at igangsætte den virksomhedsrettede indsats inden 2 uger og er forpligtede til at give en virksomhedsrettet indsats senest efter 1 måned. Kommunerne skal tilbyde en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats således, at der højst kan være 6 ugers pause mellem tilbuddene. Aktiveringskravet på 37 timer erstattes med et krav om, at den virksomhedsrettede indsats skal fylde mest muligt og mindst 15 timer ugentligt for de jobparate.

Midlertidig forhøjelse af grundtilskud: Grundtilskuddet, som kommunerne modtager for den enkelte udlænding, forhøjes for 2017 og 2018 med 50 pct. for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge.

Forhøjelse af resultattilskud: Resultattilskuddet til kommunerne forhøjes for så vidt angår nyankomne, der kommer i beskæftigelse og uddannelse, og tilskudsperioden forlænges fra 3 til 5 år. Samtidig nedjusteres tilskuddet for bestået danskprøve.

Midlertidig refusion for udgifter til midlertidig indkvartering: For 2016 og 2017 ydes der 50 pct. statslig refusion af kommunernes nettodriftsudgifter til midlertidig indkvartering af flygtninge, der overstiger flygtningenes egenbetaling. Refusionsgrundlaget for den enkelte kommune kan hvert år maksimalt udgøre 24.000 kr. for hver helårsperson, der har været midlertidigt boligplaceret i løbet af året.

Midlertidig kommunal bonus for beskæftigelse: Kommunerne modtager en bonus, hvis kommunen får flere flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i ordinær beskæftigelse i forhold til året før. Når en kommune får en ekstra flygtning og familiesammenført til flygtning i beskæftigelse i forhold til året før, udløser det en præmie på 25.000 kr. til kommunen. Bonusordningen skal gælde i 2016 og i 2017 og udbetales i 2017 og 2018.

Virksomhedsbonus for beskæftigelse: Der indføres en bonusordning, der kontant belønner de virksomheder, som ansætter flygtninge og familiesammenførte, der er kommet inden for de sidste par år.

Udbud af danskundervisning på tværs af kommunegrænser: Reglerne vedrørende virksomheders og uddannelsesinstitutioners mulighed for at indgå aftale med udbydere af sprogundervisning ændres derved, at virksomheder fremover kan indgå aftaler om danskundervisning på tværs af kommunegrænser ikke blot for så vidt angår arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, men også for så vidt angår den ordinære danskuddannelse.

Omlægning af modultakster på danskuddannelsesområdet: Modultakster mellem kommunalbestyrelse og udbydere ændres, således at starttaksten fremover udgør 30 procent og sluttaksten udgør 70 procent.

Kollektive bofællesskaber: Kravet til størrelsen af de boliger, som kan bringes i spil som kollektive bofællesskaber, nedsættes således at der fremover skal kunne indrettes bofællesskaber i boliger med mindst 2 værelser plus et ekstra værelse, der kan benyttes som fælles stue for lejerne i bofællesskabet. Desuden gives kommunen ret til at bestemme, at et bestemt bofællesskab skal være et bofællesskab for flygtninge.

Friskoleloven: Frie grundskoler kan optage elever i et særligt tilbud om grundskoleundervisning for udenlandske elever i den undervisningspligtige alder. Skolen giver tilbud om særlig grundskoleundervisning til elever, hvor elevens bopælskommune vurderer, at eleven har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, og det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til det særlige tilbud om grundskoleundervisning.

Lov om efterskoler og frie fagskoler: Den kommune, som et uledsaget flygtningebarn er visiteret til, kan yde tilskud til en efterskoles og en fri fagskoles driftsudgifter for en elev, der som flygtning er kommet til Danmark uden sine forældre og er omfattet af integrationsloven.

Bedre virksomhedsservice: Jobcentrene i kommunerne skal sikre, at virksomheder, der ønsker at rekruttere til enten ordinær eller støttet beskæftigelse, har mulighed for at modtage en koordineret service på tværs af kommunegrænserne.

Aftalerne med henholdsvis arbejdsmarkedets parter og KL indeholder herudover en række andre initiativer, som gennemføres administrativt. Det drejer sig navnlig om:

Investeringspulje til midlertidig indkvartering: Der afsættes 150 mio. kr. i en pulje til statslig medfinansiering af etablering af midlertidige boliger og ombygning af egnede tomme bygninger til flygtninge.

Pulje til små almene boliger målrettet flygtninge: Der afsættes 640 mio. kr. i en pulje til tilskud svarende til 75 pct. af det kommunale grundkapitalindskud til små, nye almene boliger.

Lempelse af krav til modtagelsesklasser: Klasseloftet for modtagelsesklasser hæves fra 12 til 15, hvis det vurderes at være pædagogisk forsvarligt, og op til 18, hvis eleverne overvejende har samme sproglige baggrund. Kravet om højst at spænde over tre klassetrin hæves til højst fem, hvis eleverne overvejende har samme sproglige- og læringsmæssige baggrunde.

Tidlig afdækning og styrket informationsudveksling: Der skal i asylfasen ske en bedre og mere ensartet screening af flygtninges formelle og uformelle kompetencer. Overgivelsen af information fra asylfasen til kommunen skal samtidig forbedres.

Aktivering i asylfasen: Der indføres krav om, at asylansøgere i højere grad end i dag gør sig nyttige i asylcentrene eller i umiddelbar tilknytning hertil allerede fra tidspunktet umiddelbart efter deres ankomst til Danmark.

Turbodansk i overgangsfasen: Der skal være et styrket fokus på intensiv danskundervisning i overgangsfasen. Der udarbejdes en fælles basis standardpakke for danskundervisning, som skal tilbydes alle nye flygtninge i overgangsfasen.

Bedre visitering: Det faktuelle grundlag for afgørelsen af, i hvilken kommune den enkelte flygtning skal boligplaceres, styrkes, og muligheden for at komme i beskæftigelse bliver et helt centralt hensyn i den forbindelse.

Øget brug af formel kompetencevurdering: Den formelle kompetencevurdering skal allerede påbegyndes i overgangsfasen.

Kompetenceafklaring til beskæftigelse: Der udvikles et nyt værktøj til kompetenceafklaring med jobperspektiv.

Analyse af danskuddannelserne: Der iværksættes en analyse af danskuddannelserne. Den skal bl.a. afdække, hvilke barrierer, der er i praksis for, at flygtninge kan deltage i virksomhedsrettede tilbud. På baggrund af analysen vil regeringen bl.a. fremlægge forslag til en model for, hvordan større virksomheder selv kan organisere og etablere danskundervisning på virksomheden med udgangspunkt i, at pengene følger den enkelte udlænding. Det er hensigten at fremsætte lovforslag herom i efteråret 2016. Analysen vil derudover have fokus på mulighederne for, at den samlede model for danskundervisning efter danskuddannelsesloven bliver enkel, fleksibel og arbejdsmarkedsrettet.

Kortlægning af god praksis på danskuddannelsesområdet: Der gennemføres en kortlægning af god praksis for virksomhedsforlagt danskundervisning, fleksibel tilrettelæggelse af undervisningen og samarbejde mellem jobcentre og sprogcentre med henblik på udarbejdelse af et inspirationskatalog, der kan danne grundlag for den fremtidige tilrettelæggelse af danskundervisningen.

For en fuldstændig oversigt over indholdet af trepartsaftalen og aftalen mellem regeringen og KL henvises til de offentliggjorte aftaletekster.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2016.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Integrationsloven

3.1.1. Ændret tidspunkt for udmeldelse af landstal i forbindelse med boligplacering af flygtninge

3.1.1.1. Gældende ret

Til brug for indgåelse af aftaler om henholdsvis regions- og kommunevoter for boligplacering af flygtninge udmelder Udlændingestyrelsen hvert år senest den 1. april et landstal om det antal flygtninge, som det påregnes, at der meddeles opholdstilladelse til i det kommende år, jf. integrationslovens § 6. Landstallet fastsættes på grundlag af Udlændingestyrelsens skøn over antallet af asylansøgere og udviklingen i sagsbehandlingen, herunder anerkendelsesgraden, og meddeles KL og Kommunekontaktrådene.

Kvotesystemet bygger på et frivillighedsprincip, hvilket i praksis indebærer, at kommunerne i hver region skal søge at aftale fordelingen af det antal flygtninge, der er fastsat i landstallet, inden for de enkelte regioner. Hvis en aftale om regionskvoter ikke indgås inden den 1. maj, fastsættes kvoterne af Udlændingestyrelsen inden den 15. maj. På baggrund af regionskvoterne skal kommunalbestyrelserne indbyrdes i hver region efterfølgende søge at indgå aftaler om kommunevoter. Hvis kommunalbestyrelserne inden for en region ikke har indgået en aftale inden den 10. september, fastsætter Udlændingestyrelsen kvoten for hver kommune i regionen inden den 30. september. Der henvises til integrationslovens §§ 7 og 8.

Det er erfaringsmæssigt meget vanskeligt at forudse udviklingen i antallet af asylansøgere. Der er mange faktorer, der påvirker udviklingen og den vilkårlighed, som præger konflikters udbrud i verden og de deraf opståede flygtningestrømme. Aktuelt eksempelvis situationen i Syrien og grænselukningerne i Europa. Landstallet afspejler derfor denne usikkerhed.

Landstallet kan ændres, hvis forholdene gør det nødvendig. Landstallet skal ændres af Udlændingestyrelsen, hvis antallet af flygtninge, der skal boligplaceres i det pågældende år, skønnes at ville ændre sig med mere end 50 pct. i forhold til det af Udlændingestyrelsen fastsatte landstal, jf. integrationslovens § 6.

3.1.1.2. Foreslået ordning

For at sikre et bedre grundlag for udmeldelse af landstallet foreslås det at ændre datoen for, hvornår Udlændingestyrelsen skal udmelde landstallet, fra den 1. april i et givent år til den 1. maj. Formålet er, at der i højere grad kan tages højde for den aktuelle udvikling i antallet af asylansøgere, så efterfølgende justering eller ændring af landstallet i højere grad kan undgås. Samtidig sikres, at regionerne og kommunerne fortsat har tid til at indlede forhandlinger og indgå frivillige aftaler om kvotefordelingen.

3.1.2. Mere fleksibelt tidspunkt for kommunernes overtagelse af nye flygtninge

3.1.2.1. Gældende ret

Når en asylansøger får meddelt opholdstilladelse, overgives udlændingen til integration i kommunerne. I dag overgår ansvaret for en anerkendt flygtning til kommunen som alt overvejende hovedregel den 1. i en måned, medmindre der konkret aftales en tidligere overtagelsesdato. Hvis datoen den 1. falder i en weekend eller på en helligdag overtager kommunen typisk ansvaret for flygtningen den sidste hverdag i den foregående måned. Kommunalbestyrelsen kan med den pågældendes samtykke overtage ansvaret før dette tidspunkt, jf. integrationslovens § 4, stk. 2.

Derudover kan en flygtning i ganske særlige tilfælde midlertidigt forblive indkvarteret på asylcenteret, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende, jf. integrationslovens § 12, stk. 3.

Det forhold, at kommunens medarbejdere er fraværende på tidspunktet for overgivelsen fx på grund af weekend eller ferie, kan ikke begrunde tilladelse til midlertidig indkvartering efter overgivelsesdatoen. I de tilfælde, hvor overgivelsesdatoen falder i en weekend eller ferie, er kommunen derfor nødsaget til at finde midlertidig indkvartering i perioden frem til overgivelsestidspunktet. Det udgør både en økonomisk og en praktisk udfordring for kommunerne.

3.1.2.2. Foreslået ordning

Som led i bestræbelserne på at skabe bedre rammer for kommunernes modtagelse og boligplacering af flygtninge foreslås det at ændre datoen for, hvornår integrationsansvaret for nye flygtninge overgives fra asylcentre til kommunerne til den førstkomende hverdag i de måneder, hvor den 1. falder i en weekend eller på en helligdag.

Det bemærkes, at der konkret fortsat kan aftales en tidligere overtagelsesdato eller i ganske særlige tilfælde, at en flygtning kan forblive indkvarteret på asylcenteret efter overtagelsesdatoen.

3.1.3. Tidspunkt for anvisning af en permanent bolig til nye flygtninge

3.1.3.1. Gældende ret

Det følger af integrationslovens § 12, stk. 1, at en kommune har pligt til at anvise en ny flygtning en permanent bolig snarest muligt efter, at kommunen har overtaget integrationsansvaret for flygtningen. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted.

Der er ikke i integrationsloven fastsat nogen tidsmæssig grænse for, hvad der skal forstås ved "snarest muligt". Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted, jf. § 12, stk. 6. Der er ikke fastsat nogen tidsmæssig grænse for, hvor længe en flygtning kan være midlertidigt indkvarteret og tilsvarende er der ikke nogen specifik frist for, hvornår kommunen skal have anvist en permanent bolig.

3.1.3.2. Foreslået ordning

For at sikre smidigere rammer for kommunernes boligplacering af flygtninge foreslås det, at § 12, stk. 1, ændres, således at kommunalbestyrelsen først skal anvise en permanent bolig, når det er muligt. Der vil fortsat gælde et krav om, at kommunen skal tilbyde en permanent bolig til en ny flygtning, men med ændringen tydeliggøres det både, at kommunen ikke er forpligtet til at finde en permanent bolig inden for en bestemt tidsramme, og at kommunen ikke er forpligtet til at sætte opgaven med at finde permanente boliger til flygtninge over behovet for at finde boliger til andre borgere i kommunen med behov for hjælp hertil.

3.1.4. Integrationsansvar ved flytning til en anden kommune

3.1.4.1. Gældende ret

Der følger af integrationslovens kapitel 3 om boligplacering, at nye flygtninge fordeles til landets kommuner efter et kvotesystem. Formålet med kvotesystemet er at sikre en jævn geografisk fordeling af udlændinge med henblik på at opnå bedre forudsætninger for en vellykket integration samt at sikre, at flere kommuner deltager i integrationsopgaven.

Reglerne om boligplacering er ikke til hinder for, at en flygtning flytter til en anden kommune end den, den pågældende først er blevet boligplaceret i. I den situation skal tilflytningskommunen beslutte, om man vil overtage integrationsansvaret for flygtningen, jf. integrationslovens § 18, stk. 1. En kommune kan altid vælge at overtage integrationsansvaret, og i nogle tilfælde vil tilflytterkommunen også være forpligtet til det. Det gælder, hvis flytningen er af væsentlig betydning for flygtningens integrationsforløb eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor, jf. § 18, stk. 2. Et sådant forhold kan fx være den omstændighed, at en flygtning har fået job i en anden kommune end den kommune, hvor den pågældende er blevet boligplaceret, men dette fremgår ikke direkte af bestemmelsen.

3.1.4.2. Foreslået ordning

Med henblik på at skabe klarhed om forståelsen af ovennævnte bestemmelse, foreslås bestemmelsen præciseret således, at det fremgår af ordlyden, at kommunen skal overtage integrationsansvaret, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle har fået ordinær beskæftigelse i kommunen og flytningen er nødvendig for at kunne varetage arbejdet.

3.1.5. Målbredning af tilbud om helbredsmæssige vurderinger

3.1.5.1. Gældende ret

Kommunerne er i dag forpligtet til at tilbyde alle nye flygtninge og familiesammenførte til flygtninge en helbredsmæssig vurdering, jf. integrationslovens § 15 d. Tilbuddet skal gives senest tre måneder efter flygtningens eller den familiesammenførte til en flygtninges ankomst til kommunen. Resultatet af en helbredsmæssig vurdering skal indarbejdes i integrationsplanen efter § 15 a med henblik på at tage højde for helbredsproblemer ved den videre tilrettelæggelse af integrationsindsatsen.

De helbredsmæssige vurderinger blev indført i integrationsloven i 2013 som led i finanslovsaftalen for 2013 mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og SF) og Enhedslisten.

3.1.5.2. Foreslået ordning

I takt med det stigende antal nyankomne flygtninge medfører de helbredsmæssige vurderinger et øget pres på ressourcerne i kommunerne. Der er samtidig undersøgelser, der peger på, at ressourcerne kunne anvendes mere målrettet, fordi en stor gruppe flygtninge og familiesammenførte ikke møder frem til undersøgelsen eller er raske og derfor ikke har behov for undersøgelsen.

Herudover er det fra kommunal side fremført, at 3 måneders-fristen for at give tilbud om en helbredsmæssig vurdering er vanskelig at overholde i en periode, hvor kommunerne modtager ekstraordinært mange flygtninge.

Det foreslås derfor, at tilbuddet om helbredsvurderinger målrettes, så det – med undtagelse af kvoteflygtninge - bliver op til kommunen at beslutte, om der er behov for en helbredsmæssig vurdering. Dette foreslås at gælde såvel voksne, som mindreårige flygtninge, herunder uledsagede mindreårige. Det vil også gælde familiesammenførte til flygtninge.

Kommunen skal således konkret vurdere, om der er behov for en helbredsmæssig vurdering. Fristen for at give tilbud om en helbredsmæssig vurdering ændres fra 3 til 6 måneder.

Kommunen skal ved vurderingen af, om der skal gives en flygtning tilbud om en helbredsmæssig vurdering, inddrage de helbredsmæssige oplysninger, der måtte foreligge om den pågældende, herunder fra asylfasen, hvor der almindeligvis har været gennemført et sundhedstjek.

Resultatet af en helbredsmæssig vurdering skal, hvis det er relevant, fortsat inddrages ved tilrettelæggelse af den videre integrationsindsats for udlændingen efter integrationslovens § 16 og kan konkret give anledning til, at kommunen følger op på integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 20.

3.1.6. Forenkling af planer

3.1.6.1. Gældende ret

Kommunerne skal i dag i medfør af integrationslovens § 16 tilbyde nyankomne flygtninge og familiesammenført et integrationsprogram, som består af danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud.

Indholdet af integrationsprogrammet fastlægges i medfør af integrationslovens § 19 i en integrationskontrakt, som indgås mellem kommunalbestyrelsen og den enkelte udlænding. Integrationskontrakten skal være indgået senest 1 måned efter, at kommunen har overtaget ansvaret for udlændingen. Målet med integrationsprogrammet og integrationskontrakten er, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse.

Samtidig med indgåelse af integrationskontrakten skal udlændingen underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Herudover skal kommunalbestyrelsen snarest muligt og senest 3 måneder efter overtagelse af integrationsansvaret tilbyde nyankomne flygtninge og familiesammenførte en integrationsplan, jf. integrationslovens § 15 a, som har til formål at understøtte, at den beskæftigelsesrettede indsats under integrationsprogrammet koordineres med de øvrige indsatser, som iværksættes for den nyankomne og dennes eventuelle familie, fx sociale eller sundhedsmæssige indsatser samt indsatser til at styrke aktivt medborgerskab. I integrationsplanen skal indgå oplysninger fra en evt. gennemført helbredsmæssig vurdering efter integrationslovens § 15 d.

Kommunen har i medfør af integrationslovens § 15 b pligt til at udpege en koordinerende forvaltning, som skal føre integrationsplanen.

Integrationsplanen skal ses i sammenhæng med de helbredsmæssige vurderinger, som beskrevet i afsnit 3.1.5 ovenfor. Begge elementer blev indført i integrationsloven i 2013 som led i finanslovsaftalen for 2013 mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og SF) og Enhedslisten.

Endelig arbejder kommunerne i en række typer af beskæftigelsessager, hvor borgeren modtager offentlig forsørgelse, i det digitale værktøj "Min Plan" på Jobnet. "Min Plan" er en elektronisk plan, som kan ses af

både borger og sagsbehandler på "Min Side" på Jobnet. Af "Min Plan" fremgår bl.a., hvilke beskæftigelsesrettede tilbud, som borgeren er tilbudt, ligesom der indgår en beskrivelse af borgerens rettigheder og pligter.

3.1.6.2. *Foreslået ordning*

Kommunerne oplever arbejdet med både en integrationskontrakt og en integrationsplan for den enkelte udlænding som unødigt bureaukratisk og delvist dobbeltarbejde.

Regeringen foreslår på den baggrund, at integrationsplanen afskaffes, og at de elementer, der har en mer-værdi for integrationsindsatsen, indarbejdes i integrationskontrakten, videreføres.

Det fastholdes, at integrationskontrakten skal udarbejdes snarest muligt og senest 1 måned efter at kommunen har overtaget ansvaret for udlændingen, og at det skal ske i samarbejde mellem kommunen og udlændingen. Det fastholdes ligeledes, at udlændingen samtidig med indgåelsen af integrationskontrakten skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Afskaffelsen af integrationsplanen indebærer, at den beskæftigelses- og uddannelsesrettede del af integrationsindsatsen fremover alene reguleres i integrationskontrakten efter § 19.

Det følger af integrationslovens § 19, at integrationskontrakten skal indgås på baggrund af en samlet vurdering af udlændingens situation og behov. Det indebærer, at der for nyankomne udlændinge, som har væsentlige sociale- eller sundhedsmæssige udfordringer, ved tilrettelæggelse af integrationsindsatsen fortsat skal tages de nødvendige hensyn hertil.

Det betyder, at det fx kan være relevant at inddrage resultatet af en gennemført helbredsmæssig vurdering efter § 15 d og deraf afledte iværksatte sociale- eller sundhedsmæssige indsatser ved tilrettelæggelse af integrationsprogrammet efter § 16.

Hvis resultatet af en helbredsmæssig vurdering først foreligger efter, at integrationskontrakten efter § 19 er indgået, kan der efter en konkret vurdering være behov for at følge op på integrationskontrakten i medfør af integrationslovens § 20 og evt. justere indsatsen herefter.

Det foreslås, at den koordinerende funktion fra integrationsplanen videreføres. Formålet hermed er at understøtte en fortsat helhedsorienteret tilrettelæggelse af integrationsindsatsen, således at de forskellige kommunale indsatser for den enkelte udlænding understøtter hinanden.

Konkret foreslås det, at forpligtelsen til at udpege en koordinerende forvaltning i kommunen til at varetage integrationsindsatsen for den enkelte knyttes til integrationskontrakten efter § 19. Kommunen får som hidtil frihed til at vælge, hvilken forvaltning, der skal have den koordinerende rolle. Typisk vil den relevante koordinerende forvaltning være jobcenteret, men for nogle aktivitetsparate kan det være en anden forvaltning, fx Familie- og Socialforvaltningen.

Den koordinerende forvaltning har således til opgave i samarbejde med udlændingen at fastlægge mål og indsats for integrationsprogrammet, men samtidig også at sikre, at der er overblik over og sammenhæng i de indsatser, der iværksættes i de enkelte forvaltninger i kommunen. Det afgørende er således, at der i tilrettelæggelsen af indsatsen sikres en koordinering og indbyrdes afstemning af indsatserne, så det undgås, at forskellige mål og indsatser modvirker hinanden.

For så vidt angår aktiviteter rettet mod et aktivt medborgerskab, er det vurderingen, at disse kan gennemføres sideløbende med integrationsprogrammet, bl.a. ved inddragelse af civilsamfundet, og at der ikke er behov for, at disse aktiviteter reguleres i integrationskontrakten.

Endelig foreslås det, at kommunerne får mulighed for at anvende "Min Plan" på Jobnet, når der skal udarbejdes og følges op på en integrationskontrakt. "Min Plan" giver mulighed for at føre integrationskontrakten elektronisk.

"Min Plan" kan hjælpe udlændingen og sagsbehandleren til at få et overblik over de aftaler og mål, som er sat for den enkelte. Samtidig kan udlændingen selv tilgå eller vise "Min Plan" frem, hvis der er behov for kendskab til indholdet af planen, fx i en anden forvaltning.

Fordelene ved at anvende "Min Plan" kan dog afhænge af, hvilke sproglige og it-mæssige kompetencer den enkelte udlænding har. Det er derfor også frivilligt for kommunerne, om de vil anvende "Min Plan" eller om de vil udarbejde og følge op på integrationskontrakten på anden vis.

Det foreslås, at muligheden for at anvende "Min Plan" sættes i kraft ved bekendtgørelse, så snart den it-mæssige understøttelse er på plads. Der henvises til lovforslagets § 9, stk. 3.

3.1.7. Forenkling af opfølgning på integrationskontrakten

3.1.7.1. Gældende ret

Det følger af integrationslovens § 20, at kommunalbestyrelsen har pligt til løbende efter behov at følge op på integrationskontrakten. Indtil udlændingen har opfyldt de mål, som er fastsat i integrationskontrakten, skal opfølgning, som udgangspunkt i form af en samtale, finde sted mindst hver 3. måned. For udlændinge på barsel skal opfølgning kun finde sted hver 6. måned og for udlændinge, som er i ordinær beskæftigelse eller uddannelse, skal opfølgning kun finde sted hver 12. måned. Opfølgning skal som udgangspunkt ske ved personligt fremmøde.

Opfølgningen har til formål at danne grundlag for en vurdering af, om udlændingens integrationsprogram skrider frem som planlagt, herunder om aktiviteterne følges, og om de opstillede mål nås. I forbindelse med opfølgningen skal der således tages stilling til, om der er behov for at ændre i integrationsprogrammets indhold, sammensætning og mål, fx som følge af ændringer i udlændingens situation.

For udlændinge, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, skal der ved opfølgningen være fokus på konkrete job og jobsøgning. Det indgår ligeledes i opfølgningssamtalen, at der skal foretages en rådighedsvurdering, så det vurderes, hvorvidt en ydelsesmodtager har opfyldt sin rådighedsforpligtelse og dermed fortsat er berettiget til at modtage integrationsydelse. Samtalen skal således kunne danne grundlag for kommunens beslutning om at pålægge udlændingen en sanktion for manglende opfyldelse af rådighedsforpligtelsen.

3.1.7.2. Foreslået ordning

Det foreslås, at reglerne for opfølgning på integrationskontrakten gøres mere fleksible, således at opfølgning skal ske efter en konkret vurdering af behovet og ikke efter faste tidsintervaller. Det svarer til, hvad der gælder for kontanthjælpsmodtagere i det ordinære beskæftigelsessystem.

Konkret foreslås det, at bestemmelsen i integrationslovens § 20 om fast opfølgning for ydelsesmodtagere hver 3. måned ændres, så kommunen i stedet forpligtes til at afholde mindst 4 samtaler inden for 12 kalendermåneder, men kan placere samtalerne fleksibelt efter en konkret vurdering af behovet.

Reglen om opfølgning hver 6. måned for udlændinge på barsel og reglen om opfølgning hver 12. måned for udlændinge i ordinær beskæftigelse eller uddannelse fastholdes uændret.

Det fastholdes, at kommunerne har pligt til løbende at følge op på integrationskontrakten, hvis der konkret viser sig at være behov for opfølgning. Det gælder både, hvor der konkret viser sig at være behov for at justere indholdet af integrationsprogrammet, og hvis oplysninger om udeblivelse m.v. fra tilbud eller manglende aktiv jobsøgning giver anledning til at gennemføre en rådighedssamtale med henblik på at vurdere, om udlændingen lever op til sin rådighedsforpligtelse og eventuelt skal sanktioneres. Som et andet eksempel på behov for opfølgning kan nævnes den situation, hvor resultatet af en gennemført helbredsmæssig vurdering af udlændingen afdækker væsentlige helbredsmæssige problemer, som evt. kræver behandling. I den forbindelse kan det være relevant at følge op på integrationskontrakten og evt. justere indholdet af integrationsprogrammet.

3.1.8. Forenkling af regler om dækning af transportudgifter

3.1.8.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 23 f kan kommunalbestyrelsen yde udlændinge hjælp til nærmere bestemte udgifter, der er dokumenterede og rimelige, og som skyldes udlændingens deltagelse i integrationsprogrammet efter § 16, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Efter bestemmelsen kan bl.a. ydes hjælp til dækning af transportudgifter, dog ikke til udlændinge, der deltager i tilbud om ansættelse i løntilskud.

Hjælpen ydes efter en konkret og individuel vurdering af udgiften sammenholdt med ansøgeren og dennes ægtefælles økonomi. Der er ikke et loft over, hvad der dækkes, men udgiften skal være rimelig og dokumenteret. Trangsvurderingen har til formål at undgå at udbetale hjælp til personer, som selv har tilstrækkelige midler til at dække udgiften.

3.1.8.2. Foreslået ordning

Kommunerne oplever, at trangsvurderingen er tidskrævende og omkostningsfuld at administrere.

Det foreslås på den baggrund, at trangsvurderingen ophæves, og at der i stedet indsættes en begrænsning, således at transportudgifter alene kan dækkes for udlændinge under integrationsprogrammet, der modtager integrationsydelse. Herved er det fortsat kun personer med en lav indkomst, der kan modtage støtte til transport under integrationsprogrammet. Udlændinge, der modtager tilbud om privat ansættelse med løntilskud kan ikke få dækket transportudgifter. Derimod kan udlændinge, der modtager tilbud om offentlig ansættelse med løntilskud godt ydes hjælp til dækning af transportudgifter, idet lønnen ved ansættelse i offentligt løntilskud er på niveau med integrationsydelsen.

Forslaget indebærer, at kommunerne ikke længere skal foretage en trangsvurdering i forhold til, hvorvidt de kan yde hjælpe til transportudgifter, men at hjælpen skal udbetales, hvis en udlænding deltager i integrationsprogrammet og modtager integrationsydelse samt kan dokumentere rimelige transport udgifter i forbindelse med deltagelse i integrationsprogrammet.

Det foreslås fastholdt, at der ikke er noget loft over den udgift, der kan dækkes. Den skal dog fortsat være både rimelig og dokumenteret.

Den foreslåede regel skal ses i sammenhæng med, at flygtninge og familiesammenførte er forpligtede til at deltage i integrationsprogrammet, som kan rumme flere forskellige aktiviteter på flere forskellige lokaliteter på en dag. For så vidt angår flygtninge er disse desuden boligplaceret af kommunen og har således ikke indflydelse på afstanden mellem bolig og aktiveringstilbud under integrationsprogrammet. For nogle kan der således være langt mellem bopæl, sprogskole og aktivt tilbud, fordi kommunerne må anvende alle tilgængelige muligheder for boliganvisning.

3.1.9. Intensivt integrationsprogram med entydigt jobfokus det første år

3.1.9.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen skal efter integrationslovens § 16 i dag tilbyde nyankomne flygtninge og familiesammenførte et integrationsprogram. For udlændinge, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, består integrationsprogrammet af tilbud om danskuddannelse, jf. § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23. Integrationsprogrammets mål og indhold fastlægges i en integrationskontrakt, der indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov, jf. integrationslovens § 19.

Integrationsprogrammet skal påbegyndes senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret for udlændingen, jf. § 16, stk. 5. Det er dog ikke nærmere fastlagt, hvornår de enkelte tilbud, som skal lede til beskæftigelse og selvforsørgelse, skal være påbegyndt.

Integrationsprogrammet kan have en varighed på op til 3 år. Opnår udlændingen de beskæftigelses- og uddannelsesmål, som er fastsat i integrationskontrakten på et tidligere tidspunkt, fx efter et eller to år, afsluttes programmet. Bliver udlændingen inden for den treårige periode efterfølgende på ny ledig og ansøger om offentlig forsørgelse, genoptages integrationsprogrammet. Udlændinge, som ikke er kommet i beskæftigelse og blevet selvforsørgende efter tre år, overgår til den ordinære beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

3.1.9.2. Foreslået ordning

Integration på arbejdsmarkedet er en helt central del af integrationen i det danske samfund. I dag kommer alt for få flygtninge og familiesammenførte imidlertid i beskæftigelse under eller i forlængelse af integrationsprogrammet. Der er derfor behov for en markant intensivering af indsatsen under integrationsprogrammet. Det skal ske så tidligt som muligt, så det fra begyndelsen er tydeligt for den nyankomne udlænding, at der stilles krav om at gøre en aktiv indsats for egen integration med henblik på hurtigst muligt at komme i arbejde og blive selvforsørgende. Samtidig er det helt afgørende, at indsatsen med at skabe indgange til arbejdsmarkedet sættes i gang fra start, hvor de nyankomne typisk også vil være stærkt motiverede for at komme i gang med deres integrationsproces. Endelig skal der tidligt i indsatsen være fokus på behov og muligheder for at få udlændingens kompetencer afdækket.

Regeringen foreslår på den baggrund, at integrationsprogrammet efter integrationslovens § 16 som udgangspunkt afkortes til et år og intensiveres med henblik på at sikre en kortere vej til beskæftigelse. Samtidig foreslås det, at integrationsprogrammet om nødvendigt skal kunne forlænges til i alt op til 5 år.

I det første år skal integrationsprogrammet være entydigt rettet mod at få deltagerne i beskæftigelse. Integrationsprogrammet skal således i forhold til mål og indsats tilrettelægges, så det kan bringe deltagerne i beskæftigelse inden for et år. Både mål og indsats skal knyttes så tæt op på konkrete arbejdspladser som muligt. I den forbindelse er det også vigtigt, at tilbuddet om danskuddannelse ikke kommer til at stå i vejen for udlændingens deltagelse i beskæftigelsesrettede tilbud. Både danskuddannelses tilbuddet og de beskæftigelsesrettede tilbud skal således have entydigt fokus på at få udlændingen hurtigst muligt i arbejde og selvforsørgelse. Det bemærkes, at der for unge under 25 år, som er uddannelsesegnede, dog fortsat skal gives et uddannelsespålæg.

Mere konkret foreslås det, at § 16, stk. 5, præciseres således, at integrationsprogrammet skal påbegyndes snarest muligt og senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at integrationsprogrammets indhold skal være langt mere virksomhedsrettet, og at der skal tilbydes en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats hurtigst muligt efter udlændingens overgang til kommunen. Der henvises til afsnit 3.1.10 nedenfor.

I forbindelse med fastlæggelse af integrationsprogrammet skal desuden tages stilling til behovet for at få udlændingens kompetencer afdækket. Konkret foreslås det, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at oplyse udlændingen om muligheden for at få foretaget en formel vurdering af medbragte uddannelseskvalifikationer i henhold til reglerne i lov om vurdering af udenlandske kvalifikationer m.v. Forpligtelsen gælder i de tilfælde, hvor udlændingen angiver at have en formel kompetencegivende uddannelse fra hjemlandet, og det ikke fremgår af udlændingens sag, at uddannelsen allerede er blevet vurderet. Forslaget skal ses i sammenhæng med de øvrige initiativer til at styrke kompetenceafklaringen af nye flygtninge, herunder initiativet om at screene flygtninges kompetencer allerede i asylfasen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, og de specielle bemærkninger hertil.

Endelig foreslås det præciseret, at det samlede integrationsprogram skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for integrationsprogrammets første år. Dette skal ligeledes afspejles i integrationskontrakten efter integrationslovens § 19, således at de beskæftigelsesmål, der fastsættes i integrationskontrakten, så vidt muligt skal lede til beskæftigelse inden for 1 år.

For de udlændinge, der trods en intensiv indsats det første år, ikke er kommet i ordinær beskæftigelse, foreslås det, at integrationsprogrammet skal forlænges. Adgangen til at forlænge integrationsprogrammet i op til 5 år giver kommunerne pligt til at tilbyde en særlig integrationsrettet indsats ud over det første år, hvilket skal ses i sammenhæng med, at det i dag er over 80 pct. af deltagerne i integrationsprogrammet, som ikke er kommet i arbejde i løbet af det første år.

Forlængelse af integrationsprogrammet indebærer, at der i integrationskontrakten efter § 19 skal fastsættes et nyt beskæftigelsesmål og aftales en ny indsats for, hvordan udlændingen skal komme i arbejde. Det samlede integrationsprogram kan dog højst have en varighed på 5 år. Programmet afsluttes, så snart udlændingen har opfyldt de fastsatte beskæftigelses- og uddannelsesmål i integrationskontrakten. Hvis en udlænding, der er kommet i beskæftigelse, inden for den 5-årige periode på ny bliver ledig og ansøger om offentlig forsørgelse, genoptages integrationsprogrammet.

Det bemærkes, at kommunernes pligt til om nødvendigt at tilbyde en særlig integrationsrettet indsats i op til 5 år indebærer, at kommunen har integrationsansvaret i en 5-årig periode. Ønsker udlændingen inden for de første 5 år at flytte til en anden kommune, kan den pågældende således som udgangspunkt kun fortsætte sit integrationsprogram i tilflytningskommunen, hvis kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender at overtage ansvaret for integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 18.

Om indholdet af integrationsprogrammet henvises til afsnit 3.1.10 nedenfor.

3.1.10. Tidlig virksomhedsrettet indsats m.v.

3.1.10.1. Gældende ret

I integrationsloven skelnes mellem udlændinge, der modtager integrationsydelse alene på grund af ledighed, og udlændinge, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse ikke alene på grund af ledighed. Sondringen har betydning for, hvilke konkrete beskæftigelsesrettede tilbud, som udlændingen kan tilbydes, og hvilke konkrete pligter i forhold til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og deltage i tilbud, den enkelte udlænding har.

Integrationsloven indeholder ikke særlige regler for, hvordan de to grupper nærmere visiteres. I medfør af integrationslovens § 20 c kan der administrativt fastsættes nærmere regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud udlændingen skal følge som led i integrationsprogrammet. I § 3 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er fastsat, at en udlænding, der modtager

kontanthjælp eller integrationsydelse og er omfattet af integrationsprogrammet, modtager ydelsen alene på grund af ledighed, hvis personen visiteres jobparat. Det vil sige, hvis udlændingen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. Omvendt modtager udlændingen ydelse ikke alene på grund af ledighed, hvis personen vurderes at være aktivitetsparat. Det vil sige, hvis udlændingen vurderes ikke at være i stand til at påtage sig et arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder.

For nyankomne flygtninge og familiesammenførte, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, består integrationsprogrammet af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23. Integrationsprogrammet skal påbegyndes senest 1 måned efter kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret, jf. § 16, stk. 5.

Det er derimod ikke reguleret, hvornår det første beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23 skal gives.

Kommunerne kan desuden vælge om tilbud efter integrationslovens § 23 skal gives som vejledning og opkvalificering efter § 23 a, virksomhedspraktik efter § 23 b og/eller ansættelse med løntilskud efter § 23 c.

Udlændingen har pligt til at deltage i de tilbud, der gives, jf. integrationslovens § 16, stk. 4, og kan sanktioneres ved udeblivelse. Udlændingen har omvendt ikke krav på et virksomhedsrettet tilbud.

3.1.10.2. Foreslået ordning

I dag vurderes mere end 90 pct. af de nyankomne flygtninge og familiesammenførte omfattet af integrationsprogrammet som aktivitetsparate og dermed ikke parate til at tage et job, og resultaterne af integrationsprogrammet viser, at alt for få flygtninge og familiesammenførte kommer i beskæftigelse under eller i forlængelse af integrationsprogrammet.

Resultaterne af integrationsprogrammet kan bl.a. have sammenhæng med, at den virksomhedsrettede indsats udgør en relativ lille del af indsatsen i integrationsprogrammet, selvom virksomhedsrettede indsatser erfaringsmæssigt generelt set indebærer bedre beskæftigelses effekter end vejledning og opkvalificering. Samtidig er der betydelig variation i kommunernes anvendelse af virksomhedsrettede indsatser.

Kommunerne har desuden givet udtryk for, at visitationen af mange af de nyankomne udlændinge som aktivitetsparate bl.a. har sammenhæng med, at mange i målgruppen har vanskeligt ved at leve op til kravene om digital betjening i det kommunale beskæftigelsessystem på grund af manglende dansk kundskaber og it-mæssige kompetencer.

Det er regeringens mål, at nyankomne flygtninge og familiesammenførte i højere grad skal integreres i det danske samfund, og vejen hertil er langt hurtigere at få de nyankomne udlændinge ind på de danske arbejdspladser. Skal målet nås, kræver det, at alle mødes med en forventning om at bidrage på arbejdsmarkedet fra start.

Det foreslås derfor, at alle nyankomne udlændinge fremover skal mødes som jobparate, selvom de f.eks. har sproglige eller it-mæssige udfordringer, og at det virksomhedsrettede element i integrationsprogrammet skal styrkes markant. Det skal i videst mulig omfang undgås, at den virksomhedsrettede indsats kommer til at afvænte andre indsatser, fx danskindlæringen og sociale og sundhedsmæssige indsatser, som godt kan være relevante, men som kan iværksættes sideløbende med den virksomhedsrettede indsats.

Den styrkede virksomhedsrettede indsats foreslås gennemført ved, at alle nyankomne flygtninge og familiesammenførte fremover skal have et virksomhedsrettet tilbud tidligt i programmet, og at det gældende krav om, at integrationsprogrammet skal have en gennemsnitlig varighed på 37 timer om ugen, afskaffes og er-

stattes med et krav om, at den virksomhedsrettede indsats for jobparate som minimum skal være på 15 timer om ugen. Herved understøttes det, at den samlede indsats for jobparate, inklusiv danskuddannelse, som udgangspunkt modsvarer en almindelig arbejdsuge. Endelig er der behov for en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats, og det foreslås derfor, at der maksimalt må være 6 ugers pause mellem de virksomhedsrettede tilbud. Formålet hermed er dels, at nyankomne flygtninge og familiesammenførte tidligst muligt introduceres til en konkret arbejdsplads og, at der stilles krav til den enkelte udlænding om i videst muligt omfang at arbejde for ydelsen.

Konkret foreslås det, at integrationsprogrammet skal påbegyndes snarest muligt og senest efter 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret for udlændingen. Kommunalbestyrelsen får desuden pligt til senest ved integrationsprogrammets påbegyndelse at tilbyde en udlænding, som modtager integrationsydelse, et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud.

Kommunerne skal sigte efter at igangsætte den virksomhedsrettede indsats allerede inden for de første 2 uger efter overtagelse af integrationsansvaret for udlændingen, og forpligtes til at give en virksomhedsrettet indsats senest efter 1 måned. Kommunerne opfordres til at planlægge den virksomhedsrettede indsats for den enkelte udlænding, så snart de har fået meddelelse om at skulle modtage den pågældende.

Forslaget omfatter alle nyankomne udlændinge, der modtager integrationsydelse. Kun i tilfælde, hvor det er helt åbenbart, at udlændingen ikke kan deltage i et virksomhedsrettet tilbud, kan dette undlades.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 og 11, og de specielle bemærkninger hertil.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen inden 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for en udlænding, som modtager integrationsydelse, forpligtes til at foretage en egentlig visitation af udlændingen som jobparat eller aktivitetsparat. Opfølgningen skal omfatte en samtale og status for udlændingens forudsætninger og behov.

Udlændingen skal kun anses for at være aktivitetsparat i de tilfælde, hvor det er åbenbart, at den pågældende grundet væsentlige sociale, helbredsmæssige eller andre udfordringer, ikke er i stand til at deltage i virksomhedsrettede tilbud. Det kan fx være tilfældet, hvis det viser sig, at udlændinge er stærkt traumatiseret eller har andre væsentlige sociale eller helbredsmæssige problemer. Det forhold, at udlændingen endnu ikke har lært det danske sprog, kan ikke alene begrunde, at den pågældende visiteres som aktivitetsparat.

Ved visitationen skal kommunalbestyrelsen inddrage den videre afdækning af udlændingens forudsætninger og kompetencer, herunder erfaringerne fra de første måneder i integrationsprogrammet.

Samtidig foreslås det, at de hidtidige visitationskriterier for personer omfattet af integrationsprogrammet i § 3 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats ophæves.

Målet er, at der stilles krav til alle nyankomne udlændinge om at deltage aktivt på arbejdsmarkedet fra start, og at modvirke at manglende uddannelsesmæssige og sproglige kompetencer kommer til at stå i vejen for hurtigt at få tilknytning til en rigtig arbejdsplads.

Det foreslås samtidig, at kommunerne får mulighed for at undtage en jobparat udlænding fra kravet om hver syvende dag at skulle tjekke sine jobforslag, krav om registrering i joblog på "Min Side" på Jobnet, hvis denne anvendes, samt kravet om at lægge et CV på Jobnet, i de tilfælde hvor udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene, således at disse krav

ikke kommer til at stå i vejen for en jobrettet indsats. Kommunen skal fortsat understøtte, at udlændingen hurtigst muligt bliver i stand til at anvende de digitale løsninger.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 35, og de specielle bemærkninger hertil.

Det foreslås, at den kontinuerlige virksomhedsrettede indsats under integrationsprogrammet gennemføres ved, at der maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, jf. integrationslovens §§ 23 b og 23 c.

Det foreslås desuden, at de virksomhedsrettede tilbud for jobparate udlændinge skal have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. Det giver mulighed for at kombinere virksomhedsforløb med danskuddannelse og evt. anden opkvalificering.

For de aktivitetsparate, hvor det er åbenbart, at de ikke med det samme kan magte et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, skal der ligeledes tilbydes en virksomhedsrettet indsats. For denne gruppe foreslås det, at den virksomhedsrettede indsats i begyndelsen kan gives som et forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud ("forforløb").

Formålet med tilbuddet er at understøtte, at en udlænding, der ikke umiddelbart er i stand til at deltage i et almindeligt virksomhedsrettet tilbud, bliver i stand til at deltage i egentlige virksomhedsforløb.

Det forberedende forløb kan fx medvirke til at finde, tilpasse eller fastholde en plads på en virksomhed for udlændingen. Herudover kan forløbet motivere og forberede udlændingen til arbejdsmarkedet og behovet for supplerende indsatser, som kan sætte den pågældende i stand til at varetage en praktikplads eller et konkret job, kan identificeres.

De forberedende forløb skal tilknyttes konkrete virksomheder og må ikke forveksles med kommunale aktiveringsprojekter, dvs. tilbud om særligt tilrettelagte projekter efter integrationslovens § 23 a, stk. 1, nr. 2. Der er således ikke mulighed for som led i et forberedende forløb at etablere kommunale aktiveringsprojekter, hvor der udføres produktion med henblik på afsætning eller servicearbejde for borgere.

Det foreslås, at de forberedende forløb kan gives til aktivitetsparate i de første 6 måneder efter kommunens overtagelse af integrationsansvaret. Efterfølgende skal indsatsen for aktivitetsparate også tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, i det omfang den enkelte udlænding er i stand til at deltage i dette. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 27, og de specielle bemærkninger hertil.

Endelig foreslås det, at kommunerne får mulighed for at tilbyde nytteindsats i form af samfundsnyttige opgaver for offentlige arbejdsgivere. Det svarer til, hvad der gælder for kontanthjælpsmodtagere. I det første år af integrationsprogrammet kan tilbud om nytteindsats dog ikke medregnes i kravet om gennemsnitligt mindst 15 timers virksomhedsrettet indsats om uge. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og de specielle bemærkninger hertil.

3.1.11. Midlertidig forhøjelse af grundtilskud

3.1.11.1. Gældende ret

For hver udlænding omfattet af integrationsprogrammet, jf. § integrationslovens 16, modtager kommunen i en treårig periode et månedligt grundtilskud på 2.640 kr. Grundtilskuddet ydes til dækning af sociale merudgifter og generelle udgifter jf. kapitlerne 3 og 4. Grundtilskuddet udbetales til den kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

3.1.11.2. Foreslået ordning

Som følge af det ekstraordinært høje antal nyankomne flygtninge og familiesammenførte til flygtninge forventes det, at de kommuner, der modtager et højt antal nye flygtninge, vil have ekstraordinære udgifter forbundet hermed. Regeringen ønsker derfor at målrette finansieringen af den kommunale integrationsindsats mod de kommuner, der modtager den største andel nye flygtninge og familiesammenførte til flygtninge.

Det foreslås derfor at indføre en midlertidig forhøjelse af grundtilskuddet i perioden 1. januar 2017 og frem til udgangen af 2018 til 3.960 kr. om måneden svarende til en forhøjelse på 50 pct. Den midlertidige forhøjelse vil alene gælde for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge. Afgrænsningen skyldes, at det må forventes, at der generelt er et mindre behov for integrationsindsatser overfor de udlændinge, der familiesammenføres til bl.a. danskere.

3.1.12. Forhøjelse af resultattilskud

3.1.12.1. Gældende ret

Efter integrationslovens § 45, stk. 8, har kommunerne mulighed for at hjemtage et resultattilskud for hver udlænding, der har været omfattet af integrationsprogrammet og har fået udarbejdet en integrationskontrakt. Kommunerne kan hjemtage resultattilskud for både beskæftigelse, uddannelse og danskprøve, dog skal udlændingen opfylde de nærmere betingelser for de enkelte tilskud.

3.1.12.2. Foreslået ordning

For at fastholde et økonomisk incitament for kommunerne til at styrke den kommunale beskæftigelsesindsats over for den nyankomne flygtning og familiesammenførte, foreslås det at øge resultattilskuddet i integrationsprogramperioden. Et øget resultattilskud vil give kommunerne en gevinst ved at få en udlænding under integrationsprogrammet i beskæftigelse eller uddannelse.

Det foreslås endvidere, at udvide perioden, hvor kommunen kan opnå et resultattilskud for en udlænding, der kommer i beskæftigelse eller uddannelse til fem år, dog således at størrelsen af resultattilskuddet vil variere alt efter, hvornår udlændingen kommer i uddannelse eller beskæftigelse. For at tilskynde til en tidlig indsats fra kommunal side, men samtidig bibeholde et stærkt incitament til at få alle i beskæftigelse eller uddannelse, fastsættes resultattilskuddet lavere, hvis det er i 4. eller 5. år af integrationsprogrammet, at udlændingen opnår at komme i beskæftigelse eller uddannelse.

Det foreslås desuden at nedjustere tilskuddet for bestået prøve i dansk. Det bemærkes, at den enkelte udlænding selv har et stærkt incitament til at bestå dansk, idet det bl.a. har betydning for mulighederne for at opnå permanent opholdstilladelse og dansk statsborgerskab, ligesom integrationsydelsesmodtagere opnår adgang til dansk tillæg ved bestået Prøve i Dansk 2.

3.1.13. Midlertidig refusion for udgifter til midlertidig indkvartering

3.1.13.1. Gældende ret

Kommunerne er efter boligplaceringsreglerne i kapitel 3 i integrationsloven forpligtet til at anvise en flygtning en permanent bolig snarest muligt. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, kan kommunen anvise flygtningen en midlertidig bolig.

Et midlertidigt opholdssted skal være godkendt til beboelse, men herudover er der stor fleksibilitet. Lejelovens bestemmelser gælder ikke for midlertidige opholdssteder, ligesom der ikke kan ydes boligstøtte eller lignende. Huslejen fastsættes efter bekendtgørelse om flygtninge og andres betaling for ophold i midlertidige indkvarteringer og opholdssteder, hvor der er fastsat et loft over, hvor meget en kommune kan opkræve i

egenbetaling for en midlertidig bolig. Hvis egenbetalingen ikke dækker de fulde boligudgifter, afholder kommunen den resterende del af udgiften til den midlertidige indkvartering.

3.1.13.2. Foreslået ordning

Det foreslås, at der for 2016 og 2017 ydes 50 pct. statslig refusion af kommunernes nettodriftsudgifter til midlertidig indkvartering af flygtninge, der overstiger flygtningenes egenbetaling. Refusionsgrundlaget for den enkelte kommune kan hvert år maksimalt udgøre 24.000 kr. for hver helårsperson, der har været midlertidig boligplaceret i løbet af året.

3.1.14. Midlertidigt tilskud til jobrettet integrationsindsats

3.1.14.1. Gældende ret

Kommunerne modtager i medfør af integrationsloven resultattilskud for hver udlænding under integrationsprogrammet, der kommer i beskæftigelse.

3.1.14.2. Foreslået ordning

Med dette lovforslag lægges der yderligere op til at belønne de kommuner, der lykkes med at flere flygtninge og familiesammenførte i job.

Det foreslås således, at kommunerne modtager en belønning, hvis kommunen får flere flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i ordinær beskæftigelse i forhold til året før. Når en kommune får en ekstra flygtning og familiesammenført til flygtning i beskæftigelse i forhold til året før, udløser det en præmie på 25.000 kr. til kommunen. Beskæftigelsen opgøres som berørte personer i perioden, dog skal der være tale om minimum 190 timers ordinær beskæftigelse i kvartalet, før det tæller med i opgørelsen. Tilskuddet skal gælde i 2016 og i 2017 og udbetales i 2017 og 2018.

Den kommunale serviceramme forhøjes kollektivt tilsvarende med det optjente tilskud. Følgelig vil opgørelsen af kommunernes budgetoverholdelse blive korrigeret for det optjente tilskud.

3.1.15. Virksomhedsbonus for beskæftigelse

3.1.15.1. Gældende ret

Kommunerne modtager i medfør af integrationsloven resultattilskud for hver udlænding under integrationsprogrammet, der kommer i beskæftigelse, og med dette lovforslag lægges der yderligere op til en bonus for de kommuner, der lykkes med at få flere flygtninge og familiesammenførte i job. Derimod er der ikke i dag ordninger, der giver virksomheder et direkte økonomisk tilskud.

3.1.15.2. Foreslået ordning

Regeringen ønsker, at flygtninge og familiesammenførte kommer hurtigere ud på danske arbejdspladser, end det sker i dag. Samtidig må det erkendes, at de fleste flygtninge, der kommer til landet, ikke har de sproglige og faglige kvalifikationer, der typisk kræves på det danske arbejdsmarked. Det stiller krav til de virksomheder, som åbner deres døre for nyankomne flygtninge og familiesammenførte. De virksomheder ønsker regeringen at give en håndsrækning.

Det foreslås derfor, at der indføres en bonusordning, der kontant belønner de virksomheder, som ansætter flygtninge og familiesammenførte, der er kommet inden for de sidste par år. Ordningen foreslås konkret udformet som et forsøg for en treårig periode gældende fra 1. juli 2016 og således, at der udbetales en bonus til private virksomheder, der ansætter flygtninge og familiesammenførte i ordinær beskæftigelse i de første to

år efter, at de pågældende er meddelt opholdstilladelse i Danmark. Ansættelsen skal således finde sted i tidsrummet 1. juli 2016 til 30. juni 2019.

For virksomheder, der ansætter flygtninge og familiesammenførte, som er meddelt opholdstilladelse senest 1 år før ansættelsen, udbetales 20.000 kr. efter 6 måneders ansættelse og yderligere 20.000 kr. efter 12 måneders ansættelse. For virksomheder, der ansætter flygtninge og familiesammenførte, som er meddelt opholdstilladelse mellem 1 og 2 år før ansættelsen, udbetales 15.000 kr. efter 6 måneders ansættelse og yderligere 15.000 kr. efter 12 måneders ansættelse.

Det vil være et krav for at udløse bonus, at ansættelsen har et omfang på over 19 timer om ugen.

Virksomheden vil skulle ansøge om bonus hos Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det vil kunne ske digitalt. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om bonusordningen, herunder om administrationen af ordningen. Bemyndigelsen tænkes anvendt til bl.a. nærmere at fastsætte de krav, en virksomhed skal opfylde for at kunne modtage bonus, herunder krav til dokumentation, ligesom der vil kunne fastsættes regler om kontrol, opfølgning m.v. Det vil i den forbindelse være afgørende, at der etableres en administrationsmodel, der fungerer nemt og ubureaukratisk for virksomhederne. Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler for bonus for så vidt angår flygtninge og familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse i perioden inden 1. juli 2016, hvor lovforslaget træder i kraft.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil til brug for sin administration af ordningen have behov for at kunne indhente oplysninger fra en række registre m.v. Det foreslås således, at der gives hjemmel til, at Styrelsen for International Rekruttering og Integration får terminaladgang til oplysninger i Indkomstregisteret og til at indhente oplysninger i det fælles datagrundlag, jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Derudover vil Styrelsen for International Rekruttering og Integration kunne indhente oplysninger fra Udlændingeinformationsportalen i medfør af den allerede gældende hjemmel i udlændingelovens § 44 a, stk. 2, ligesom det kan være relevant at indhente oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister, hvortil der ikke kræves særskilt hjemmel.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration vil løbende følge ordningen med henblik på at kunne evaluere den ved udløbet af den treårige periode.

3.2. Danskuddannelsesloven

3.2.1. Udbud af danskundervisning på tværs af kommunegrænser

3.2.1.1. Gældende ret

En udbyder af danskuddannelse, som har indgået en driftsaftale med en kommune vedrørende arbejdsmarkedsrettet danskundervisning eller de ordinære danskuddannelser, tilbyder som udgangspunkt undervisningen inden for denne kommunes grænser. En kommunal udbyder kan ligeledes alene tilbyde undervisning inden for kommunens grænser, jf. danskuddannelseslovens § 11 a, stk. 1.

Det indebærer, at en offentlig eller privat udbyder fysisk skal afholde undervisningen i den kommune, under hvis kommunalbestyrelse udbyderen henhører. Udbyderen skal således etablere undervisningslokaler inden for grænserne af den pågældende kommune. Dette er dog ikke til hinder for, at en udbyder – f.eks. som led i en faglig ekskursion – i en kortere afgrænset periode gennemfører undervisningen uden for kommunens grænser.

En udbyder kan ikke for en længere periode etablere f.eks. en afdeling i en anden kommune, medmindre kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender dette, jf. danskuddannelseslovens § 11 a, stk. 2.

En kommunalbestyrelse i en kommune A kan således godkende, at en udbyder, som har en aftale med kommunalbestyrelsen i en kommune B, udbyder undervisning i kommune A, f.eks. ved etablering af en afdeling i kommunen.

En godkendelse kan give generel adgang til at tilbyde undervisning i kommunen eller kan begrænses til f.eks. at omfatte tilbud om danskuddannelse, der målrettes en bestemt kursistgruppe eller tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning.

Kravet om udbud inden for kommunens grænser, jf. § 11 a, stk. 1, gælder som udgangspunkt også for arbejdsmarkedsrettet danskundervisning. Efter danskuddannelseslovens § 11 a, stk. 3, kan arbejdsmarkedsrettet danskundervisning dog udbydes på tværs af kommunegrænser uden en godkendelse fra den stedlige kommunalbestyrelse, hvis undervisningen placeres på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution, og undervisningen alene er for udlændinge med tilknytning til virksomheden eller uddannelsesinstitutionen. Udlændinge med tilknytning til virksomheden eller uddannelsesinstitutionen defineres som ansatte, studerende og eventuelt medfølgende ægtefæller. Det vil sige, at medarbejdere eller studerende fra andre virksomheder eller uddannelsesinstitutioner ikke kan deltage i undervisningen på virksomheden, medmindre der foreligger en godkendelse af udbyderen fra den stedlige kommunalbestyrelse. Har en virksomhed adresse på flere forskellige lokaliteter, der er placeret i mere end en kommune, er der dog intet til hinder for, at virksomheden kan beslutte at samle arbejdsmarkedsrettet danskundervisning for virksomhedens ansatte på et sted.

3.2.1.2. Foreslået ordning

Regeringen ønsker, at flere flygtninge og familiesammenførte lærer dansk som en integreret del af et beskæftigelse- eller aktiveringsforløb. Med det for øje vil regeringen gøre det enkelt og attraktivt for virksomhederne at tilbyde danskundervisning på virksomhederne.

Idet flygtninge og familiesammenførte som udgangspunkt tilbydes den ordinære danskuddannelse, betyder de gældende regler, at virksomheder er tvunget til at finde en udbyder af danskuddannelse inden for kommunens grænser.

For at gøre det lettere for virksomheder at finde den udbyder, der bedst passer til deres behov, foreslås det, at aftaler om danskuddannelse på virksomheder skal kunne indgås med udbydere på tværs af kommunegrænser.

Det foreslås konkret, at reglerne vedrørende virksomheders og uddannelsesinstitutioners mulighed for at indgå aftale med udbydere af sprogundervisning ændres derved, at virksomheder fremover kan indgå aftaler om danskundervisning på tværs af kommunegrænser ikke blot for så vidt angår arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, men også for så vidt angår den ordinære danskuddannelse.

3.2.2. Omlægning af udbetaling af modultakster

3.2.2.1. Gældende ret

Reglerne vedrørende finansiering af danskuddannelse fremgår af kapitel 5 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.v.

De ordinære danskuddannelser er opdelt i moduler, som afsluttes med modultest. Udover at modultestene anvendes som pædagogisk redskab og målestok i forbindelse med kursisternes tilegnelse af danskuddannelser, benyttes modultestene også i forbindelse med kommunernes finansiering af danskuddannelserne.

Kommunalbestyrelsen yder således tilskud til udbydere af danskuddannelse efter takster pr. modul, jf. § 20 i bekendtgørelse om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Størrelsen af taksten pr. modul fastsættes ved aftale mellem kommunalbestyrelsen og den pågældende udbyder. Det vil sige, at takstens størrelse skal forhandles mellem kommunalbestyrelsen og udbyderen.

Modultaksten opdeles i to lige store dele, således at kommunen udbetaler halvdelen af modultaksten til udbyderen af danskuddannelse, når kursisten er blevet henvist til danskuddannelse og undervisningen på modulet er påbegyndt (starttakst), og udbetaler den anden halvdel, når kursisten har bestået den modultest, der afslutter det pågældende modul (sluttakst), jf. § 20, stk. 5, i bekendtgørelse om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

3.2.2.2. Foreslået ordning

Som led i regeringens bestræbelser på at styrke udlændinges integration på arbejdsmarkedet, herunder at sikre, at danskuddannelsen ikke står i vejen for udlændingens varetagelse af et arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesrettede tilbud, foreslås det, at der ved en ændring af udbetalingen af modultaksterne skabes et incitament for udbydere af danskuddannelse til at understøtte den enkelte kursists progression i dansk tilegnelsen og tilskyndelse til at afslutte danskuddannelsen.

På den baggrund foreslås det, at reglerne om udbetaling af modultakster mellem kommunalbestyrelse og udbyder ændres, således at starttaksten fremover udgør 30 procent og sluttaksten udgør 70 procent.

3.3. Lov om almene boliger og lov om leje af almene boliger

3.3.1. Kollektive bofællesskaber

3.3.1.1. Gældende ret

Ved et kollektivt bofællesskab forstås en lejlighed, hvor lejerne hver især råder over et værelse, mens de deles om lejlighedens køkken m.v. Der kan indrettes kollektive bofællesskaber i almene familieboliger med mindst 3 værelser plus et ekstra værelse, der kan benyttes af bofællesskabets lejere som en slags fælles stue. Hvis lejlighedens køkken imidlertid er stort nok til, at lejerne kan spise sammen der, se tv osv., kan kommunen dispensere fra kravet om det ekstra værelse.

Sådanne bofællesskaber kan indrettes i forbindelse med opførelsen, ved ommærkning og ved kommunens beslutning om, at en familiebolig fremover skal udlejes som et kollektivt bofællesskab. De omhandlede bofællesskaber ejes altid af almene boligorganisationer, og i forbindelse med etableringen af et bofællesskab skal kommunen og boligorganisationen aftale, hvorledes udlejningen finder sted. De almindelige udlejningsregler for almene familieboliger finder således ikke anvendelse, og det må derfor aftales, hvilken målgruppe der skal udlejes til, om kommunen skal have anvisningsret til de ledige værelser osv.

Kollektive bofællesskaber er omfattet af de almindelige regler i almenlejeloven om vedligeholdelse og istandsættelse. Pligten til indvendig vedligeholdelse kan således både påhvile boligorganisationen og den enkelte lejer.

3.3.1.2. Foreslået ordning

Som led i bestræbelserne på at imødegå udfordringerne på boligmarkedet, som presset fra de mange flygtninge, der er kommet til landet, har medført, foreslås det at gøre det lettere for kommunerne, som har ansvaret for at anvise permanente boliger til flygtningene, at få etableret kollektive bofællesskaber i almene familieboliger. Ændringerne foreslås at skulle gælde for de bofællesskaber, som reguleres af reglerne i almenboliglovens § 3 – det vil sige bofællesskaber for alle grupper af boligsøgende, som har behov for at bo i et bofællesskab.

For det første foreslås at nedsætte kravet til størrelsen af de boliger, som kan bringes i spil som kollektive bofællesskaber. Det foreslås således, at der fremover skal kunne indrettes bofællesskaber i boliger med mindst 2 værelser plus et ekstra værelse, der kan benyttes som en slags fælles stue for lejerne i bofællesskabet, idet kommunen dog – ligesom efter de gældende regler – foreslås tillagt kompetence til at dispensere fra kravet om det ekstra værelse, hvis lejligheden indeholder et spisekøkken.

For det andet foreslås det at give kommunen ret til at bestemme, at et bestemt bofællesskab skal være et bofællesskab for flygtninge. Dette foreslås at skulle gælde, uanset hvordan bofællesskabet er etableret. Det foreslås i forlængelse heraf, at kommunen skal anvise boligsøgende (flygtninge) til alle bofællesskabets ledige værelser, at kommunen skal dække lejetab og garantere for lejerens pligt til at istandsætte værelset ved fraflytning, og at de gældende refusionsregler ved udlejning til flygtninge også skal gælde her. Endelig foreslås, at kommunen får ret til at bestemme alle øvrige forhold, som knytter sig til udlejningen af værelserne, f.eks. om lejerne i bofællesskabet skal have indflydelse på, hvem kommunen anviser ledige værelser til (inden for den berettigede personkreds).

Det foreslås for det tredje, at pligten til at vedligeholde bofællesskabet indvendigt skal påhvile boligorganisationen, hvis kommunen benytter den foreslåede ret til at bestemme, at et bestemt bofællesskab skal være et bofællesskab for flygtninge.

3.4. Friskoleloven

3.4.1. Gældende ret

Frie grundskoler skal give en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. De frie grundskoler afgør selv, hvilke elever de vil have på skolerne inden for rammerne af friskoleloven og lovgivningen i øvrigt.

Efter de gældende bestemmelser i friskolelovens kapitel 4 yder staten tilskud til frie grundskoler ud fra antallet af årselever ved skolerne, medmindre andet fremgår af lovgivningen.

Der er ikke i den gældende lov om friskoler og frie grundskoler m.v., hjemmel til, at en kommune kan yde driftstilskud til en fri grundskole, herunder til elever, der ikke indgår i grundlaget for de statslige tilskud.

Efter den gældende bestemmelse i § 23 kan en kommunalbestyrelse i den kommune, hvori skolen ligger eller hvori eleven er tilmeldt folkeregisteret, yde tilskud til anlægsudgifter og lignende investeringsudgifter, yde tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand samt til særlig støtteundervisning i dansk af tosprogede elever. Endvidere kan en kommunalbestyrelse efter den gældende bestemmelse i § 23 yde tilskud til nedbringelse af skolepenge, herunder til nedbringelse af betaling for skolefritidsordninger og for ophold på en kostafdeling. Endelig er der hjemmel i § 23 til at yde tilskud til drift af skolefritidsordninger.

Efter den gældende bestemmelse i § 20 skal en fri grundskole have andre indtægter end statstilskuddene, herunder fx forældrebetaling og kommunale tilskud. Sædvanligvis opkræver frie grundskoler forældrebetaling, men der er ikke noget krav om, at en skole skal opkræve forældrebetaling.

Flygtninge er omfattet af folkeskolelovens almindelige regler om optagelse. Det betyder, at de i henhold til folkeskolelovens § 36, stk. 2, som udgangspunkt har krav på optagelse i skolen i det distrikt, hvor de bor eller opholder sig. Kommunen kan dog i henhold til folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 3, efter overenskomst med den pågældende skole henvise elever til undervisning på en anmeldt fri grundskole. Sådan en henvisning kan dog kun ske med forældrenes samtykke, jf. folkeskolelovens § 22, stk. 4, medmindre henvisningen sker i henhold til folkeskolelovens § 22, stk. 5, om henvisning af elever til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder.

3.4.2. Den foreslåede ordning

Regeringen ønsker, at de frie skoler i højere grad kan bidrage med undervisningstilbud til nyankomne flygtningebørn. Det stigende antal nyankomne flygtninge i Danmark lægger pres på kommunernes integrationsopgave, herunder forberedelsen af de nyankomne til uddannelse og arbejdsmarked. Et godt skoleforløb er fundamentet for senere at få en uddannelse og et arbejde, og det er derfor vigtigt, at de frie skoler får mulighed for at tage del i ansvaret ved at tilbyde konkrete pladser til flygtninge på skolerne.

Regeringen har derfor til hensigt at indgå hensigtserklæringer med de frie grundskolers foreninger om, at de frie skoler vil tage del i ansvaret ved at tilbyde konkrete pladser til flygtninge på skolerne. Aftalen med de frie grundskolers foreninger skal danne ramme for lokale overenskomster mellem kommuner og konkrete frie grundskoler.

Hensigtserklæringerne forventes udformet som korte, frivillige, ikke-juridisk bindende aftaler mellem staten og henholdsvis Dansk Friskoleforening, Danmarks Privatskoleforening, Private Gymnasier og Studenterkurser, Foreningen af Kristne Friskoler i Danmark og De tyske mindretalsskoler. Hensigtserklæringer mellem staten og henholdsvis Dansk Friskoleforening, Danmarks Privatskoleforening, Private Gymnasier og Studenterkurser, Foreningen af Kristne Friskoler i Danmark og De tyske mindretalsskoler om, hvor mange flygtningebørn sektoren samlet set forventes at kunne optage på skolerne, ændrer ikke ved skolernes frihed til selv at beslutte, hvem skolen ønsker at optage.

I overenskomsterne mellem skolerne og kommunerne kan det nærmere indhold af undervisningen, rammerne for optagelse af elever og muligheden for kommunalt tilskud beskrives. Undervisningen tilrettelægges i særlige modtagelsesklasser. Undervisningen skal stå mål med undervisningen i folkeskolen.

Lovforslaget indebærer, at frie grundskoler kan optage elever i et særligt tilbud om grundskoleundervisning for udenlandske elever i den undervisningspligtige alder. Skolen giver tilbud om særlig grundskoleundervisning til elever, hvor elevens bopælskommune vurderer, at eleven har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, og det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til det særlige tilbud om grundskoleundervisning. Kommunens afgørelse om henvisning til særlig grundskoleundervisning forudsætter, at der ud fra en konkret individuel vurdering af elevens sproglige udvikling, ved fornøden inddragelse af sagkyndig bidstand og eventuel brug af testmateriale konstateres et ikke uvæsentligt behov for undervisning i dansk som andetsprog, der fordrer en særlig tilrettelagt undervisning med henblik på at imødekomme elevens behov for faglig og sproglig udvikling. Denne vurdering svarer til den, som finder sted efter folkeskolelovens § 5, stk. 7, med tilhørende bekendtgørelse om folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog om i forhold til elever, som har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte, og hvor det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til en anden skole end distriktsskolen.

Målet for undervisningstilbuddet er at få de udenlandske børn og unge indsluset i den almindelige grundskoleundervisning. Eleverne kan derfor maksimalt deltage i tilbuddet i to år. Overflytning til den almindelige grundskoleundervisning af børn i den undervisningspligtige alder kan ske tidligere på baggrund af en vurdering af eleven sproglige kompetencer. Elevens bopælskommune skal derfor løbende foretage en konkret

vurdering af den enkelte elevs sprogudvikling, sådan at ingen elev fastholdes unødigt i særlig grundskoleundervisning. Eleverne kan ikke henvises til tilbud om særlig grundskoleundervisning, hvis de allerede har deltaget i undervisning i en modtagelsesklasse i to år, da der er tale om et alternativ til folkeskolens undervisning i modtagelsesklasser. Der er en tilsvarende begrænsning på to år for deltagelse i folkeskolens undervisning i en modtagelsesklasse, jf. § 4, stk. 5, i bekendtgørelse om folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog.

Tilbud om særlig grundskoleundervisning er en del af skolens virksomhed under bestyrelsens overordnede ledelse.

Skolen skal finansiere de særlige tilbud ved de kommunale tilskud og andre indtægter bortset fra de statslige tilskud og forældrebetaling.

Det foreslås på denne baggrund, at den kommune, som flygtningebarnet er visiteret til, kan yde tilskud til de frie grundskolers driftsudgifter til elever, der er flygtninge i Danmark og opfylder kriterierne for at blive visiteret til en modtagelsesklasse i folkeskolen.

Forslaget indebærer, at integrationsopgaven bliver fastholdt hos kommunerne, der kan vælge, om den vil løse opgaven i regi af folkeskolen, et tilbud i medfør af det samtidig fremsatte lovforslag om kommunale særlige tilbud om grundskoleundervisning til udenlandske børn og unge, eller om den vil indgå en aftale med en fri grundskole om, at opgaven varetages her. Flygtningene vil fortsat være omfattet af folkeskolelovens almindelige regler om optagelse, som beskrevet ovenfor under gældende ret.

Ansvar for at sikre et tilbud, som ud fra en faglig vurdering bedst muligt understøtter integrationen af den enkelte, påhviler fortsat kommunen.

Loven vil blive omfattet af lovovervågning. Som led i lovovervågningen vil Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling senest to år efter lovens ikrafttræden gennemføre en undersøgelse med det formål at vurdere, om loven har haft den tilsigtede virkning. Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling vil i den forbindelse indhente oplysninger fra skoleforeningerne og kommunerne til brug for undersøgelsen. Skoleforeningerne og kommunerne vil blive inddraget i vurderingen af, om undersøgelsen bør føre til ændringer af ordningen. Resultatet af undersøgelsen vil senest i 2018 blive sendt til Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg.

3.5. Lov om efterskoler og frie fagskoler

3.5.1. Gældende ret

Efter de gældende bestemmelser i lov om efterskoler og frie fagskoler yder staten aktivitetsafhængigt tilskud til efterskoler og frie grundskoler ud fra antallet af årselever ved skolen.

Der er ikke i den gældende lov om efterskoler og frie fagskoler hjemmel til, at en kommune kan yde driftstilskud til en efterskole eller fri fagskole.

Efter den gældende bestemmelse i § 28 kan kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori efterskolen eller den frie fagskole ligger, yde tilskud til anlægsudgifter og lignende investeringsudgifter ved skolens etablering og senere udbygning. Endvidere kan kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori efterskolen eller den frie fagskole er beliggende, eller hvori eleven er tilmeldt folkeregisteret, efter den gældende bestemmelse i § 29 yde tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Endelig kan en kommunalbestyrelse efter den gældende bestemmelse i § 29 a yde tilskud til nedsættelse af en elevs elevbetaling.

Flygtninge er omfattet af folkeskolelovens almindelige regler om optagelse. Det betyder, at de i henhold til folkeskolelovens § 36, stk. 2, som udgangspunkt har krav på optagelse i skolen i det distrikt, hvor de bor eller opholder sig. Kommunen kan dog i henhold til folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 4 og 5, efter overenskomst med den pågældende skole henvise elever til undervisning på en godkendt efterskole eller fri fagskole. Sådant en henvisning kan dog kun ske med forældrenes samtykke, jf. folkeskolelovens § 22, stk. 4, medmindre henvisningen sker i henhold til folkeskolelovens § 22, stk. 5, om henvisning af elever til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder.

3.5.2. Foreslået ordning

Regeringen ønsker, at de frie skoler i højere grad kan bidrage med undervisningstilbud til nyankomne flygtningebørn. Det stigende antal nyankomne flygtninge i Danmark lægger pres på kommunernes integrationsopgave, herunder forberedelsen af de nyankomne til uddannelse og arbejdsmarked. Et godt skoleforløb er fundamentet for senere at få en uddannelse og et arbejde, og det er derfor vigtigt, at efterskoler og frie fagskoler får mulighed for at tage del i ansvaret ved at tilbyde konkrete pladser til flygtninge på skolerne.

Regeringen har derfor til hensigt at indgå hensigtserklæringer med Efterskoleforeningen og Foreningen af Frie Fagskoler om, at skolerne vil tage del i ansvaret for integrationen af nyankomne flygtningebørn ved at tilbyde konkrete pladser til uledsagede flygtninge i alderen 14-17 år på skolerne. Hensigtserklæringerne med Efterskoleforeningen og Foreningen af Frie Fagskoler skal danne ramme for lokale overenskomster mellem kommuner og konkrete efterskoler og frie fagskoler.

Hensigtserklæringerne forventes udformet som korte, frivillige, ikke-juridisk bindende aftaler mellem staten og henholdsvis Efterskoleforeningen og Foreningen af Frie Fagskoler. Hensigtserklæringer mellem staten og henholdsvis Efterskoleforeningen og Foreningen af Frie Fagskoler om, hvor mange flygtningebørn sektoren samlet set forventes at kunne optage på skolerne, ændrer ikke ved skolernes frihed til selv at beslutte, hvem skolen ønsker at optage.

Det foreslås på denne baggrund, at den kommune, som det uledsagede flygtningebarn er visiteret til, kan yde tilskud til en efterskoles og en fri fagskoles driftsudgifter for en elev, der som flygtning er kommet til Danmark uden sine forældre og er omfattet af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven). Det kommunale tilskud skal dække skolens driftsudgifter i forbindelse med elevens skolegang fuldt ud.

Forslaget indebærer, at integrationsopgaven blive fastholdt hos kommunen, der kan vælge, om den vil løse opgaven selv i regi af folkeskolen, eller om den vil indgå en aftale med en efterskole eller en frie fagskole om at varetage opgaven. Flygtningene vil fortsat være omfattet af folkeskolelovens almindelige regler om optagelse, som beskrevet ovenfor under pågældende ret.

Det foreslås endvidere, at kommunen afregner direkte med den enkelte efterskole eller frie fagskole på baggrund af en lokal aftale om, hvor mange af kommunens uledsagede flygtningebørn - og til hvilken pris - skolen skal optage.

Det foreslås herudover, at staten ikke yder tilskud til skolens driftsudgifter samt statslig elevstøtte og individuel elevstøtte for disse elever, idet skolen skal dækkes fuldt ud for sine omkostninger af den kommune, til hvilken eleven er visiteret, og som har indgået en aftale med skolen om optagelse af den pågældende elev.

Endelig foreslås det, at lovens krav til omfanget af egenbetalingen ikke finder anvendelse for disse elever. Baggrunden herfor er, at skolens driftsudgifter for den pågældende elev forudsættes dækket fuldt ud af kommunen, hvorved eleven ikke skal erlægge en egenbetaling for opholdet. Dette forudsættes fastlagt i en lokal overenskomst mellem skolen og kommunen.

Ansvar for at sikre et tilbud, som ud fra en faglig vurdering bedst muligt understøtter integrationen af den enkelte, påhviler fortsat kommunen.

Loven vil blive omfattet af lovovervågning. Som led i lovovervågningen vil Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling senest to år efter lovens ikrafttræden gennemføre en undersøgelse med det formål at vurdere, om loven har haft den tilsigtede virkning. Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling vil i den forbindelse indhente oplysninger fra skoleforeningerne og kommunerne til brug for undersøgelsen. Skoleforeningerne og kommunerne vil blive inddraget i vurderingen af, om undersøgelsen bør føre til ændringer af ordningen. Resultatet af undersøgelsen vil senest i 2018 blive sendt til Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg.

3.6. Dagtilbudsloven

3.6.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen er efter de gældende regler i dagtilbudsloven forpligtet til at foretage en sprogvurdering af alle børn i 3-års alderen, hvor barnet ikke er optaget i et dagtilbud.

Hvis barnet er tosproget, og sprogvurderingen viser, at barnet har behov for sprogstimulering, er kommunen forpligtet til at give barnet et sprogstimulerings tilbud på 15 timer om ugen (dagtilbudslovens § 11, stk. 4).

Hvis barnet er tosproget, og sprogvurderingen viser, at barnet har behov for sprogstimulering og mindst en af barnets forældre ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen give barnet et sprogstimulerings tilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen (dagtilbudslovens § 11, stk. 5).

Forældre til børn i og uden for dagtilbud har pligt til at lade deres barn deltage i en eventuel sprogvurdering og i en eventuel efterfølgende sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder, jf. lovens § 12, stk. 1. Kommunen har pligt til at standse børneydelsen, jf. lov om en børne- og ungeydelsen, hvis forældrene ikke overholder deres pligt og der ikke forelægger omstændigheder, der kan forklare, at forældrene ikke efterlever deres pligt, jf. lovens § 12, stk. 2.

3.6.2. Foreslået ordning

Det foreslås, at kommunerne i en periode på 2 år får mulighed for at selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for børn, der ikke går i dagtilbud og vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, og som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede).

Forslaget indebærer, at en kommune med udgangspunkt i en vurdering af det enkelte barns behov selv beslutter det tidsmæssige omfang af de sprogstimulerende aktiviteter til den pågældende gruppe af børn, samt i hvilket omfang sprogstimuleringsindsatsen for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud.

Med forslaget gives kommunerne i en periode på to år øgede muligheder for at målrette sprogstimuleringsindsatsen til den pågældende gruppe af børn, idet kommunen med udgangspunkt i en konkret individuel vurdering af det enkelte barns behov for sprogstimulering selv fastsætter antallet af sprogstimulerings timer samt udpeger et relevant tilbud til den pågældende gruppe af børn.

Hermed vil den pågældende gruppe af børn med behov for sprogstimulering ikke være omfattet af dagtilbudslovens bestemmelser om henholdsvis 15 timers sprogstimulering og sprogstimulering i form af en plads i et dagtilbud i 30 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er optaget i et dagtilbud på tidspunktet for sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4 og 5. Forslaget indebærer således, at det enkelte barn kan få tilbudt henholdsvis flere eller færre timers sprogstimulering afhængig af barnets individuelle behov.

Der er ikke med forslaget lagt op til, at sprogstimuleringen af denne gruppe af børn skal have en anden kvalitet eller et andet omfang end den, som kommunerne i dag er forpligtet til at give til tosprogede børn, der ikke går i dagtilbud. Forslaget indebærer, at kommunerne med udgangspunkt i en konkret vurdering af børnenes behov for sprogstimulering, kan målrette sprogstimuleringsindsatsen, så børnene modtager sprogstimulering, der modsvarer deres konkrete behov. Ved vurdering af barnets behov for sprogstimulering skal der tages udgangspunkt i de udfordringer, som fremkommer på baggrund af sprogvurderingen.

Med forslaget ændres der ikke ved de gældende regler om forældres pligt til at lade deres børn deltage i en eventuel sprogvurdering og eventuel efterfølgende sprogstimulering, jf. dagtilbudslovens § 12, herunder kommuners pligt til at standse børneydelsen for de forældre, som ikke efterlever pligten.

Forældre til den pågældende gruppe af børn er således på lige fod med andre forældre forpligtet til at lade deres barn deltage i en sprogvurdering samt eventuel sprogstimulering, såfremt kommunen vurderer, at dette er nødvendigt, ligesom kommunen efter gældende regler er forpligtet til at standse børneydelsen mv., hvis de pågældende forældre ikke efterlever pligten, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 2 og 3.

Sprogstimuleringsindsatsen skal så vidt muligt tilrettelægges, så barnets behov for kontinuitet tilgodeses, herunder f.eks. hensynet til, at barnet allerede kan være tilknyttet et tilbud.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at kommunerne p.t. modtager et stort antal børn af flygtninge, som skaber en helt særlig belastning og akut situation for den enkelte kommune, hvorfor kommunerne med lovforslaget § 7, nr. 7 i en afgrænset periode på to år gives øget mulighed for at fastsætte sprogstimuleringsunderstøttende aktiviteter med udgangspunkt i den pågældende gruppe af børns behov.

3.7. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen

3.7.1. Bedre virksomhedsservice

3.7.1.1. Gældende ret

Efter den gældende § 7, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, skal jobcentrene varetage virksomhedskontakten i samarbejde mellem kommuner på tværs af kommunegrænser. Samarbejdet på tværs af kommuner skal understøtte, at jobcentrene hurtigt følger op på virksomhedernes behov for hjælp til rekruttering.

Jobcentrenes serviceniveau over for virksomhederne er ikke nærmere præciseret i lovgivningen, men er i stedet baseret på det enkelte jobcenters strategi på området og de frivillige servicestandarder. De frivillige servicestandarder blev opstillet i forlængelse af kravet om et serviceberedskab i kontanthjælpsreformen. Beskæftigelsesregionerne indgik i denne forbindelse frivillige aftaler med alle jobcentre om, at jobcentrene leverer service til virksomhederne inden for fastlagte serviceniveauer, og at jobcentrene samarbejder med andre jobcentre i lokalområdet, regionalt og på landsplan om at levere virksomhederne den bedst mulige service.

3.7.1.2 Foreslået ordning

For at nå ambitionen om at få flere flygtninge og familiesammenførte i job er der brug for en ekstraordinær indsats, hvor jobcentrene er opsøgende, samarbejder på tværs af kommunegrænser om at besætte

jobordrer, kontakter relevante virksomheder og hjælper med at matche borgere i integrationsprogrammet til ordinære job og virksomhedsrettede forløb i den enkelte virksomhed.

Det foreslås præciseret i § 7, stk. 3, at et jobcenter fremover skal sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, hvis en virksomhed henvender sig og ønsker at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse. Forpligtelsen gælder også, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig direkte til jobcenteret eller gennem det nationale kontaktpunkt, Jobservice Danmark, med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse. Forslaget omfatter rekruttering af alle typer ledige og ikke kun flygtninge og familiesammenførte udlændinge.

Jobcentrenes forpligtelse til at sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, skal gælde i de situationer, hvor virksomhedens behov rækker ud over kommunegrænsen eller i situationer, hvor jobcenteret ikke kan finde en egnet kandidat til virksomhedens behov blandt kommunens ledige.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil udarbejde en vejledning til kommunerne om god virksomhedsservice.

4. Forholdet til grundloven og Danmarks internationale forpligtelser

Lovforslaget indeholder ikke aspekter, som berører forholdet til grundloven eller Danmarks internationale forpligtelser.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5.1.-5.4.

Beskrivelsen af de økonomiske og administrative konsekvenser under Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets ressort er under udarbejdelse.

5.5. Friskoleloven

Der lægges til grund for forslaget, at udgifterne til undervisning i frie grundskolers særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever finansieres af kommunerne således, at udgifterne dækkes fuldt ud af kommunens tilskud eller andre indtægter bortset fra statslige tilskud eller forældrebetaling. Undervisningen finansieres dermed af de midler, som kommunen har til rådighed til undervisning af flygtningebørn. Der er tale om en frivillig overenskomst mellem skolen og kommunen, der dermed forudsætter enighed mellem kommuner og skoler om vilkår, herunder størrelsen af de kommunale tilskud.

Forslaget er hermed udgiftsneutralt for kommunerne.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne eller staten.

5.6. Lov om efterskoler og frie fagskoler

Der lægges til grund for forslaget, at udgifterne til undervisning på efterskoler eller frie fagskoler af til uledsagede flygtninge i alderen 14-17 år finansieres af kommunerne således, at udgifterne dækkes fuldt ud af kommunens tilskud eller andre indtægter bortset fra statslige tilskud eller elevbetaling. Der er tale om en frivillig overenskomst, der dermed forudsætter enighed mellem kommuner og skoler om vilkår, herunder størrelsen af de kommunale tilskud.

Forslaget er hermed udgiftsneutralt for kommunerne.

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne eller staten.

5.7. Dagtilbudsloven

Det er med forslaget ikke sigtet, at kommunerne skal reducere sprogstimuleringsindsatsen, men alene at kommunerne skal have større frihedsgrader i forhold til at tilrettelægge rammerne for indsatsen i forhold til gruppen af nyankomne flygtningebørn. Forslaget vurderes på denne baggrund ikke at give anledning til regulering af det kommunale bloktilskud.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag er i perioden fra den xx. april 2016 til den 15. april 2016 i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Alzheimerforeningen, Amnesty International, Andelsboligforeningens Fællesrepræsentation, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP-Ejendomme, Boligselskabernes Landsforening, BOSAM, Byfornyelsesrådet, Byggeskedefonden, Byggeskedefonden vedr. Byfornyelse, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Daginstitutionernes Landsorganisation (DLO), Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Privatskoleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Udlejere, Danske Ældre-råd, Datatilsynet, De Danske Sprogcentre, Det Centrale Handicapråd, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Race-diskrimination, Domstolsstyrelsen, Efterskoleforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Etnisk Ung, Finans-rådet, FOA – Fag og Arbejde, FOBU, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen for Kristne Friskoler, Foreningen til Fremskaffelse af Boliger for Ældre og Enlige, Forsikring og Pension, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frie Skolers Læreforening, Frivilligrådet, Gladsaxe Kommune, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Kollegiekontorerne i Danmark, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kommunernes Revision, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Forældre til Børn i Dagtilbud (FOLA), Landsforeningen Ældre Sagen, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lejernes Landsorganisation i Danmark, Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, NETOP - Netværk for oplysning, Odense Kommune, Odsherred Kommune, OK-Fonden, Oplysningsforbundenes Fælles-råd, Private Gymnasie- og Studenterkurser, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Socialrådgiverforeningen, Statens Byggeforsikringsinstitut (SBI), Statsforvaltningen, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, UNHCR, Vejle Kommune, Vesthimmerland Kommune og Viborg Kommune.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter integrationslovens regler om en integrationsplan til nyankomne flygtninge og familiesammenførte ophæves.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.6.

Til nr. 2.

Efter integrationslovens § 4, stk. 2, 1. pkt., overtager kommunalbestyrelsen ansvaret for en flygtning, der visiteres til kommunen, fra udgangen af den første hele måned efter Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering, jf. § 10, stk. 1. Hvis afgørelsen fx træffes den 15. februar, overtager kommunen ansvaret den 1. april. Hvis der er tale om en flygtning, som har været indkvarteret på et asylcenter, vil den pågældende typisk flytte fra centeret til kommunen den 1. april.

Kommunalbestyrelsen kan dog med den pågældendes samtykke overtage ansvaret før dette tidspunkt, jf. § 4, stk. 2, 2. pkt., og dermed modtage flygtningen i kommunen på et tidligere tidspunkt.

I ganske særlige tilfælde kan en flygtning midlertidigt forblive indkvarteret på asylcenteret efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende, jf. integrationslovens § 12, stk. 3. Det er Udlændingestyrelsen, som efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen kan give tilladelse hertil. Bestemmelsen har et begrænset anvendelsesområde og udgangspunktet er således, at flygtningen senest på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende vil skulle forlade det sted, hvor vedkommende har opholdt sig under asylsagens behandling og tage ophold i den kommune, hvortil Udlændingestyrelsen har visiteret den pågældende efter integrationsloven. Det forhold, at kommunens medarbejdere er fraværende på tidspunktet for overgivelsen, fx på grund af weekend eller ferie, kan ikke begrunde tilladelse til midlertidig indkvartering efter overgivelsesdatoen.

I § 4, stk. 2, foreslås indsat en bestemmelse om, at kommunerne – i de måneder, hvor den 1. falder i en weekend eller en helligdag – først overtager ansvaret for flygtningen den førstkommande hverdag i den pågældende måned. Hvis den 1. april er en lørdag, overtager kommunalbestyrelsen først ansvaret for den pågældende mandag den 3. april.

Det bemærkes, at der med den foreslåede ændring ikke ændres ved, at der konkret kan aftales en tidligere overtagelsesdato, eller i ganske særlige tilfælde, at en flygtning kan forblive indkvarteret på asylcenteret efter overtagelsesdatoen.

Overtagelse af det økonomiske ansvar for flygtningen følger som hidtil tidspunktet for overtagelse af integrationsansvaret efter § 4. Det betyder, at grundtilskud, jf. integrationslovens § 45, stk. 3 og stk. 7, som hidtil vil følge den enkelte flygtning og blive udbetalt til den integrationsansvarlige kommune fra det konkrete overtagelsestidspunkt.

Med forslaget øges fleksibiliteten i overgangen til kommunerne og dermed lettes de praktiske udfordringer for kommunerne, idet de ikke skal modtage flygtninge over en weekend eller på helligdage.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.2.

Til nr. 3

Efter integrationslovens § 6, 1. pkt., udmelder Udlændingestyrelsen hvert år senest den 1. april det antal flygtninge, som Udlændingestyrelsen påregner, at der meddeles opholdstilladelse til i det kommende år (landstallet). Landstallet anvendes til brug for indgåelse af frivillige eller fastsatte aftaler om henholdsvis regions- og kommunevoter for boligplacering af flygtninge i det kommende år.

Erfaringen har vist, at det er meget vanskeligt at forudsige udviklingen i antallet af asylansøgere, der vil blive meddelt opholdstilladelse som flygtninge her i landet.

Det foreslås på den baggrund, at § 6, 1. pkt., ændres, således at Udlændingestyrelsen først den 1. maj skal udmelde landstallet for det antal af flygtninge, som styrelsen påregner, at der meddeles opholdstilladelse til i det kommende år.

Formålet er, at der i højere grad kan tages højde for den aktuelle udvikling i antallet af asylansøgere, så justering eller ændring af landstallet i højere grad kan undgås. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.1.

Til nr. 4 og 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter tidspunktet for, hvornår Udlændingestyrelsen skal udmelde landstallet i forbindelse med boligplacering af flygtninge i det kommende år, ændres til den 1. maj.

Til nr. 6

Kommunerne er efter reglerne i integrationslovens kapitel 3 forpligtede til at sørge for boliger til nye flygtninge, som boligplaceres til den enkelte kommune.

Den integrationsansvarlige kommune har pligt til at anvise nyankomne flygtninge en permanent bolig snarest muligt efter, at kommunen har overtaget ansvaret for flygtningen, jf. integrationslovens § 12, stk. 1. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted, jf. § 12, stk. 6.

Der er ikke i praksis fastsat nogen tidsmæssig grænse for, hvad der skal forstås ved "snarest muligt" jf. § 12, stk. 1, 1. pkt. Et tidligere krav om anvisning af passende bolig inden tre måneder blev ophævet ved lov nr. 1043 af 17. december 2002 med henvisning til, at det i praksis havde vist sig umuligt for mange kommuner at leve op til 3-måneders kravet, ligesom der vurderedes at kunne være et behov for at anvise bolig til andre boligsøgende med mere presserende boligbehov.

Det fremgår således af forarbejderne til § 12, at anvisningen af en bolig skal ske efter en konkret vurdering af den enkelte flygtninges behov i forhold til andre boligsøgendes behov, jf. lovforslag nr. L 21 af 2. oktober 2002, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 314. Det fremgår endvidere, at der i en sådan vurdering skal tages hensyn til særlige forhold hos den enkelte, så som psykosociale problemer, ligesom der skal tages særligt hensyn til familier med børn.

Den primære adgang for kommunerne til at skaffe boliger til boligsøgende ligger i almenboliglovens anvisningsregler. Boliganvisningen til almene familieboliger sker efter en konkret vurdering af den enkelte flygt-

nings behov i forhold til andre boligsøgendes behov. Det er således op til den enkelte kommune at vurdere, hvem der har det største behov for at få anvist en bolig blandt de boligsøgende, som har så akut et boligbehov, at kommunen vil anvise en bolig.

Det foreslås, at boliganvisningsforpligtelsen i medfør af § 12, stk. 1, præciseres, så det fremgår af bestemmelsen, at kommunerne skal anvise en permanent bolig, når det er muligt, i stedet for i dag snarest muligt.

Kommunen har fortsat pligt til at tilbyde en permanent bolig, men med præciseringen tydeliggøres det, at kommunerne ikke er forpligtet til at finde en permanent bolig inden for en bestemt tidsramme. Der skal ved anvisning af en bolig, hver gang foretages en konkret vurdering og prioritering af, hvem der er mest boligtrængende.

I vurderingen kan bl.a. indgå, om flygtningen allerede er anvist en midlertidig indkvartering. Den midlertidige indkvartering kan således tale for, at flygtningens behov for en permanent bolig er mindre påtrængende end en anden boligsøgendes behov. Den midlertidige Indkvarterings beskaffenhed kan også tillægges betydning ved vurderingen.

I den konkrete vurdering af den enkelte flygtningens behov skal fortsat tages højde for det integrationsmæssige sigte med de integrationslovens boligplaceringsregler, som er at sikre flygtningen en base for den videre integrationsproces.

Afgørelser om konkrete anvisninger af boliger til flygtninge, herunder manglende anvisning af boliger, kan som hidtil påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. integrationslovens § 53, stk. 2, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3.

Til nr. 7

Det foreslås, at integrationsplanen ophæves og, at opgaven med at koordinere integrationsindsatsen for den enkelte knyttes til integrationskontrakten efter integrationslovens § 19. Der henvises til forslaget til § 1, nr. 18 og 19.

Til nr. 8 og 9

Når en asylansøger ankommer til Danmark, bliver den pågældende tilbudt en medicinsk modtagelse (screening). Formålet er at opnå en overordnet indsigt i asylansøgerens helbredsmæssige tilstand. Screeningen omfatter en afdækning af asylansøgerens almentilstand, eventuelle sygdomme og sårbarhed. Screeningen skal være afsluttet senest 10 arbejdsdage efter ankomsten til Danmark, dog senest inden udflytningen fra modtagecenter.

Efter integrationslovens § 15 d, stk. 1, er kommunerne forpligtet til at tilbyde alle nyankomne flygtninge og familiesammenførte til flygtninge en helbredsmæssig vurdering hos en læge. Tilbuddet skal gives snarest muligt og senest tre måneder efter overtagelse af integrationsansvaret for den pågældende udlænding. Vurderingen skal foretages af en læge (typisk egen læge i almen praksis) og skal gennemføres med den fornødne kvalificerede tolkebistand. Kommunen har ansvaret for at indgå et samarbejde med læger om gennemførelse af de helbredsmæssige vurderinger og honorering herfor.

Vurderingen skal omfatte en samtale om udlændingens sygehistorie og eventuelle symptomer på aktuell fysisk og psykisk sygdom med henblik på en lægefaglig vurdering af behov for yderligere udredning eller behandling.

Yderligere udredning, undersøgelser, behandling og/eller opfølgning i sundhedsvæsenet gennemføres efter sundhedsvæsenets gældende retningslinjer for udredning og behandling af konkrete sygdomme og tilstande.

Det bemærkes, at flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, er omfattet af den offentlige sygesikring og derved får tildelt en praktiserende læge samt har adgang til gratis lægehjælp og øvrige sundhedsydelse i lighed med andre borgere i Danmark.

Det foreslås i § 15 d, stk. 1, 1. pkt., at kommunerne fremover skal tilbyde helbredsmæssige vurderinger til nyankomne flygtninge efter en konkret vurdering af, om der er behov herfor. Formålet hermed er at målrette kommunernes indsats mod de nyankomne flygtninge, hvor der konkret vurderes at være behov for en sundhedsmæssig afdækning.

Til brug for behovsvurderingen skal kommunen, jf. den foreslåede affattelse af § 15 d, stk. 1, 2. pkt., inddrage allerede foreliggende helbredsmæssige oplysninger om den pågældende nyankomne flygtning. Det kan eksempelvis være oplysninger fra sundhedstjekket i asylfasen eller andre relevante sundhedsmæssige oplysninger fra asylindkvarteringsystemet. I den forbindelse kan det være relevant at indhente eller få videregivet oplysninger fra asylindkvarteringsoperatørerne. Der henvises i den forbindelse til, at regeringen inden for rammerne af persondataloven og sundhedsloven vil fremme, at der sker en mere systematisk videregivelse af relevante oplysninger, herunder helbredsmæssige oplysninger, fra asylindkvarteringsoperatørerne til kommunerne. Videregivelse af helbredsoplysninger fra asylcentersystemet til den integrationsansvarlige kommune skal fortsat ske med flygtningens samtykke.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.5.

Endvidere foreslås det i § 15 d, stk. 1, 3. pkt., at kommunerne fortsat skal tilbyde en helbredsmæssig vurdering til alle kvoteflygtninge, som meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 8.

Kvoteflygtninge opholder sig i udlandet, når de meddeles opholdstilladelse her i landet og ankommer således til kommunerne direkte fra flygtningelejre i tredjelande. De har dermed ingen sygehistorik i det danske sundhedsvæsen, hvorfor der fortsat er behov for en indledende afdækning af de helbredsmæssige forhold.

Med § 15 d, stk. 2, foreslås det, at ordningen ikke længere skal, men kan omfatte nyankomne familiesammenførte til flygtninge. Kommunerne kan således fortsat beslutte at tilbyde en nyankommen familiesammenført til en flygtning en helbredsmæssig vurdering, hvis kommunen skønner, at der er behov for en nærmere afdækning af helbredsforholdene.

Til brug for behovsvurderingen kan kommunen inddrage de helbredsmæssige oplysninger om den pågældende udlænding, der allerede måtte foreligge.

I § 15 d, stk. 3, fastsættes fristen for, hvornår tilbud om en helbredsmæssig vurdering senest skal tilbydes, til 6 måneder. I den hidtil gældende ordning var tidsfristen 3 måneder.

Den integrationsansvarlige kommune har som hidtil ansvaret for at indgå et samarbejde med læger om gennemførelse af de helbredsmæssige vurderinger og honorering herfor.

Det bemærkes, at alle flygtninge og familiesammenførte, herunder de flygtninge og familiesammenførte, som fremover ikke tilbydes en helbredsmæssig vurdering, fortsat er omfattet af den offentlige sygesikring og derved får tildelt en praktiserende læge samt har adgang til gratis lægehjælp og øvrige sundhedsydelse i lighed med andre borgere i Danmark.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.5.

Til nr. 10

Efter integrationslovens § 16, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde en nyankommen flygtning eller familiesammenført, som modtager integrationsydelse, et integrationsprogram, som består af danskuddannelse, jf. § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23, dvs. vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og/eller ansættelse med løntilskud. For selvforsørgende udlændinge, jf. § 16, stk. 2, består programmet af danskuddannelse, jf. § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 23, stk. 5, hvis den pågældende anmoder herom, medmindre tilbuddet ikke kan antages at forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder.

Integrationslovens § 16, stk. 5, 1. pkt., regulerer, hvornår integrationsprogrammet skal påbegyndes. Det følger heraf, at integrationsprogrammet skal påbegyndes senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret for den pågældende. Efter § 21 skal kommunalbestyrelsen som led i integrationsprogrammet henvise den pågældende til danskuddannelse inden 1 måned. Det er derimod ikke reguleret, hvornår de beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23 senest skal gives.

Det foreslås, at § 16, stk. 5, 1. pkt., præciseres således, at integrationsprogrammet skal påbegyndes snarest muligt og senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende. Præciseringen skal ses i sammenhæng med forslaget om, at integrationsprogrammet allerede ved påbegyndelsen skal indeholde virksomhedsrettede tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11, nedenfor. Hensigten hermed er at sikre, at integrationsprogrammet, herunder den virksomhedsrettede del af indsatsen, iværksættes snarest muligt efter udlændingens overgang til kommunen.

Efter § 16, stk. 5, 2. pkt., præciseres det, at integrationsprogrammet skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen snarest muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Både danskuddannelsestilbuddet efter § 21 og beskæftigelsestilbuddene efter § 23 skal således have entydigt fokus på at få udlændingen hurtigst muligt i arbejde og selvforsørgelse.

I § 16, stk. 5, 3. pkt., videreføres den gældende regel, hvorefter tilbuddene ikke må stille sig hindrende i vejen for udlændingens mulighed for at varetage et arbejde. Det er fx relevant for, hvornår udlændingens dansktilbud kan placeres, ligesom det kan være relevant for en udlænding, som har opnået en deltidsansættelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.9.

Til nr. 11

Efter integrationslovens § 16, stk. 2, skal integrationsprogrammet bestå af danskuddannelse efter § 21 og beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23, og efter § 16, stk. 5, skal integrationsprogrammet påbegyndes senest 1 måned efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret. Det er ikke reguleret, hvornår det første beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23 skal gives. Kommunerne kan desuden vælge om tilbud efter § 23 skal gives som vejledning og opkvalificering efter § 23 a, virksomhedspraktik efter § 23 b og/eller ansættelse med løntilskud efter § 23 c.

Det foreslås i § 16, stk. 6, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen får pligt til så vidt muligt inden for 2 uger og senest ved integrationsprogrammets påbegyndelse, at tilbyde en udlænding, som modtager integrationsydelse, et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller løntilskud, jf. §§ 23 b og 23 c, medmindre det er åbenbart, at udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud.

Dette skal ses i sammenhæng med forslaget om at integrationsprogrammet fremover skal påbegyndes snarest muligt og senest efter 1 måned. Det første virksomhedsrettede tilbud skal således gives og påbegyndes snarest muligt, gerne inden for de første 2 uger, og senest 1 måned efter overtagelse af integrationsansvaret.

Udlændingen har omvendt pligt til at deltage i tilbuddet, jf. integrationslovens § 16, stk. 4.

De virksomhedsrettede tilbud kan være virksomhedspraktik eller løntilskud på både offentlige og private arbejdspladser.

Det første virksomhedsrettede tilbud omfatter alle nyankomne udlændinge omfattet af integrationsprogrammet, som modtager integrationsydelse. Ved tilrettelæggelsen og påbegyndelsen af integrationsprogrammet skal kommunalbestyrelsen som udgangspunkt således anse en udlænding for at være jobparat. Kun i tilfælde, hvor det er åbenbart, udlændingen ikke kan deltage i et virksomhedsrettet tilbud, fx grundet alvorlig sygdom, kan kommunalbestyrelsen undlade at give tilbuddet. Det forhold, at udlændingen ikke kan dansk, er ikke tilstrækkelig grund til ikke at give tilbuddet.

Hvis udlændingen ikke er i stand til at deltage i et virksomhedsrettet tilbud, kan kommunalbestyrelsen i stedet tilbyde et forberedende forløb til et virksomhedsrettet tilbud, jf. integrationslovens § 23 a, stk. 1, nr. 5.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at give kommunerne mulighed for at undtage en jobparat udlænding fra kravet om hver syvende dag at skulle tjekke sine jobforslag, kravet om registrering i joblog på "Min Side" på Jobnet samt kravet om at lægge et CV på Jobnet, i de tilfælde hvor udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Der henvises til § 1, nr. 35 og de specielle bemærkninger hertil.

Forslaget om en tidlig virksomhedsrettet indsats har til formål at sikre, at der fra start stilles krav til den enkelte udlænding om at gøre en aktiv indsats for at blive integreret på en rigtig arbejdsplads, men også at nyankomne flygtninge og familiesammenførte på et tidligt tidspunkt gives muligheder for at blive introduceret til det danske arbejdsmarked og konkrete arbejdspladser. Om begrundelsen for forslaget henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.9 og 3.1.10.

Til nr. 12

Integrationslovens § 16, stk. 6, regulerer integrationsprogrammets længde. Efter § 16, stk. 6, kan integrationsprogrammet have en varighed på højst 3 år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen, jf. § 4.

Integrationsprogrammets omfang og indhold fastlægges i en integrationskontrakt, som indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse, jf. integrationslovens § 19. I integrationskontrakten fastlægges udlændingens beskæftigelses- og uddannelsesmål og indholdet af de aktiviteter, der skal sikre, at integrationskontraktens mål nås. Kommunalbestyrelsen skal efter integrationslovens § 20 løbende efter behov følge op på, hvordan integrationsprogrammet forløber, og i den forbindelse tage stilling til, om der er behov for at justere mål og indsats for udlændingen.

Når udlændingen har nået målene i integrationskontrakten, afsluttes integrationsprogrammet. Det indebærer, at integrationsprogrammet afsluttes, hvis udlændingen kommer i ordinær beskæftigelse eller deltager i ordinær uddannelse, hvortil der er knyttet et forsørgelsesgrundlag som fx SU, elevløn eller lignende, og har be-

stået en danskprøve. Opfyldes målene i integrationskontrakten fx efter 2 år, afsluttes integrationsprogrammet på dette tidspunkt.

Hvis udlændingen inden for den treårige periode på ny anmoder om integrationsydelse, fx grundet ledighed eller frafald på en uddannelse, genoptages integrationsprogrammet. Integrationsprogrammet kan dog højst vare 3 år. En udlænding, som ikke er blevet selvforsørgende inden for 3 år, overgår til den generelle beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at integrationsprogrammet fremover skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for 1 år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret for den pågældende, jf. § 16, stk. 7, 1. pkt.

Det indebærer, at integrationsprogrammet i forhold til konkrete mål og konkret indsats skal tilrettelægges, så det kan bringe udlændingen i beskæftigelse inden for 1 år. Beskæftigelsesmålet og indsatsen, der skal føre frem til målet inden for 1 år, skal fastsættes i integrationskontrakten efter § 19. Både mål og indsats skal knyttes så tæt op på konkrete arbejdspladser som muligt.

Forslaget har til formål at understøtte, at indsatsen i integrationsprogrammets første år intensiveres og har et entydigt jobrettet fokus.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med forslaget om en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats, hvor virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud skal udgøre minimum 15 timer om ugen, og hvor der maksimalt kan være 6 uger mellem de virksomhedsrettede tilbud i integrationsprogrammet. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 15.

Det bemærkes, at der fortsat som led i integrationsprogrammet skal tilbydes danskuddannelse, jf. § 21. For udlændinge under 25 år, som ikke har erhvervskompetencegivende uddannelse og som af kommunen vurderes at være i stand til at gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår, skal der desuden fortsat gives et uddannelsespålæg, jf. integrationslovens § 16 a. Som følge heraf skal der i integrationskontrakten således også fortsat fastsættes relevante uddannelsesmål for udlændingens integrationsprogram. Et uddannelsespålæg skal angives i integrationskontrakten, jf. § 19.

Integrationsprogrammet afsluttes, når de samlede opstillede mål for programmet er nået. Opnår udlændingen de opstillede mål allerede efter 1 år, afsluttes programmet således på dette tidspunkt.

For de udlændinge, som ikke er kommet i beskæftigelse inden for 1 år, foreslås det i § 16, stk. 7, 2. pkt., at integrationsprogrammet skal forlænges. Programmet kan forlænges, så længe målene ikke er nået. Det samlede integrationsprogram kan dog højst have en varighed på 5 år, § 16, stk. 7, 3. pkt.

Forlænges integrationsprogrammet ud over 1 år, skal målet for indsatsen fortsat være, at udlændingen kommer i arbejde. Der skal således fastsættes et nyt konkret beskæftigelsesmål og en konkret indsats til at nå målet. Dette skal fremgå af integrationskontrakten efter § 19.

Den konkrete indsats i forlængelsesperioden skal bygge videre på erfaringerne fra det første år i integrationsprogrammet.

Hvis en udlænding, efter at have afsluttet integrationsprogrammet, inden for den 5 årige periode på ny bliver ledig og ansøger om integrationsydelse, genoptages programmet.

Det bemærkes, at adgangen til at forlænge integrationsprogrammet medfører, at kommunerne om nødvendigt skal tilbyde en særlig integrationsrettet indsats i op til 5 år. Det indebærer desuden, at kommunen har integrationsansvaret i en 5-årig periode. Ønsker udlændingen inden for de første 5 år at flytte til en anden kommune, kan den pågældende således som udgangspunkt kun fortsætte sit integrationsprogram i tilflytningskommunen, hvis kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender at overtage ansvaret for integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 18.

Det foreslås, at adgangen til driftsrefusion for udgifter til tilbud under integrationsprogrammet, jf. integrationslovens § 45, stk. 5, videreføres uændret. Det indebærer, at der også er adgang til driftsrefusion i det 4. og 5. år, hvis integrationsprogrammet forlænges hertil. Det bemærkes, at det treårige grundtilskud efter integrationslovens § 45, stk. 3, videreføres og således ikke forlænges til det 4. og 5. år.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.9.

Til nr. 14

Efter integrationslovens § 19 skal kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget integrationsansvaret sammen med udlændingen udarbejde en integrationskontrakt, hvor integrationsprogrammets mål og indsats for udlændingen fastlægges. Ved fastlæggelsen af integrationsprogrammet skal bl.a. tages højde for udlændingens individuelle færdigheder og forudsætninger. Heri ligger, at der bl.a. skal gennemføres en afklaring af udlændingens kompetencer. Det er dog ikke nærmere reguleret, hvordan kompetenceafklaringen skal ske.

Efter § 16 b foreslås det, at kommunalbestyrelsen forpligtes til i forbindelse med tilrettelæggelse af integrationsprogrammet at oplyse udlændingen om muligheden for at få foretaget en formel vurdering af medbragte uddannelseskvalifikationer i henhold til reglerne i lov om vurdering af udenlandske kvalifikationer m.v. Forpligtelsen gælder i de tilfælde, hvor udlændingen angiver at have en formel kompetencegivende uddannelse fra hjemlandet, og det ikke fremgår af udlændingens sag, at uddannelsen allerede er blevet vurderet.

I forhold til udlændinge, som meddeles opholdstilladelse som flygtninge, skal forslaget ses i sammenhæng med de øvrige initiativer til at styrke kompetenceafklaringen af nye flygtninge, herunder initiativet om at screene flygtninges kompetencer allerede i asylfasen og initiativet om i overgangsfasen at styrke informationsindsatsen om mulighederne for at få foretaget en formel vurdering af medbragte uddannelseskvalifikationer. Heraf følger, at der allerede i overgangsfasen af asylcenteroperatørerne skal informeres om de gældende muligheder, og at det af de oplysninger, der videregives fra asylcenteroperatøren til den integrationsansvarlige kommune, jf. udlændingelovens § 44 b, skal fremgå, om der er gennemført eller taget forberedende skridt til en formel kompetencevurdering. Den kommunale forpligtelse gælder således kun i det omfang, at der ikke allerede er foretaget en sådan vurdering i overgangsfasen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 15

§ 17

I integrationsloven skelnes mellem udlændinge, der modtager integrationsydelse alene på grund af ledighed, og udlændinge, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse ikke alene på grund af ledighed. Sondringen har betydning for, hvilke konkrete beskæftigelsesrettede tilbud, som udlændingen kan tilbydes, og hvilke konkrete pligter i forhold til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og deltage i tilbud, den enkelte udlænding har.

Integrationsloven indeholder ikke særlige regler for, hvordan de to grupper nærmere visiteres. I medfør af integrationslovens § 20 c kan der dog administrativt fastsættes nærmere regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud udlændingen skal følge som led i integrationsprogrammet, hvilket er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det fremgår således af § 3 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at en udlænding, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse og er omfattet af integrationsprogrammet, modtager ydelsen alene på grund af ledighed, hvis personen visiteres jobparat. Det vil sige, hvis udlændingen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder. Omvendt modtager udlændingen ydelse ikke alene på grund af ledighed, hvis personen vurderes at være aktivitetsparat. Det vil sige, hvis udlændingen vurderes ikke at være i stand til at påtage sig et arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for 3 måneder.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 17, 1. pkt. skal kommunalbestyrelsen inden udgangen af de første 3 måneder efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16, stk. 2, sørge for, at den pågældende visiteres som jobparat eller aktivitetsparat. Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen inden for de første 3 måneder skal gennemføre en egentlig visitation af udlændingen. Dette skal ses på baggrund af, at udlændingen ved ankomsten til kommunen, som udgangspunkt skal mødes som jobparat og modtage en virksomhedsrettet indsats. Ved visitationen skal kommunalbestyrelsen således inddrage den videre afdækning af udlændingens forudsætninger og kompetencer, herunder erfaringerne fra det eller de første virksomhedsrettede tilbud, som er iværksat i de første 3 måneder af integrationsprogrammet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 17, 2. pkt. skal udlændingen kun anses for at være aktivitetsparat i de tilfælde, hvor det er åbenbart, at en udlænding grundet væsentlige sociale, helbredsmæssige eller andre udfordringer, ikke er i stand til at deltage i virksomhedsrettede tilbud. Det kan fx være tilfældet, hvis det viser sig, at udlændingen er stærkt traumatiseret eller har andre væsentlige sociale eller helbredsmæssige problemer.

Det forhold, at udlændingen endnu ikke har lært det danske sprog, kan ikke alene begrunde, at den pågældende visiteres som aktivitetsparat.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at give kommunerne mulighed for at undtage en jobparat udlænding fra kravet om hver syvende dag at skulle tjekke sine jobforslag, kravet om registrering i joblog på "Min Side" på Jobnet samt kravet om at lægge et CV på Jobnet, i de tilfælde hvor udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Der henvises til § 1, nr. 35 og de specielle bemærkninger hertil.

Forslaget har til formål at sikre, at der stilles krav til alle nyankomne udlændinge om at deltage aktivt på arbejdsmarkedet fra start, og at manglende uddannelsesmæssige og sproglige kompetencer ikke kommer til at stå i vejen for en tidlig introduktion til det danske arbejdsmarked og konkrete arbejdspladser. Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

§ 17 a

Efter integrationslovens § 17 skal integrationsprogrammet for udlændinge, der modtager tilbud i medfør af § 23, have et omfang af gennemsnitligt mindst 37 timer pr. uge inklusive forberedelse. Det indebærer, at de beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23, danskuddannelsesstilbuddet efter § 21 og forberedelse til danskuddannelse samlet set skal have et omfang svarende til en fuldtidsarbejdsuge på 37 timer.

Det foreslås, at 37 timers-kravet ophæves og erstattes af et krav om, at kommunerne i stedet skal tilbyde udlændinge under integrationsprogrammet en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats, som skal vare i hele integrationsprogrammets løbetid.

Det foreslås konkret i § 17 a, stk. 1, 1.pkt., at de beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23 for en udlænding omfattet af § 16, stk. 2, skal tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats, hvor der maksimalt må være 6 uger mellem hvert virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter §§ 23 b og 23 c. Forslaget om en kontinuerligt virksomhedsrettet indsats skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 11, hvorefter kommunen skal sigte mod at give alle nyankomne udlændinge, der modtager integrationsydelse, det første virksomhedsrettede tilbud allerede inden for 2 uger og er forpligtet til at give det senest en måned efter at have overtaget integrationsansvaret for udlændingen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 6.

I perioderne mellem tilbud kan udlændingen deltage i danskuddannelse efter § 21, og – efter en konkret vurdering af behovet – i vejledning og opkvalificering efter § 23 a samt nytteindsats, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Det foreslås i § 17 a, stk. 1, 2. pkt., at de virksomhedsrettede tilbud i de første 6 måneder efter kommunalbestyrelsen overtagelse af integrationsansvaret for en aktivitetsparat udlænding kan omfatte forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 a, stk. 1, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Formålet med tilbud om et forberedende forløb er at understøtte, at en udlænding, der ikke med det samme er i stand til at deltage i et almindeligt virksomhedsrettet tilbud, bliver i stand til at deltage i egentlige virksomhedsforløb og at sikre, at udlændinge, der er aktivitetsparate også tidligst muligt introduceres til det danske arbejdsmarked og konkrete arbejdspladser.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der i forbindelse med påbegyndelse af integrationsprogrammet har modtaget sit første virksomhedsrettede tilbud, jf. den foreslåede bestemmelse i § 16, stk. 6, men som viser sig at have væsentlige sociale, helbredsmæssige eller andre udfordringer, og derfor visiteres aktivitetsparat, kan tilbydes et forberedende forløb efter § 23 a, stk. nr. 5, indtil 6 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret. Tilsvarende vil en udlænding, som fra integrationsprogrammets påbegyndelse er tilbudt et forberedende forløb efter § 23 a, stk. nr. 5, kunne modtage yderligere forberedende forløb inden for 6 måneders fristen. Efter de 6 måneder vil også en aktivitetsparat udlænding skulle overgå til at modtage virksomhedsrettede tilbud efter §§ 23 b og 23 c, i det omfang den pågældende er i stand hertil.

Efter § 17 a, stk. 2, 1. pkt., skal de virksomhedsrettede tilbud efter §§ 23 b og 23 c for jobparate udlændinge have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen. Mindstetimekravet giver mulighed for at kombinere det virksomhedsrettede tilbud med danskuddannelse, jf. § 21, og efter behov anden vejledning og opkvalificering efter § 23 a.

Efter § 17 a, stk. 2, 2. pkt., kan tilbud om nytteindsats efter den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 1, 1. pkt., ikke medregnes i de 15 timer i det første år af integrationsprogrammet. Den 1-årige periode regnes fra tidspunktet fra integrationsprogrammets påbegyndelse, jf. § 16, stk. 5.

Efter § 17 a, stk. 2, 3. pkt. fastsættes timetallet for en aktivitetsparat udlænding efter en konkret vurdering af udlændingens forudsætninger og behov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 16

I tilknytning til asyldokumentation træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende flygtning skal tage bopæl, jf. § 10, stk. 1. Visiteringsafgørelsen træffes på grundlag af kommunevalget, den pågældende flygtningens personlige forhold og forholdene i kommunen, jf. integrationslovens § 11.

Hverken integrationsloven eller anden lovgivning indeholder noget forbud mod, at en udlænding flytter fra den kommune, hvortil vedkommende er visiteret.

Det følger dog af integrationslovens § 18, stk. 1, at en udlænding kun kan fortsætte sin deltagelse i et integrationsprogram i en anden kommune end den, hvortil vedkommende er visiteret, hvis kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender at overtage ansvaret for integrationsprogrammet. Hvis kommunen ikke godkender at overtage ansvaret, og udlændingen således er afskåret fra at deltage i et integrationsprogram, kan kommunen træffe beslutning om, at integrationsydelsen skal nedsættes eller ophøre. Det er dog en forudsætning for sanktionen, at udlændingen kan flytte tilbage og genoptage integrationsprogrammet i fraflytningskommunen.

Det følger endvidere af § 18, stk. 2, at tilflytningskommunen i nogle tilfælde skal overtage ansvaret for programmet. Det gælder, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældende udlændings integrationsforløb, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Kommunen kan således altid vælge at overtage ansvaret for en udlændings integrationsprogram, og i nogle tilfælde skal kommunen overtage ansvaret. Det er ikke nærmere reguleret, hvornår denne forpligtelse indtræder, men efter praksis antages det som udgangspunkt eksempelvis at gælde, hvis en udlænding opnår beskæftigelse eller optagelse på en uddannelsesinstitution i en anden kommune, hvortil der ikke umiddelbart er transportmuligheder. Tilsvarende gør sig gældende, hvis en ægtefælle har opnået beskæftigelse i en anden kommune.

Det er således ikke direkte reguleret i integrationsloven, om en kommune er forpligtet til at overtage ansvaret for integrationsprogrammet, hvis en udlænding eller dennes ægtefælle opnår beskæftigelse i kommunen.

Det foreslås derfor, at der i § 18, stk. 2, indsættes en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen flytter, skal overtage ansvaret for integrationsprogrammet, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle har fået ordinær beskæftigelse i kommunen, og flytningen er nødvendig for at kunne varetage arbejdet.

Det bemærkes, at overtagelse af integrationsansvaret indebærer, at tilflytningskommunen samtidig overtager det økonomiske ansvar for udlændingen. Det indebærer bl.a., at det månedlige grundtilskud efter integrationslovens § 45, stk. 3, udbetales til tilflytningskommunen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.4.

Til nr. 17

Efter integrationslovens § 19, stk. 3, indgås integrationskontrakten mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse.

Det foreslås, at § 19, stk. 3, 1. pkt., præciseres således, at det fremgår at integrationskontrakten skal indgås med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt og så vidt muligt inden for 1 år opnår ordinær beskæftigelse. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor det foreslås, at integrationsprogrammet fremover skal tilrettelægges med henblik på, at udlændingen kan opnå ordinær beskæftigelse inden for 1 år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget integrationsansvaret for den pågældende. Det indebærer,

at integrationsprogrammet i forhold til konkrete mål og konkret indsats skal tilrettelægges, så det kan bringe udlændingen i beskæftigelse inden for 1 år.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.9.

Nr. 18 og 19

Efter integrationslovens § 15 a, stk. 1, skal flygtninge og familiesammenførte udlændinge have tilbudt en integrationsplan snarest muligt og inden 3 måneder efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret for udlændingen. Integrationsplanen skal tilbydes både flygtninge og familiesammenførte udlændinge over 18 år og uledsagede mindreårige udlændinge, som får opholdstilladelse på et asylretligt grundlag eller på baggrund af familiesammenføring.

Efter integrationslovens § 15 a, stk. 2, skal integrationsplanen sikre en bred og sammenhængende integrationsindsats, hvor de fastsatte mål og iværksatte indsatser understøtter den enkelte udlændings samlede integration og i videst muligt omfang også familiens integration.

Formålet med integrationsplanen er således at sikre sammenhæng mellem de beskæftigelsesrettede mål og indsatser under integrationsprogrammet og øvrige indsatser, fx social og sundhedsmæssige indsatser samt indsatser i forhold til aktivt medborgerskab.

Efter integrationslovens § 15 b skal kommunalbestyrelsen udpege en koordinerende forvaltning, som har ansvaret for at koordinere integrationsplanen. Den koordinerende forvaltning vil typisk være jobcenteret, men kan fx også være Social- eller Familieforvaltningen. Funktionen kan efter behov flyttes til en anden forvaltning.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve integrationsplanen, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås det, at opgaven med at koordinere integrationsindsatsen for den enkelte knyttes til integrationskontrakten efter integrationslovens § 19.

Det foreslås i § 19 a, at kommunalbestyrelsen til varetagelse af en sammenhængende integrationsindsats for flygtninge og familiesammenførte udlændinge i hver enkelt sag skal fastsætte, hvilken forvaltning i kommunen der er ansvarlig for at koordinere integrationsindsatsen for udlændingen. Den koordinerende forvaltning skal understøtte, at de fastsatte mål og iværksatte indsatser i integrationskontrakten tager udgangspunkt i udlændingens samlede situation og dermed understøtter den enkelte udlændings integration.

Formålet hermed er at understøtte en fortsat helhedsorienteret tilrettelæggelse af integrationsindsatsen, således at de forskellige kommunale indsatser for den enkelte udlænding understøtter hinanden og, at der ved tilrettelæggelsen tages hensyn til udlændingens samlede situation, herunder også situationen for familiedlemmer, som kan have betydning for udlændingens integrationsproces.

Den koordinerende forvaltning har således til opgave i samarbejde med udlændingen at fastlægge mål og indsats for integrationsprogrammet, men samtidig også at sikre, at der er overblik over og sammenhæng i de indsatser, der iværksættes i de enkelte forvaltninger i kommunen. Det afgørende er således, at der i tilrettelæggelsen af indsatsen sikres en koordinering og indbyrdes afstemning af indsatserne, så det undgås, at forskellige mål og indsatser modvirker hinanden.

Det foreslås i § 19, stk. 6, at det skal angives i integrationskontrakten, hvilken forvaltning i kommunen der er ansvarlig for at koordinere integrationsindsatsen for udlændingen, jf. § 19 a.

Kommunalbestyrelsen kan vælge, hvilken forvaltning der skal have den koordinerende funktion. Den koordinerende forvaltning kan være jobcenter, familieforsvaltning eller socialforvaltning.

Kommunalbestyrelsen kan efterfølgende ændre, hvilken forvaltning der skal være koordineringsansvarlig i den enkelte sag, hvis væsentlige ændringer i udlændingens situation og dermed af integrationsindsatsen tilsiger det. Det skal dog sikres, at der i hele forløbet er en koordineringsansvarlig forvaltning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.6.

Til nr. 20

Efter integrationslovens § 20 har kommunalbestyrelsen pligt til løbende efter behov at følge op på integrationskontrakten. Kommunalbestyrelsen skal for udlændinge, der ikke har opfyldt de mål, der er fastsat eller aftalt i integrationskontrakten jf. § 19, stk. 4, følge op på integrationskontrakten mindst hver 3 måned, jf. integrationslovens § 20, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Efter forslag til § 20, stk. 1., 1. pkt., fastholdes det, at kommunalbestyrelsen løbende skal følge op, indtil målene i integrationskontrakten er nået.

Efter forslag til § 20, stk. 1, 2. pkt., skal kommunalbestyrelsen, efter at visitationen efter § 17 er gennemført, og udlændingen således er visiteret end jobparat eller aktivitetsparat, følge op på integrationskontrakten mindst 4 gange inden for 12 kalendermåneder, indtil udlændingen har opfyldt de mål, der er fastsat eller aftalt i integrationskontrakten jf. § 19, stk. 4.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen skal følge op mindst 4 gange inden for 12 kalendermåneder, men kan placere opfølgningen på de tidspunkter, hvor der konkret vurderes af være behov herfor.

Forslaget har til hensigt at give kommunerne mere fleksible rammer for opfølgning, således at samtalerne ikke længere skal afholdes med et fast tidsinterval, men i stedet kan afholdes efter en konkret vurdering af behovet.

De særlige regler for opfølgning for udlændinge i ordinær beskæftigelse eller ordinær uddannelse og opfølgning i forbindelse med barsel videreføres uændret.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.7.

Til nr. 21

Efter integrationslovens § 19 skal kommunalbestyrelsen inden 1 måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med udlændingen udarbejde en integrationskontrakt. Både kommunalbestyrelsen og udlændingen skal underskrive integrationskontrakten, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder. Integrationskontrakten skal tage sigte på, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse.

Integrationskontrakten tilrettelægges på grundlag af en samlet vurdering af den enkeltes udlændings situation og behov, og den skal bl.a. beskrive, hvilke beskæftigelses- eller uddannelsesmæssige mål der er aftalt, og, hvilke aktiviteter der skal sikre, at de i kontrakten opstillede mål opfyldes. Endvidere skal det fremgå, hvilke sanktioner der efter lovgivningen gælder overfor udlændingen, hvis udlændingen f.eks. uden rimelig grund afviser at tage et arbejde eller udebliver fra et tilbud.

I § 20 a foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal kunne vælge at anvende "Min Plan" på Jobnet, når der skal udarbejdes og følges op på en integrationskontrakt, jf. §§ 19 og 20. Hvis kommunalbestyrelsen anvender "Min Plan", skal det aftalte om beskæftigelses- og uddannelsesmål, planer for tilbud, uddannelsespålæg m.v., jf. § 19, stk. 5, fremgå af "Min Plan".

"Min Plan" er en elektronisk plan, som kan ses af både borger og sagsbehandler på "Min Side" på Jobnet. Af "Min Plan" fremgår bl.a., hvilke beskæftigelsesrettede tilbud borgeren er tilbudt, og en beskrivelse af borgeregens rettigheder og pligter. "Min Plan" anvendes allerede i beskæftigelsessystemet for f.eks. forsikrede ledige og uddannelses- og kontakthjælpsmodtagere.

"Min Plan" kan hjælpe udlændingen og sagsbehandleren til at få et overblik over de aftaler og mål, som er sat for den enkelte. Samtidig kan udlændingen selv tilgå eller vise "Min Plan" frem, hvis der er behov for kendskab til indholdet af planen, fx i en anden forvaltning.

Det forhold, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at udarbejde og følge op på integrationskontrakten i "Min Plan" ændrer ikke på de krav, der stilles til indholdet af integrationskontrakten, jf. § 19, men giver alene kommunalbestyrelserne muligheden for at gennemføre arbejdet med integrationskontrakten digitalt.

Kommunalbestyrelsen er ikke forpligtet til at anvende "Min Plan", men hvis kommunalbestyrelsen vælger denne løsning, skal der af "Min Plan" fremgå de samme elementer, som der skal fremgå af integrationskontrakten, herunder beskæftigelses- eller uddannelsesmål, aktive tilbud, uddannelsespålæg samt de sanktioner, der gælder, såfremt det fastlagte eller aftalte ikke bliver overholdt.

Da der er tale om en it-baseret løsning, vil det stille krav til udlændingens it-kundskaber samt sprogkundskaber, da "Min Plan" er på dansk. De eventuelle sproglige barrierer samt it-udfordringer, der vil være forbundet med anvendelsen af "Min Plan", vil skulle afhjælpes af jobcentermedarbejderne, der generelt er forpligtet til at hjælpe og vejlede borgeren. Det bemærkes, at det foreslås, at jobcenteret kan beslutte at undtage en udlænding fra kravet om registrering af sin jobsøgning i joblog på "Min side" på Jobnet, hvis udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Når integrationskontrakten er udarbejdet eller revideret i »Min Plan«, gør den koordinerede forvaltning planen og tilbud samt eventuelle andre aktiviteter heri tilgængelige for personen digitalt via Jobnet.

Anvendelse af "Min Plan" skaber behov for, at udlændingen i stedet for en fysisk underskrift på integrationskontrakten skal kunne kvittere digitalt i forbindelse med indgåelse af integrationskontrakten og i forbindelse med ændringer af kontrakten, når der følges op. Det foreslås, at udlændingen kan kvittere for plan og tilbud ved at kvittere på Jobnet.dk, underskrive og returnere en kopi til jobcenteret, sende besked med digital post om, at personen har modtaget og læst plan og tilbud, eller ved at den kommunale medarbejder, der foretager opfølgningen, kan notere på sagen, at udlændingen har læst og forstået den opdaterede integrationskontrakt.

Det foreslås, at muligheden for at anvende "Min Plan" sættes i kraft ved bekendtgørelse, så snart den it-mæssige understøttelse er på plads. Der henvises til lovforslagets § 9, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.6.

Til nr. 22

Der er tale om flytning af bestemmelsen i § 16, stk. 7, 2. pkt., til § 21, og således ikke tale om en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 23

Efter integrationslovens § 23, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen give udlændinge, som er omfattet af et integrationsprogram og berettiget til kontanthjælp eller integrationsydelse, tilbud om vejledning og opkvalificering, jf. § 23 a, virksomhedspraktik, jf. § 23 b, eller ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Det foreslås i § 23, stk. 1, nr. 1, at tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 23 a også kan gives som et forberedende forløb til et virksomhedsrettet tilbud. Der henvises til den foreslåede ændring af § 23 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 24

Efter integrationslovens § 23, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen give udlændinge, som er omfattet af et integrationsprogram og berettiget til kontanthjælp eller integrationsydelse, tilbud om vejledning og opkvalificering, jf. § 23 a, virksomhedspraktik, jf. § 23 b, eller ansættelse med løntilskud, jf. § 23 c.

Det foreslås i § 23, stk. 1, nr. 2, at tilbud om virksomhedspraktik efter § 23 b også kan gives i form af nytteindsats. Der henvises til den foreslåede ændring af § 23 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 28.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 25 og 26

Der er tale om sproglige konsekvensrettelser som følge af lovforslagets § 1, nr. 27.

Til nr. 27

Efter integrationslovens § 23 a, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen give udlændinge tilbud om vejledning og opkvalificering.

Tilbuddet kan bestå af korte vejlednings- og afklaringsforløb, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder højskoleophold, praktik under uddannelsesforløb samt fagspecifik danskundervisning, ordinære uddannelsesforløb eller særlige opkvalificerende forløb med henblik på anvendelse af uddannelseskvalifikationer på det danske arbejdsmarked.

Det foreslås i § 23 a, stk. 1, nr. 5, at tilbud om vejledning og opkvalificering tillige kan gives som forberedende forløb til virksomhedsrettede tilbud.

Formålet med et forberedende forløb er at understøtte, at en udlænding kan finde, tilpasse eller fastholde en plads på en virksomhed. Herudover kan forløbet motivere og forberede udlændingen til arbejdsmarkedet og behovet for supplerende indsatser, som kan sætte den pågældende i stand til at varetage en praktikplads eller et konkret job, kan identificeres som led i det forberedende forløb.

For udlændinge, som er aktivitetsparate og som derfor ikke med det samme kan magte et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud indebærer et forberedende forløb, at udlændingen med det samme kan tilbydes en virksomhedsrettet indsats. Målet er, at den pågældende bliver i stand til at deltage i egentlige virksomhedsforløb.

De forberedende forløb skal tilknyttes konkrete virksomheder og må ikke forveksles med kommunale aktiveringsprojekter, dvs. tilbud om særligt tilrettelagte projekter efter integrationslovens § 23 a, stk. 1, nr. 2. Der er således ikke mulighed for som led i et forberedende forløb at etablere kommunale aktiveringsprojekter, hvor der udføres produktion med henblik på afsætning eller servicearbejde for borgere.

Et forberedende forløb kan fx bestå af følgende elementer:

- Introduktion til det danske arbejdsmarked og jobmuligheder, hvor der arbejdes med udlændingens forudsætninger og motivation og med at få identificeret relevante arbejdsopgaver. Udlændingen introduceres til forskellige job eller praktikmuligheder, der matcher den pågældendes ønsker og kompetencer.
- Individuel matchning og etablering af kontakt mellem en konkret virksomhed og udlændingen, hvor der udarbejdes en særskilt jobaftale med den relevante arbejdsplads. Det kan bl.a. indebære en beskrivelse af de konkrete arbejdsopgaver og udpegning af en kontaktperson på arbejdspladsen.
- Fastholdelse af udlændingen i et virksomhedsrettet tilbud. Et forberedende forløb kan påbegyndes, inden eller i forbindelse med opstart af fx virksomhedspraktik og kan forsætte, mens udlændingen deltager i virksomhedstilbuddet.

Det foreslås, at der for aktivitetsparate kan gives forberedende forløb i de første 6 måneder efter kommunens overtagelse af integrationsansvaret. Efterfølgende skal indsatsen for aktivitetsparate også tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, i det omfang den enkelte udlænding er i stand til at deltage i dette.

Tilbud om forberedende forløb kan [som udgangspunkt] have en varighed på op til 13 uger, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 28 og 29

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen give udlændinge tilbud om virksomhedspraktik på en offentlig eller privat virksomhed. Tilbuddet kan gives til udlændinge, som enten har behov for en afklaring af beskæftigelsesmål, eller som på grund af manglende faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud.

I den generelle beskæftigelsesindsats for uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere kan tilbud om virksomhedspraktik tillige gives som nytteindsats, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 42 a, stk. 1. Nytteindsats består af udførelse af arbejde på offentlige arbejdspladser af nytteskabende værdi. Arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre et stykke arbejde for sin ydelse. Formålet med nytteindsatsen er, at personen skal arbejde for sin ydelse, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 42 a, stk. 2.

Det foreslås i § 23 b, stk. 1, 2. pkt., at tilbud om virksomhedspraktik for udlændinge, der modtager integrationsydelse, tillige kan gives i form af nytteindsats, som består af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere.

Formålet med nytteindsats er, at udlændingen skal arbejde for sin ydelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 2, 2. pkt.

Det bemærkes, at tilbud om nytteindsats i det første år af integrationsprogrammet ikke kan medregnes i det foreslåede minimumstimekrav på gennemsnitligt 15 timer ugentligt for den virksomhedsrettede indsats, jf. den foreslåede bestemmelse i § 17 a, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 30

Efter integrationslovens § 23 b, stk. 4, kan tilbud om virksomhedspraktik for udlændinge, der ikke har problemer udover ledighed, have en varighed på op til 4 uger. For udlændinge, der ikke har problemer udover ledighed, og ikke har erhvervs erfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud, samt for udlændinge, der har problemer udover ledighed, kan tilbuddet have en varighed af op til 13 uger.

Det foreslås i § 23 b, stk. 4, at sondringen mellem udlændinge, der ikke har problemer udover ledighed, og udlændinge, der har problemer udover ledighed, ændres til, at der i stedet sondres mellem jobparate udlændinge og aktivitetsparate udlændinge. Forslaget er en følge af de foreslåede visitationsregler, hvorefter udlændinge, der modtager integrationsydelse, skal visiteres som enten jobparate eller aktivitetsparate, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 31

Det foreslås i § 23 b, stk. 1, 2. pkt., at tilbud om virksomhedspraktik for udlændinge, der modtager integrationsydelse, tillige kan gives i form af nytteindsats.

Det foreslås i § 23 b, stk. 5, at et tilbud om virksomhedspraktik i form af nytteindsats kan have en varighed på op til 13 uger.

Forslaget svarer til, hvad der gælder for kontanthjælpsmodtagere.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 32 og 33

Efter integrationslovens § 23 f, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen yde udlændinge hjælp til nærmere bestemte udgifter, der er dokumenterede og rimelige, og som skyldes udlændingens deltagelse i integrationsprogrammet, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Efter bestemmelsen kan bl.a. ydes hjælp til dækning af transportudgifter, dog ikke til udlændinge, der deltager i tilbud om ansættelse i løntilskud.

Hjælpen ydes efter en konkret og individuel vurdering af udgiften sammenholdt med ansøgeren og dennes ægtefælles økonomi. Der er ikke et loft over, hvad der dækkes, men udgiften skal være rimelig og dokumenteret, og der skal foretages en vurdering af udlændingens og en eventuel ægtefælles økonomi.

Det foreslås, at trangsvurderingen ophæves, og at der i stedet indsættes en begrænsning, således at transportudgifter alene kan dækkes for udlændinge under integrationsprogrammet, der modtager integrationsydelse.

Det foreslås således efter § 23 f, stk. 2, at kommunalbestyrelsen til udlændinge, der modtager integrationsydelse, kan yde hjælp til dokumenterede og rimelige transportudgifter, som skyldes udlændingens deltagelse i integrationsprogrammet. Udlændinge, der modtager tilbud om privat ansættelse med løntilskud, kan dog ikke modtage hjælp til dækning af transportudgifter. Er der tale om offentligt løntilskud kan der derimod godt

ydes hjælp til dækning af transportudgifter, idet den pågældende udlænding i så fald højst kan modtage en løn som svarer til integrationsydelse.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen fortsat skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om transportudgiften er rimelig og dokumenteret, men ikke længere skal foretage en vurdering af, om den pågældende eller dennes ægtefælle har økonomisk mulighed for at dække udgifterne.

Det foreslås fastholdt, at der ikke er noget loft over den udgift, der kan dækkes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.8

Til nr. 34

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 15, hvorefter kravet om 37 timers aktivering om ugen, ophæves.

Til nr. 35

Integrationslovens § 26 a opregner de konkrete pligter, der angår rådighedsforpligtelsen for en udlænding, der alene har ledighed som problem, og hvis opfyldelse er en forudsætning for at modtage kontanthjælp eller integrationsydelse, samt hvordan Jobcenteret skal være udlændingen behjælpelig ved jobsøgning m.v.

En udlænding har således ved første henvendelse til kommunen pligt til at tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret, og kommunen har pligt til at sikre dette. De regler, som beskæftigelsesministeren i den generelle beskæftigelsesindsats fastsætter om tilmelding, jobsøgning og joblog m.v. og om afmelding som arbejdssøgende, finder også anvendelse for udlændingens tilmelding og afmelding som arbejdssøgende. Det betyder bl.a., at modtagere af kontanthjælp og integrationsydelse løbende skal dokumentere alle deres jobsøgningsaktiviteter i deres joblog på "Min Side" på Jobnet. Udlændingen skal endvidere mindst hver syvende dag tjekke sine jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte at være arbejdssøgende, jf. § 26 a, stk. 1.

Udlændingen har videre pligt til at hurtigst muligt og senest efter 3 uger at indlægge et fyldestgørende cv i Jobnet og skal angive mindst et beskæftigelsesmål. Jobcenteret kan fastsætte en frist for, hvornår oplysningerne skal være lagt ind. Er der på Jobnet cv-oplysninger fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende skal disse straks på ny gøres tilgængelige, hvis udlændingen bliver tilmeldt som arbejdssøgende, jf. § 26 a, stk. 2.

Jobcenteret skal senest 3 uger efter udlændingens tilmelding som arbejdssøgende afholde en cv-samtale med udlændingen, hvor det sikres, at de oplysninger, som udlændingen har indlagt i Jobnet, er fyldestgørende. Under samtalen skal det aftales, hvordan jobcenteret skal bistå udlændingen med at finde arbejde, og udlændingen kan pålægges at søge relevante ledige jobs, jf. § 26 a, stk. 3.

Det foreslås, at § 26 a justeres til at omfatte de konkrete pligter for en udlænding, som er jobparat. Forslaget er en følge af de foreslåede visitationsregler, hvorefter udlændinge, der modtager integrationsydelse, skal visiteres som enten jobparate eller aktivitetsparate, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

§ 26 a, stk. 1, 1.-3. pkt. svarer til de gældende regler.

Herudover foreslås det i § 26 a, stk. 1, 4. pkt. og 5. pkt., at jobcenteret kan beslutte at undtage en udlænding fra kravet om hver syvende dag at skulle tjekke sine jobforslag eller fra kravet om registrering af sin jobsøgning i joblog på "Min side" på Jobnet, hvis udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Jobcenteret skal efter omstændighederne sørge for, at den pågældende hurtigst muligt bliver i stand til dette.

Forslaget har til formål at sikre kommunerne mulighed for en fleksibel anvendelse af Jobnet ud fra en konkret vurdering af den enkelte udlændings forudsætninger, således at manglende dansk kundskaber og it-mæssige kompetencer ikke kommer til at stå i vejen for, at udlændingen vurderes jobparat og får en jobrettet indsats.

Herudover skal adgangen til at fravige kravet om registrering af jobsøgning i joblog på "Min Side" bl.a. ses i sammenhæng med forslaget om, at kommunerne får mulighed for at udarbejde og følge op på integrationskontrakten efter integrationslovens §§ 19 og 20, ved at bruge "Min Plan", jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

§ 26 a, stk. 2, 1.-3. pkt., svarer til de gældende regler.

Herudover foreslås det i § 26 a, stk. 2, 4. og 5. pkt., at jobcenteret kan beslutte at undtage en udlænding fra kravet om at lægge et CV på Jobnet inden for 3 uger og kravet om i den forbindelse at angive beskæftigelsesmål på Jobnet, hvis udlændingens it-mæssige og sproglige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at udlændingen kan opfylde kravene. Jobcenteret skal efter omstændighederne sørge for, at den pågældende hurtigst muligt bliver i stand til dette.

Forslaget har ligeledes til formål at sikre kommunerne mulighed for en fleksibel anvendelse af Jobnet ud fra en konkret vurdering af den enkeltes udlændings forudsætninger.

Efter § 26 a, stk. 3, foreslås det, at udlændingen løbende skal opdatere sine egne oplysninger i Jobnet. Forreligger der oplysninger som nævnt i stk. 2 (cv-oplysninger) fra en tidligere tilmelding som arbejdssøgende, skal oplysningerne straks på ny gøres tilgængelige, hvis udlændingen igen bliver tilmeldt som arbejdssøgende. Bestemmelsen svarer til gældende regler.

Efter § 26 a, stk. 4, skal jobcenteret i forbindelse med afholdelse af samtaler efter § 20, stk. 4, sikre, at de oplysninger, som udlændingen har indlagt i Jobnet, er fyldestgørende. Bestemmelsen svarer til gældende regler.

Det foreslås, at ændringerne træder i kraft den 1. oktober 2010, således at den it-mæssige understøttelse, der er forbundet med at undtage fra kravene om anvendelse af Jobnet, er på plads. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 9, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.10.

Til nr. 36

Efter den foreslåede bestemmelse i § 27 a, stk. 1, igangsættes et systematisk henvisningsforløb til nye jobs, når kommunalbestyrelsen en gang har henvist en jobparat udlænding, der modtager integrationsydelse, til et job af over 5 dages varighed og udlændingen ikke får jobbet.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af de foreslåede visitationsregler, hvorefter udlændinge, der modtager integrationsydelse, skal visiteres som enten jobparate eller aktivitetsparate, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 37

Efter integrationslovens § 45, stk. 3, modtager kommunerne i introduktionsperioden, jf. § 16, stk. 6, et månedligt grundtilskud for hver udlænding omfattet af integrationsprogrammet, jf. § 16. I 2016 udgør grundtilskuddet 2.640 kr. om måneden. Grundtilskuddet ydes til dækning af sociale merudgifter og generelle udgifter

i medfør af kapitel 3 og 4 til udlændinge og udbetales til den kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for integrationsindsatsen, jf. § 4.

Det foreslås i § 45, stk. 3, at perioden, hvor der ydes grundtilskud fastholdes på 3 år. Herudover foreslås det, at det månedlige grundtilskud i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018 midlertidigt forhøjes til 3.960 kr. for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge svarende til en forhøjelse på 50 pct. For familiesammenførte til andre videreføres det gældende grundtilskud uændret.

Grundtilskuddet ydes som hidtil uafhængigt af, om udlændingen er i beskæftigelse eller modtager forsørgelsesydelse.

Formålet med forhøjelsen er i en midlertidig periode at målrette den nuværende finansiering til de kommuner, der modtager flest flygtninge og familiesammenførte til flygtninge.

Beløbene i § 45, stk. 3, er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra 2017 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.11.

Til nr. 38 og 39

Efter integrationslovens § 45, stk. 8, har kommunerne mulighed for at opnå et resultattilskud for hver udlænding omfattet af integrationsprogrammet, der har fået udarbejdet en integrationskontrakt. Kommunerne kan hjemtage resultattilskud for både beskæftigelse, uddannelse og danskprøve, hvis udlændingen opfylder de nærmere betingelser for de enkelte tilskud. Hvert tilskud kan kun hjemtages én gang.

Det foreslås, at styrke resultattilskudsinstrumentet ved at hæve beløbene markant.

Det foreslås nærmere, at resultattilskuddet for hver udlænding, der kommer i minimum 6 måneders ordinær beskæftigelse eller minimum 6 måneders ordinær uddannelse, øges til 75.000 kr. inden for de første tre år af integrationsprogrammet. Desuden foreslås det, at perioden for hvilken der kan hjemtages resultattilskud forlænges til 5 år, således at der i integrationsprogrammets fjerde og femte år kan hjemtages et resultattilskud på 50.000 kr., jf. § 45, stk. 8, nr. 1 og 2.

Samtidig foreslås det, at resultattilskuddet for danskprøve nedjusteres til 32.000 kr., jf. § 45, stk. 8, nr. 3 og 4.

Endelig præciseres det, at resultattilskuddene ydes til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor udlændingen har bopæl på tidspunktet for opfyldelse af kriterierne for resultattilskuddet, jf. § 45, stk. 9.

Beløbene i § 45, stk. 8, er fastsat i 2016-niveau og reguleres fra 2017 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

De nærmere betingelser for resultattilskuddene videreføres uændret og det er således fortsat en betingelse, at udlændingen fortsætter i den ordinære beskæftigelse eller i uddannelsesforløbet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Formålet med justeringerne af resultattilskuddene er at fastholde et stærkt økonomisk incitament for kommunerne til at styrke den beskæftigelsesrettede del af integrationsindsatsen. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.12.

Ændringen har virkning for alle, der på ikrafttrædelsestidspunktet og fremover er omfattet af integrationsprogrammet og får udarbejdet en integrationskontrakt, jf. integrationslovens § 19. Der kan dog ikke hjemtages resultattilskud efter de nye regler, hvis der inden lovens ikrafttræden allerede er hjemtaget resultattilskud efter de hidtil gældende regler.

Til nr. 40

§ 45 a

Efter integrationslovens kapitel 3 om boligplacering skal kommunalbestyrelsen anvise nye flygtninge en permanent bolig, jf. § 12, stk. 1. En permanent bolig vil sige, at boligen ikke må være tidsbegrænset. Indtil kommunen kan anvise en permanent bolig, skal flygtningen anvises et midlertidigt opholdssted, jf. § 12, stk. 6.

Et midlertidigt opholdssted skal være godkendt til beboelse, men herudover er der stor fleksibilitet. Kommunerne har typisk omdannet nedlagte institutioner, opstillet pavilloner eller indgået aftale med private udlejere med henblik på midlertidig indkvartering. Ved boligplacering i midlertidige opholdssteder har kommunerne også mulighed for at placere flere enlige flygtninge i samme beboelsesrum.

Lejelovens bestemmelser gælder ikke for midlertidige opholdssteder, ligesom der ikke kan ydes boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte eller særlig støtte til boligudgifter efter lov om aktiv socialpolitik. I stedet er der i bekendtgørelse om flygtninge og andres betaling for ophold i midlertidige indkvarteringer og opholdssteder, jf. integrationslovens § 12, stk. 7, fastsat et loft over, hvor meget kommunen kan opkræve i egenbetaling for en midlertidig bolig. I 2016 er loftet 2.152 kr. for en enlig. I det omfang egenbetalingen ikke dækker de fulde boligudgifter, afholder kommunen den resterende del af udgiften til midlertidig indkvartering.

Med § 45 a foreslås det, at staten i 2016 og 2017 inden for et årligt rådighedsbeløb på 24.000 kr. for hver helårsperson, der i løbet af året har været midlertidigt indkvarteret, jf. § 12, stk. 6, refunderer 50 pct. af en kommunes nettodriftsudgifter til midlertidig indkvartering af flygtninge, der overstiger flygtningenes egenbetaling. Der er således et loft over størrelsen af den samlede refusion, så hver kommune hvert år maksimalt kan modtage 12.000 kr. i refusion pr. helårsperson, der har været midlertidig boligplaceret i løbet af året. Formålet med loftet er at tilskynde kommunerne til at undgå dyre midlertidige indkvarteringsløsninger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.13.

§ 45 b

Med § 45 b foreslås det, at staten i 2017 og 2018 til den enkelte kommunalbestyrelse yder et ekstraordinært tilskud på 25.000 kr. ganget med stigningen i forhold til året før i antallet af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i kommunen, der er i ordinær beskæftigelse.

Når en kommune får en ekstra flygtning eller en familiesammenført til flygtning i beskæftigelse i forhold til året før, udløser det således en tilskud på 25.000 kr. til kommunen. Ordningen skal gælde i 2016 og i 2017 og udbetales i 2017 og 2018. Formålet med ordningen er at belønne de kommuner, som får flest flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i ordinær beskæftigelse.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering opgør på grundlag af indkomst antal beskæftigede i 4. kvartal 2016 sammenlignet med antal beskæftigede i 4. kvartal i 2015. Der udbetales en præmie for hver ekstra flygtning og familiesammenført til en flygtning, der er kommet i beskæftigelse i perioden. Dette gøres på tilsvarende måde i 4. kvartal i 2017, som sammenlignes med antal beskæftigede i 4. kvartal i 2016.

Beskæftigelsen opgøres som berørte personer i perioden, dog skal der være tale om minimum 190 timers ordinær beskæftigelse i kvartalet, før det tæller med i opgørelsen.

Opgørelsen vil omfatte flygtninge og familiesammenførte til flygtninge i den erhvervsaktive alder, dvs. 15-64 år.

Der er ikke et loft for kommunernes mulighed for at hjemtage tilskuddet. Den kommunale serviceramme forhøjes kollektivt tilsvarende med den optjente bonus. Følgelig vil opgørelsen af kommunernes budgetoverholdelse blive korrigeret for den optjente bonus.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.14.

§ 46

Der eksisterer ikke i dag en ordning, der økonomisk belønner virksomheder, som ansætter nyankomne udlændinge i ordinære stillinger.

Med § 46 foreslås en sådan ordning indført i form af en bonusordning.

Det foreslås i § 46, stk. 1, at ordningen gælder i en afgrænset periode. Således omfattes kun ansættelser, der sker i perioden 1. juli 2016 til 30. juni 2019 af ordningen. Det vil endvidere være en betingelse for at opnå bonus, at der er tale om en udlænding med opholdstilladelse som flygtning, jf. lovens § 2, stk. 2, eller som familiesammenført, jf. lovens § 2, stk. 3. Derudover skal den pågældende udlænding være ansat senest 2 år efter, at vedkommende er meddelt opholdstilladelse.

Der skal være tale om ordinær beskæftigelse af et omfang på over 19 timer om ugen. Der vil i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen, jf. § 46, stk. 5, blive fastlagt nærmere regler om opgørelsen af timekravet og dokumentationen herfor, ligesom der vil blive fastsat yderligere regler om administration af ordningen. Det vil i den forbindelse blive fastsat, at timekravet fastsættes til minimum 76 timer om måneden.

Størrelsen på bonussen vil afhænge af, hvor hurtigt efter meddelelse af opholdstilladelse, der sker ansættelse. Det følger således af de foreslåede bestemmelser i § 46, stk. 2 og 3, at bonussen for udlændinge, der ansættes i løbet af det første år efter meddelt opholdstilladelse er i alt 40.000 kr., mens den for udlændinge, der ansættes senere, men dog senest 2 år efter, at de er meddelt opholdstilladelse, er 30.000 kr. I begge tilfælde er bonussen fordelt over to lige store udbetalinger, der udløses efter henholdsvis 6 og 12 måneders ansættelse.

Bonussen vil være tilknyttet det konkrete ansættelsesforhold, hvorfor ordningen ikke fortsættes, hvis borgeren afskediges og ansættes på en ny virksomhed. I et sådant tilfælde vil den nye virksomhed kunne modtage bonus, hvis de beskrevne vilkår herfor er opfyldt.

Der vil i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 46, stk. 5, kunne fastsættes nærmere regler for bonus for så vidt angår flygtninge og familiesammenførte, der meddeles opholdstilladelse i perioden inden 1. juli 2016, hvor lovforslaget træder i kraft.

For at få bonus skal virksomheden ansøge Styrelsen for International Rekruttering og Integration herom, jf. den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 4. Styrelsen vil til brug for behandlingen af sådanne ansøgninger have behov for at kunne indhente oplysninger fra Indkomstregisteret og det fælles datagrundlag, jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. Det foreslås derfor i § 46, stk. 4, 2. pkt., at styrelsen gives hjemmel hertil. Udover disse oplysninger forventes Styrelsen for International Rekruttering og

Integration tillige at indhente oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister og fra Udlændingeinformati-
onsportalen til brug for sagsbehandlingen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.15.

Til nr. 41

Efter integrationslovens § 47, stk. 1, kan udlændinge-, integrations- og boligministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion og tilskud, regnskabsaflæggelse og revision, herunder nærmere regler om udbetaling af tilskud og anvisning af refusion efter § 45, stk. 3-5 og 7-8, og om vilkårene herfor.

Det foreslås, at den gældende hjemmel til at fastsætte nærmere regler om opgørelse og anvisning af refusion og tilskud efter § 45, udvides til ligeledes at omfatte nærmere regler om opgørelse og anvisning af refusion efter § 45 a og tilskud efter § 45 b. Da der er tale om bestemmelser, der vedrører midlertidige perioder, vil der ske en årlig opgørelse af refusion og tilskud, og der ydes ikke forskudsrefusion.

Til nr. 42 og 43

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 37-39.

Til § 2

Til nr. 1

Som udgangspunkt tilbyder en udbyder, som har indgået en driftsaftale med en kommune vedrørende arbejdsmarkedsrettet danskundervisning eller de ordinære danskuddannelser, undervisningen inden for denne kommunes grænser. Dette gælder også for kommunale udbydere, jf. danskuddannelseslovens § 11 a, stk. 1.

Hvis en udbyder ønsker at tilbyde undervisning uden for kommunens grænser, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor undervisningen ønskes tilbudt, godkende dette, jf. 11 a, stk. 2.

Efter danskuddannelseslovens § 11 a, stk. 3, kan arbejdsmarkedsrettet danskundervisning dog udbydes på tværs af kommunegrænser uden en godkendelse fra den stedlige kommunalbestyrelse, hvis undervisningen placeres på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution, og undervisningen alene er for udlændinge med tilknytning til virksomheden eller uddannelsesinstitutionen.

Med den foreslåede ændring udvides § 11, stk. 3, til også at omfatte udbud af ordinær danskuddannelse, hvis undervisningen er placeret på en virksomhed eller en uddannelsesinstitution. Kravet om, at undervisningen alene er for udlændinge med tilknytning til virksomheden eller uddannelsesinstitutionen gælder tilsvarende. Det vil således med ændringsforslaget være muligt at tilbyde ordinær danskuddannelse på tværs af kommunegrænser.

Ændringen har til formål at smidiggøre reglerne således, at virksomheder kan indgå aftaler om undervisning – såvel danskuddannelse og arbejdsmarkedsrettet undervisning – også med udbydere fra andre kommuner.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1.

Til nr. 2

Kommunalbestyrelsen yder tilskud til udbydere af danskuddannelse efter takster pr. modul, jf. § 20 i bekendtgørelse om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Størrelsen af taksten pr. modul fastsættes

ved aftale mellem kommunalbestyrelsen og den pågældende udbyder. Det vil sige, at takstens størrelse skal forhandles mellem kommunalbestyrelsen og udbyderen.

Efter danskuddannelseslovens § 13, stk. 3, 2. pkt., opdeles modultaksten i en starttakst og en sluttakst, som hver udgør halvdelen af den aftalte takst pr. modul.

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 3, betyder, at modultaksten fremover opdeles og udbetales med en starttakst på 30 procent, når kursisten er blevet henvist til danskuddannelse og undervisningen på modulet er påbegyndt, og en sluttakst på 70 procent, når kursisten har bestået den modultest, der afslutter det pågældende modul.

Omlægningen af modultakstudbetalingen har til formål at styrke incitamentet for udbydere af danskuddannelse til at understøtte den enkelte kursists progression i dansk tilegnelsen og tilskyndelse til at afslutte danskuddannelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

Til § 3

Til nr. 1

Efter de gældende regler i almenboliglovens § 3, stk. 4, kan der indrettes et kollektivt bofællesskab i en almen familiebolig, hvis boligen består af mindst 3 værelser og et ekstra værelse, der kan benyttes af lejerne i bofællesskabet. Kommunen kan dog godkende, at bofællesskabet ikke indeholder det ekstra værelse, hvis bofællesskabet er indrettet med et spisekøkken.

Det forhold, at flere deles om en lejlighed, gør huslejen mere overkommelig for den enkelte, hvorfor bofællesskabsformen især er relevant for boligsøgende med beskedne indkomster. For at sikre et større potentiale for at etablere kollektive bofællesskaber især møntet på enlige flygtninge, som netop har beskedne indkomster, foreslås det i lovforslagets § 3, nr. 1, at lempe størrelseskravet for lejligheder, der kan anvendes til bofællesskaber, til mindst 2 værelser plus et ekstra værelse. Det foreslås, at kommunen fortsat skal kunne dispensere fra kravet om det ekstra værelse, hvis lejligheden indeholder et spisekøkken. Med dette forslag vil også 2- og 3 værelser lejligheder fremover kunne anvendes som bofællesskaber, hvilket vil gøre det nemmere for kommunerne at løse deres forpligtelse til at anvise permanente boliger til nyankomne flygtninge, ligesom kommunerne vil kunne bruge boligfællesskabsløsningen som led i den boligsociale anvisning i øvrigt.

Til nr. 2

Kollektive bofællesskaber kan etableres ved nybyggeri/ombygning, ommærkning og kommunens beslutning om, at en almen familiebolig fremover skal udlejes som et bofællesskab, jf. almenboliglovens § 3, stk. 2, 5 og 6. Uanset hvordan bofællesskabet etableres, skal værelserne udlejes til boligsøgende, der har behov for at bo i et bofællesskab, jf. § 51 a, stk. 1, 1. pkt., i almenboligloven. Det følger endvidere af § 51 a, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, at kommunen og boligboligorganisationen i forbindelse med etableringen af bofællesskabet skal aftale, hvordan udlejningen skal finde sted. Heri ligger, at det bl.a. må aftales, hvilken gruppe bofællesskabet skal være møntet på, og om kommunen skal have anvisningsret til de ledige værelser og i givet fald til hvor stor en andel.

For at gøre det nemmere for kommunerne at få etableret sådanne kollektive bofællesskaber foreslås det at ændre bestemmelsen om, at der skal indgås en aftale mellem kommunen og boligorganisationen om, hvordan udlejningen skal finde sted, når der er tale om bofællesskaber for flygtninge.

Det foreslås således i § 3, nr. 2, at der indsættes et nyt stykke (stk. 4) i § 51 a, hvorefter kommunen får ret til at bestemme, at boliger, der indrettes som bofællesskaber, skal udlejes til flygtninge. Dette foreslås at skulle gælde, uanset om bofællesskabet etableres ved nybyggeri/ombygning, ommærkning eller kommunens beslutning. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at kommunen efter at have besluttet, at en bestemt familiebolig, som opfylder størrelseskravet, fremover skal udlejes som et kollektivt bofællesskab, jf. § 3, stk. 6, herudover kan beslutte, at det skal være et bofællesskab for flygtninge. Ved "flygtninge" forstås de personer, som er omfattet af afgrænsningen i boligstøttelovens § 65, herunder bl.a. flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, uledsagede mindreårige, der har fået afslag på asyl, men opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c samt udlændinge med humanitær opholdstilladelse.

Det foreslås i forlængelse heraf, at kommunen skal anvise til alle de ledige værelser i et bofællesskab for flygtninge. Det foreslås endvidere, at der hermed skal følge pligt til at dække lejetab fra det tidspunkt, fra hvilket det ledige værelse er til rådighed for kommunen, og indtil udlejning sker, og pligt til at garantere for lejerens pligt til at istandsætte værelset ved fraflytning. De udgifter, som kommunen måtte afholde på grundlag af disse pligter, foreslås refunderet af staten med 100 pct., jf. lovforslagets § 3, nr. 3.

Endelig foreslås det, at de forhold vedr. udlejningen, som efter de gældende regler skal aftales mellem kommunen og boligorganisationen, fremover skal kunne besluttes af kommunen, når der er tale om bofællesskaber for flygtninge. Kommunen vil her kunne beslutte, hvorvidt eksisterende lejere i bofællesskabet skal have indflydelse på, hvem et ledigt værelse skal udlejes til.

Som det fremgår af lovforslagets § 7, stk. 1, skal loven træde i kraft den 1. juli 2016. Heri ligger, at kommunens nye ret i lovforslagets § 3, nr. 2, kun finder anvendelse for bofællesskaber, som etableres efter denne dato. Kommunen vil således ikke kunne træffe beslutning om, at et eksisterende bofællesskab for f.eks. studerende i fremtiden skal være et bofællesskab for flygtninge. Hvis der skal ske en sådan ændring, skal der foreligge en aftale mellem kommunen og boligorganisationen.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i almenboliglovens § 62, stk. 3, refunderer staten de udgifter, som kommunen har ved boligorganisationens direkte udlejning til flygtninge og ved udlejning til flygtninge efter forudgående anvisning efter de almindelige kommunale anvisningsregler. Det drejer sig om udgifter til dækning af lejetab og istandsættelsesudgifter ved fraflytning. Når kommunen har betalt for istandsættelsen, skal den fraflyttede flygtning betale det skyldige beløb tilbage til kommunen i løbet af højst 5 år, idet tilbagebetalingen afpasses efter den pågældendes økonomiske forhold, jf. § 62, stk. 4.

Det foreslås i § 3, nr. 3, at staten tilsvarende skal refundere de udgifter, som kommunerne fremover skal afholde til lejetab og istandsættelse ved fraflytning ved udlejning til flygtninge efter den nye bestemmelse i almenboliglovens § 51 a, stk. 4. Det foreslås også, at den fraflyttede flygtning skal betale de beløb, som kommunen måtte have betalt for istandsættelsen, tilbage til kommunen inden for den ovenfor nævnte gældende frist.

Til § 4

Efter de gældende regler i almenlejelovens § 25 skal afdelingsmødet træffe beslutning om, hvorvidt den indvendige vedligeholdelse i boperioden og istandsættelse ved fraflytning skal ske efter reglerne i enten lovens § 26 (A-ordningen) eller § 27 (B-ordningen). Der kan fastsættes forskellige regler for de forskellige boligtyper i afdelingen. Ved indvendig vedligeholdelse forstås vedligeholdelse af boligen indvendigt med hvidtning, maling, tapetsering og gulvbehandling.

Ved A-ordningen påhviler den indvendige vedligeholdelsespligt lejerens. Ved fraflytning af boligen gennemføres for lejerens regning en normalstandsættelse, der omfatter nødvendig hvidtning, maling og tapetsering af vægge og lofter samt rengøring.

Ved B-ordningen påhviler den indvendige vedligeholdelsespligt boligorganisationen. De nødvendige midler tilvejebringes ved lejerens indbetaling af et beløb til en vedligeholdelseskonto for boligen. Beløbet fastsættes af boligorganisationen til et årligt beløb pr. m² bruttoetageareal. Lejeren kan forlange, at der udføres vedligeholdelse af boligen med hvidtning, maling, tapetsering og gulvbehandling, når det er nødvendigt og udgifterne kan dækkes af boligens vedligeholdelseskonto.

Uanset om A- eller B-ordningen er valgt, kan det ikke ved fraflytning forlanges, at boligen afleveres i en bedre stand end den, hvori den blev overtaget, og lejerens skal ved fraflytning afholde samtlige udgifter som følge af lejerens misligholdelse.

Boligorganisationen skal efter de gældende regler udarbejde et vedligeholdelsesreglement, hvoraf det fremgår, hvilken vedligeholdelsesordning der er gældende for boligerne.

For at gøre det nemmere for boligorganisationerne at administrere kollektive bofællesskaber, der udlejes til flygtninge efter det foreslåede § 51 a, stk. 4, i almenboligloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås det, at sådanne boliger skal være omfattet af B-ordningen. Forslaget indebærer således, at boligorganisationen altid får den indvendige vedligeholdelsespligt for de enkelte værelser og de tilhørende fællesarealer, når der udlejes til brug for et kollektivt bofællesskab.

De pågældende bofællesskaber vil i øvrigt være omfattet af de gældende regler i almenlejelovens kapitel 6 om vedligeholdelse og istandsættelse, og de i medfør heraf udstedte regler i bekendtgørelse nr. 640 af 15. juni 2006 om vedligeholdelse og istandsættelse af almene boliger.

Det indebærer bl.a., at boligorganisationen skal hensætte beløb til en konto for indvendig vedligeholdelse for de omhandlede bofællesskaber. Boligorganisationen hensætter i den forbindelse et årligt beløb pr. m² bruttoetageareal for det samlede bofællesskab. Hensættelsesbeløbet fordeles på lejerne efter værelsernes indbyrdes brugsværdi.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås med § 36 g, stk. 1, at en fri grundskole kan optage elever i et særligt tilbud om grundskoleundervisning for udenlandske elever i den undervisningspligtige alder. Sådanne tilbud giver undervisning inden for børnehaveklassen og 1.-9. klassetrin, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Friskolelovens § 1, stk. 2, gælder også for skolernes særlige tilbud om grundskoleundervisning, der således ligesom skolen i hele deres virke skal forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kundskaber til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Det er frivilligt for en fri grundskole om den vil oprette sådan et tilbud, men hvis der er oprettet sådan et tilbud, så optager skolen tillige elever, der er henviset efter folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 3, og stk. 4, og som er omfattet af den foreslåede § 36 g, stk. 2, i tilbuddet. Efter folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen efter overenskomst med skolen henvise elever, der har krav på undervisning i grundskolen og 10. klasse og som er under 18 år, til undervisning på en fri grundskole. Sådant henvisning kan dog kun ske med forældrenes samtykke.

Med den foreslåede § 36 g, stk. 2, er tilbud efter § 36 g, stk. 1, for elever, hvis bopælskommunen vurderer, at eleven har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, og det vurderes at være pædagogisk påkrævet for eleven at deltage. Det er således bopælskommunens vurdering, hvorvidt deltagelse i sådan et tilbud er relevante. Afgørelsen om henvisning til særlig grundskoleundervisning forudsætter, at der ud fra en konkret individuel vurdering af elevens sproglige udvikling, ved fornøden inddragelse af sagkyndig bidstand og eventuel brug af testmateriale konstateres et ikke uvæsentligt behov for undervisning i dansk som andetsprog, der fordrer en særlig tilrettelagt undervisning med henblik på at imødekomme elevens behov for faglig og sproglig udvikling. Denne vurdering svarer til den, som finder sted efter folkeskolelovens § 5, stk. 7, med tilhørende regler i bekendtgørelse om folkeskolens undervisning i dansk som andet sprog, i forhold til elever, som har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte, og hvor det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til en anden skole end distriktsskolen.

Af den foreslåedes § 36 g, stk. 3, følger det, at en elevs deltagelse i særlige tilbud om grundskoleundervisning skal ophøre, når bopælskommunen vurderer eleven kan deltage i den almindelige grundskoleundervisning, og dog senest efter to års forløb. Det betyder, at overflytning til almindelig grundskoleundervisning kan ske tidligere end to år på baggrund af en vurdering af elevens sproglige kompetencer. Det skal løbende vurderes, om der er et behov for undervisning i dansk som andetsprog, som kan begrunde fortsat opretholdelse af henvisningen til særlig grundskoleundervisning. Når der ikke længere er et ikke uvæsentligt behov for undervisning i dansk som andetsprog, skal eleven have tilbud om overførsel til distriktsskolen. For særlig grundskoleundervisning vil den højeste tidsramme for denne type af undervisning være 2 år.

Det vil sige, at eleven efter højst 2 år skal overføres til undervisning i en almindelig klasse i folkeskolen eller en fri grundskole. Baggrunden herfor er et ønske om, at eleven skal integreres i et almindeligt undervisnings-tilbud, så snart det er muligt. Derfor skal der løbende foretages en konkret vurdering af den enkelte elevs sprogudvikling, sådan at ingen elev fastholdes unødigt i særlig grundskoleundervisning. Da tilbud om særlig grundskoleundervisning er et alternativ til undervisning i en modtagelsesklasse, kan en elev kun deltage sammenlagt i to år i de to tilbud.

Af den foreslåede § 36 h, stk. 1, følger det, at skolen og kommunalbestyrelsen indgår en overenskomst om rammerne for optagelse af elever med bopæl i kommunen i tilbud efter 36 g. Overenskomsten kan f.eks. enten udformes sådan, at det er kommunalbestyrelsen, der henviser de enkelte elever til det særlige tilbud om grundskoleundervisning eller den fri grundskole og henviser børnene dertil med forældrenes samtykke efter folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 3, og stk. 4, eller sådan, at børn, der af kommunen er vurderet at være i målgruppen, jf. den foreslåede § 36 g, stk. 2, kan vælge at bruge et tilbud på en fri grundskole fremfor et tilbud i folkeskolens regi eller efter den samtidig fremsatte lov om kommunale særlige tilbud om grundskoleundervisning til udenlandske børn og unge. Der kan også være tale om kombinationer heraf. I overenskomsten skal endvidere være taget stilling til de kommunens tilskud til dækning af skolens udgifter i forbindelse med særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever, herunder om størrelsen af tilskuddene, herunder om der er tale om aktivitetsafhængige tilskud eller faste tilskud eller kombinationer heraf, udbetalingen af tilskud osv.

Med forslaget til § 36 h, stk. 2, skal skolens udgifter ved særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever dækkes fuldt ud af kommunale tilskud eller andre indtægter bortset fra statslige tilskud efter kapitel 4 og forældrebetaling. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever skal finansieres fuldt ud ved de kommunale tilskud og andre indtægter. Der må ikke opkræves forældrebetaling af forældre til børn, der deltager i undervisning i tilbudtene. Skolen skal føre et særskilt regnskab for indtægter og udgifter for det særlige tilbud. Regnskabet skal være en del af skolens samlede regnskab. Modellen med særskilt regnskab svarer til den for dagtilbud og heltidsskolefritidsordninger efter kapitel 8 a i friskoleloven.

Den foreslåede § 36 i, stk. 1, indebærer, at tilskudsbestemmelserne i friskolelovens kapitel 4 ikke gælder for statslige tilskud til elever i særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever. Eleverne i de særlige tilbud indgår således ikke i beregningen af de statslige tilskud efter friskolelovens kapitel 4.

Den foreslåede § 36 i, stk. 2, indebærer, at selvom eleverne i de særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever ikke indgår i tilskudsberegningen så indgår de i opgørelsen af kravene om elevfordeling på klassetrin i friskolelovens § 2, stk. 1, og 2, og mindstelevtalskravet i friskolelovens § 19, stk. 1, til en skolens samlede antal elever.

Den foreslåede § 36 j indebærer en fravigelse af friskolelovens § 5, stk. 6, 1. pkt., hvorefter en fri grundskoles bygninger skal ligge i geografisk nærhed af hinanden. Forslaget skal muliggøre, at frie grundskoler, der ikke i deres nuværende bygninger har ledig kapacitet til etablering af særlige tilbud om grundskoleundervisning for visse udenlandske elever, kan etablere tilbuddet som en filial, dvs. i bygninger der ikke ligger i geografisk nærhed af skolens bygninger. Bygninger, der bruges til særlige tilbud i en filial, men ikke opfylder kravet om at ligge i geografisk nærhed af øvrige af skolens bygninger, kan ikke overgå til dansk friskoleundervisning, hvis skolen nedlægger tilbuddet.

Til § 6

Til nr. 1

Efter den foreslåede § 29 b, stk. 1, kan den kommune, som et uledsaget flygtningebarn er visiteret til, yde tilskud til en efterskoles eller en fri fagskoles driftsudgifter for en elev, der som flygtning er kommet til Danmark uden sine forældre og er omfattet af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven).

Den kommune, som et uledsaget flygtningebarn er visiteret til, og den enkelte efterskole eller frie fagskole kan indgå en lokal overenskomst om, hvor mange af kommunens uledsagede flygtningebørn - og med hvilke tilskud - skolen optager sådanne børn. Skolen skal dækkes fuldt ud for sine driftsudgifter af kommunen, hvorved eleven ikke skal erlægge en egenbetaling for opholdet.

Hensigtserklæringer mellem staten og henholdsvis Efterskoleforeningen og Foreningen af Frie Fagskoler om, hvor mange uledsagede flygtningebørn hver sektor samlet set forventes at kunne optage på skolerne, ændrer ikke ved skolernes frihed til selv at beslutte, hvem skolen ønsker at optage.

Ansvar for at sikre et tilbud, som ud fra en faglig vurdering bedst muligt understøtter integrationen af den enkelte, påhviler fortsat kommunen.

Efter det foreslåede § 29 b, stk. 2, yder staten ikke tilskud til skolens driftsudgifter samt statslig elevstøtte og individuel elevstøtte for disse elever, idet skolen skal dækkes fuldt ud for sine omkostninger af den kommune, til hvilken eleven er visiteret, og som har indgået en overenskomst med skolen om optagelse af den pågældende elev. Staten yder derfor ikke tilskud til skolen efter lovens § 22-26 a samt statslig elevstøtte efter lovens kapitel 5 (§§ 30-33) og individuel elevstøtte efter lovens kapitel 6 (§ 37) for disse elever.

Efter den foreslåede § 29 b, stk. 3, finder lovens krav til omfanget af egenbetalingen i § 11, stk. 2-4, og kravet om egenbetaling i § 13, stk. 3, ikke anvendelse for disse elever. Baggrunden herfor er, at skolens driftsudgifter for den pågældende elev forudsættes dækket fuldt ud af kommunen efter en lokal aftale mellem skolen og kommunen, hvorved eleven ikke skal erlægge en egenbetaling for opholdet.

Den foreslåede § 29 b, stk. 4, indebærer, at et uledsaget flygtningebarn, der er henvist efter folkeskolelovens § 22, stk. 1, nr. 4 eller 5, og stk. 4, omfattes af de foreslåede stk. 2 og 3. Efter folkeskolelovens § 22, stk. 1,

nr. 4 og 5, kan kommunalbestyrelsen efter overenskomst med skolen henvise elever, der har krav på undervisning i grundskolen og 10. klasse og som er under 18 år, til undervisning på en efterskole eller en fri fagskole. Sådant henvisning kan dog kun ske med forældrenes samtykke, jf. folkeskolelovens § 22, stk. 4. Forældrenes rettigheder efter denne bestemmelse tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven, jf. folkeskolelovens § 54. For uledsagede flygtningebørn varetages opgaven af den af statsforvaltningen udpegede midlertidige forældremyndighedsindehaver, jf. forældreansvarslovens § 28, jf. udlændingelovens § 56 a, stk. 6, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at kommunerne fastholdes på integrationsopgaven.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der foretages en sprogvurdering af børn i 3-års alderen og frem til skolestart, der ikke går i dagtilbud, og som efter de gældende regler ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-års alderen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 2.

Kommunerne skal således efter forslaget sprogvurdere alle børn, der ikke går i dagtilbud, og som ikke har modtaget en sprogvurdering i 3-års alderen med henblik på at identificere, hvorvidt barnet har behov for sprogstimulering til udvikling af deres danske sprog.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve dagtilbudslovens § 11, stk. 3, 3. pkt., som omhandler kommunalbestyrelsens pligt til at tilbyde tosprogede børn en sprogstimulering på 15 timer om ugen, hvis barnet ikke går i dagtilbud, og barnet på baggrund af en sprogvurdering vurderes at have behov for sprogstimulering.

Ophævelsen har ikke indholdsmæssig betydning, da kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tilbyde 15 timers sprogstimulering til tosprogede børn uden for dagtilbud følger af dagtilbudslovens § 11, stk. 4, der ikke foreslås ændret. Forpligtelsen er ved en fejl blevet reguleret to steder i loven.

Til nr. 3

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 7, nr. 7, som i en periode på to år giver kommunerne mulighed for selv at fastsætte det tidsmæssige og indholdsmæssige omfang af sprogunderstøttende aktiviteter til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede).

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 7, nr. 7, som i en periode på 2 år giver kommunerne mulighed for selv at fastsætte det tidsmæssige og indholdsmæssige omfang af sprogunderstøttende aktiviteter til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har

opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede).

Til nr. 5

Det foreslås, at sprogvurdering og sprogstimulering til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede), jf. lovforslaget § 7 nr. 7 skal varetages af personer, der har særlige kvalifikationer til at varetage opgaven. Dette krav gælder allerede i dag i forhold til de personer, der varetager sprogvurdering og sprogstimulering af børn i dagtilbud og uden for dagtilbud, jf. lovens § 11, stk. 6. Med lovforslaget foreslås således samme kompetencekrav indført.

Det er den enkelte kommune, der har ansvaret for at sikre, at personalet, der forestår sprogvurderingen og sprogstimuleringen, har de fornødne kvalifikationer til opgaven.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering menes personer, der er uddannet professionsbachelor som pædagog eller personer, der på anden vis er kvalificeret til opgaven, som f.eks. pædagogisk personale med en Pædagogisk Grunduddannelse, der har et særligt kendskab til eller efteruddannelse i børns sprogudvikling.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering i forhold til tosprogede børn, menes, ud over ovenstående, personer, der har erhvervet sig den nødvendige faglige viden om andetsprogstilegnelse og tosprogede børns sprogudvikling gennem uddannelse vedrørende tosprogede børn, eller på anden vis gennem erfaring særligt har erhvervet den nødvendige faglige viden om dansk som andetsprog og tosprogede børns sprogudvikling. For tosprogede børn indebærer dette, at sprogvurdering fortsat f.eks. kan foretages af medarbejdere ved Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR), som har kendskab til tosprogede børn.

Til nr. 6

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at sikre, at forældre til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede), inddrages i forbindelse med en eventuel sprogvurdering og sprogstimulering af barnet.

Det foreslås videre, at forældrene får vejledning i selv at understøtte deres barns sproglige udvikling. Forslaget svarer til gældende retstilstand, hvorefter kommunalbestyrelsen har ansvaret for at inddrage forældrene i sprogvurderingen og i en eventuel sprogstimulering, ligesom forældrene skal have vejledning i selv at understøtte barnets sproglige udvikling.

Kommunalbestyrelsen skal således sikre, at barnets forældre inddrages i processen omkring sprogvurderingen og den opfølgende indsats samt modtager vejledning i, hvordan de kan understøtte deres barns sproglige udvikling. Inddragelsen af forældrene har til hensigt at sikre dialog med forældrene om baggrunden for og betydningen af, at deres barn modtager en sprogvurdering og en eventuel opfølgning i form af sprogstimule-

ring. Som led i dialogen med forældrene skal de oplyses om pligten til at lade deres barn deltage i sprog vurderingen og en eventuel sprogstimulering, såfremt sprogvurderingen viser, at der er behov herfor, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1.

Det må forventes, at hovedparten af forældrene til den pågældende gruppe af børn ikke selv kan tale dansk eller, at deres dansksproglige kompetencer vil være begrænsede, hvorfor vejledningen af forældrene i, hvordan de kan understøtte børnenes dansksproglige udvikling, skal ske under hensyn hertil.

Til nr. 7

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt opholdstilladelse som udsendelseshindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede), der ikke er optaget i et dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering efter § 11, stk. 2, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter.

Det foreslås videre, at kommunerne i en periode på 2 år fra lovens ikrafttrædelse får mulighed for at selv at tilrettelægge rammerne for sprogstimuleringsindsatsen for den pågældende gruppe af børn.

Kommunalbestyrelsen har fortsat ansvaret for, at der gives sprogstimulering til børn, som på baggrund af en sprogvurdering efter lovens § 11, stk. 1 og 2, vurderes at have behov for sprogunderstøttende aktiviteter, jf. således dagtilbudslovens § 11, stk. 3, 1. pkt. Omfanget af sprogstimuleringen skal på baggrund af sprogvurderingen fastsættes ud fra det enkelte barns konkrete behov for sprogstimulering, jf. lovens § 11, stk. 3, 2. pkt.

Efter lovforslaget vil kommunen imidlertid som noget nyt i en periode på 2 år og med udgangspunkt i kommunens vurdering af det enkelte barns behov selv kunne beslutte det tidsmæssige omfang af de sprogstimulerende aktiviteter til den pågældende gruppe af børn, samt i hvilket omfang sprogstimuleringsindsatsen for det enkelte barn skal ske via optagelse i et dagtilbud.

Den pågældende gruppe af børn vil således ikke være omfattet af dagtilbudslovens bestemmelser om henholdsvis 15 timers sprogstimulering og sprogstimulering i form af en plads i et dagtilbud i 30 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er optaget i et dagtilbud på tidspunktet for sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4 og 5. Som følge af forslaget vil kommunen med udgangspunkt i en vurdering af det enkelte barns behov således kunne målrette sprogstimuleringsindsatsen til den pågældende gruppe af børn.

Der er ikke med forslaget lagt op til, at sprogstimuleringen til den pågældende gruppe af børn skal have en anden kvalitet eller et mindre omfang end de tilbud, som kommunerne i dag er forpligtet til at give til tosprogede børn, der ikke går i dagtilbud, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4 og 5.

Hermed vil den pågældende gruppe af børn med behov for sprogstimulering ikke være omfattet af dagtilbudslovens bestemmelser om henholdsvis 15 timers sprogstimulering og sprogstimulering i form af en plads i et dagtilbud i 30 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er optaget i et dagtilbud på tidspunktet for sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 4 og 5.

Forslaget indebærer, at kommunerne med udgangspunkt i en konkret vurdering af den enkelte barns behov for sprogstimulering kan målrette sprogstimuleringsindsatsen, så barnet modtager sprogstimulering, der

modsvare dets konkrete behov. Ved vurdering af barnets behov for sprogstimulering skal der tages udgangspunkt i de udfordringer, som fremkommer på baggrund af sprogvurderingen.

Sprogstimuleringsindsatsen skal så vidt muligt tilrettelægges, så barnets behov for kontinuitet tilgodeses, herunder f.eks. hensynet til, at barnet allerede kan være tilknyttet tilbud.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at kommunerne p.t. modtager et stort antal børn af flygtninge, som skaber en akut og særlig situation for den enkelte kommune.

Afgørelse om, at et barn skal have et sprogstimuleringsstilbud, jf. lovforslagets § 7 nr. 7, er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om krav til afgørelsen. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i dagtilbudsloven.

Til nr. 8

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens § 11 er begrundet i lovtekniske hensyn, henset til at de ændringer, der ved lovforslagets § 7, nr. 3-7, foreslås til den nugældende § 11, alene foreslås indført for perioden frem til 1. juli 2018, jf. lovforslagets § 9, stk. 4.

Den foreslåede nyaffattelse af § 11 svarer således til den nugældende retstilstand. Der er ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer i den nugældende retstilstand, jf. dog lovforslagets § 7, nr. 2.

Det foreslås i stk. 1, at sprogvurderingen målrettes, så kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der gennemføres en sprogvurdering af børn omkring 3 år, der er optaget i dagtilbud, når der på baggrund af sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold er en formodning om, at et barn kan have behov for sprogstimulering. Med børn i alderen omkring 3 år menes børn i alderen 2 år og 10 mdr. til 3 år og 4 mdr.

Aldersafgrænsningen skal sikre, at sprogvurderingen foretages, når børnene er omkring 3 år samtidig med, at der tages hensyn til, at kommunerne får fleksibilitet til at organisere og tilrettelægge sprogvurderingerne.

Aldersafgrænsningen skal samtidig medvirke til, at sprogvurderingen foretages umiddelbart omkring barnets overgang fra f.eks. vuggestue til børnehave. Endvidere har afgrænsningen til formål at bidrage til, at børnenes eventuelle sproglige udfordringer identificeres tidligt i barnets liv, så den efterfølgende sprogstimulering kan medvirke til at sikre barnets generelle trivsel her og nu samt styrke barnets senere skolegang. Ved dagtilbud forstås daginstitutioner efter § 19, stk. 2-5, og dagpleje efter § 21, stk. 2-3.

Med forslaget vil det være en faglig vurdering af, om et barn har behov for sprogstimulering, der har betydning for, om kommunen er forpligtet til at foretage en sprogvurdering. Hvis der er bekymring for barnets sproglige udvikling, er der pligt til at foretage en sprogvurdering af barnet med henblik på at afdække eventuelle sproglige udfordringer samt omfanget heraf. Udgangspunktet er, at der skal være en formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering, men der skal ikke på forhånd kunne identificeres specifikke sproglige udfordringer hos barnet.

Der vil ikke være krav om forudgående accept fra forældrene i forbindelse med sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1.

Sproglige forhold, der kan give anledning til bekymring for barnets sproglige udvikling, kan være åbenlyse sproglige udfordringer hos barnet, der umiddelbart kan konstateres, men det kan også være mere skjulte forhold, som andre ikke umiddelbart lægger mærke til hos barnet.

Adfærdsmæssige forhold, der kan give anledning til formodning om, at et barn kan have behov for sprogstimulering, kan være kontaktproblemer hos barnet, hvis barnet optræder aggressivt, uroligt, forstyrrende, tilbagesluttet, eller at der ses koncentrations- og forståelsesproblemer hos barnet. Et højt konfliktniveau og aggressiv adfærd kan hænge sammen med sproglige udfordringer hos barnet, hvis barnet ikke er i stand til på tilstrækkelig vis at gøre sig sprogligt forståelig over for andre børn og voksne og derfor benytter andre kommunikationsformer. Tilbagetrukket adfærd kan ligeledes være udtryk for sproglige udfordringer, som blot resulterer i manglende kommunikation og deltagelse fra barnets side. Forståelses- og/eller koncentrationsproblemer kan give sig til udtryk ved, at barnet ikke forstår en kollektiv besked og derved bliver urolig og forstyrrende eller ikke reagerer på de beskeder, der gives.

Der skal være fokus på, om der kan være andre forhold, der kan give anledning til bekymring for barnets sproglige udvikling. Viden om forhold i barnets hjemlige miljø, som kan begrænse eller forsinke barnets sproglige udvikling, kan skabe en formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering.

En række af de faktorer, som kan have betydning for barnets sproglige udvikling, tager sit udgangspunkt i familien. Derfor bør kommunalbestyrelsen sikre, at forældrene inddrages i forbindelse med en afklaring af, om et barn kan have behov for sprogstimulering. Ved at inddrage forældrenes viden om barnet og familiens baggrund sikres et mere helhedsorienteret billede af barnet, ligesom inddragelsen af forældrene også kan bidrage til at sikre et tæt samarbejde omkring den fremadrettede understøttelse af barnets sprogudvikling.

Det vil fortsat være naturligt, at sprogvurderingen og sprogstimuleringen i forhold til børn omkring 3 år, der er optaget i et dagtilbud, finder sted i barnets dagtilbud, så barnet oplever sprogvurderingen og sprogstimuleringen som en del af de almindelige aktiviteter i dagtilbuddet. Sprogvurderingen skal bruges som afsæt for at identificere børnenes ressourcer, der også skal være i fokus i forhold til, hvordan det enkelte barn på bedst mulig vis tilegner sig dansksproglige kompetencer. Tosprogede børn kan således allerede have opbygget en sproglig viden og ballast på deres modersmål, som barnet anvender i forbindelse med tilegnelsen af dansksproglige kompetencer, der kan inddrages i forbindelse med sprogvurderingen og sprogstimuleringen.

Arbejdet med at stimulere og udvikle børnenes sproglige kompetencer er centralt i ethvert dagtilbuds indsats overfor såvel børnegruppen som det enkelte barn, jf. også de pædagogiske læreplaner. Såfremt sprogvurdering og sprogstimulering finder sted i andet regi end dagtilbuddet, er det derfor en forudsætning, at dagtilbuddene inddrages i arbejdet med børnenes sproglige udvikling, så der bl.a. sikres en koordineret og samordnet indsats i forhold til det enkelte barn. Det er hensigten, at sprogvurderingen og sprogstimuleringen indgår i grundlaget for det daglige pædagogiske arbejde med børnenes sproglige udvikling.

Sprogvurdering og sprogstimulering, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 1-5, retter sig mod børn, der har behov for at beherske det danske sprog her og nu eller senere i livet, f.eks. i skoleregi og arbejdsliv. Når det er åbenbart, at et barn ikke har behov for dansksproglige kompetencer her og nu i et dagtilbud eller senere i livet, er det naturligt, at et barn som udgangspunkt ikke skal modtage en sprogvurdering. Dette vil primært dreje sig om børn af udenlandske forældre, der fungerer som diplomater eller på anden vis er udstationerede for en kortere periode her i landet, og hvor barnet samtidig er optaget i et dagtilbud, hvor kommunalbestyrelsen har fraveget kravet om, at hovedsproget i institutionen er dansk.

Stk. 2 regulerer kommunens forpligtelse til at gennemføre en sprogvurdering af alle børn i alderen omkring 3 år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Bestemmelsen er blandt andet en videreførelse af den daværende § 4 a, stk. 1, i folkeskoleloven om støtte til tosprogede børn til fremme af den sproglige udvikling, der endnu ikke har påbegyndt skolegang, som blev ophævet med lov nr. 630 af 11. juni 2010.

Med børn omkring 3 år forstås som udgangspunkt børn i alderen 2 år og 10 mdr. til 3 år og 4 mdr. Forslaget medfører ikke ændringer i den daværende retsstilling for tosprogede børn, der ikke er optaget i dagtilbud, jf.

den nu ophævede § 4 a i folkeskoleloven, idet det dog bemærkes, at begrebet 'sagkyndig vurdering' som blev anvendt i folkeskoleloven som betegnelse for vurderingen af børns sprog er erstattet af begrebet sprogvurdering.

Der vil ikke være krav om forudgående accept fra forældrene i forbindelse med sprogvurderingen, jf. dagtilbudslovens § 12, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med sprogvurderingen af børn omkring 3 år, der ikke anvender dagtilbud, gøre familierne opmærksomme på muligheden for en plads i et dagtilbud.

Det foreslås i stk. 3, at børn, der er optaget i et dagtilbud, skal tildeles sprogstimulering efter behov. Det foreslås videre, at andre børn end tosprogede børn, der ikke er optaget i et dagtilbud og har behov for sprogstimulering, skal tildeles sprogstimulering efter barnets behov. Bestemmelsens 2. pkt., indebærer, at den enkelte kommune skal vurdere det konkrete omfang af den opfølgende sprogstimuleringsindsats. Det er afgørende, at der tages udgangspunkt i en konkret vurdering af børnenes behov for sprogstimulering, så børnene modtager sprogstimulering, der modsvarer deres konkrete behov. Ved vurdering af barnets behov for sprogstimulering skal der tages udgangspunkt i de udfordringer, som fremkommer på baggrund af sprogvurderingen.

Det foreslås i stk. 4, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at give et sprogstimuleringsstilbud på 15 timer om ugen til tosprogede børn, der ikke er optaget i et dagtilbud, og som på baggrund af en sprogvurdering vurderes at have behov for en opfølgende indsats. Med tosprogede børn forstås børn, der har et andet modersmål end dansk, og som først ved kontakt med det omgivende samfund lærer dansk. Sprogstimuleringsindsatsen må ikke overstige 15 timer om ugen.

For at tosprogede børn kan blive integreret i samfundet og få de samme muligheder og betingelser som jævnaldrende danske børn, er det en forudsætning, at de tosprogede børn har de nødvendige dansksproglige kompetencer, når de begynder i skole. Sproget dansk er andetsproget for tosprogede børn. Tosprogede børn, der ikke går i dagtilbud og først møder det omgivende samfund ved f.eks. skolestart, får ikke i særlig høj grad dansksproglige kompetencer gennem en hverdag i hjemmet, hvor der typisk ikke er personer, der har dansk som modersmål eller behersker dansk på modersmålsniveau. Dette betyder, at tosprogede børn har brug for et egentlig undervisningstilbud i form af sprogstimulering af et vist omfang for at tilegne sig de nødvendige dansksproglige kompetencer.

Formålet med sprogstimuleringsstilbuddet er, at barnet skal opnå dansksproglige kompetencer på niveau med jævnaldrende børn, så de kan få det samme ud af undervisningen som de øvrige børn, når de begynder i skole. Afgørelser om, at et barn skal have et 15 timers sprogstimuleringsstilbud, er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om krav til afgørelsen. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler i dagtilbudsloven.

Sprogstimuleringsstilbuddet på 15 timer skal opretholdes, indtil formålet er opfyldt, dvs. indtil barnet behersker dansk på niveau med jævnaldrende børn.

Det foreslås i stk. 5, at når mindst én af forældrene, der har retten til dagtilbudspladsen, ikke er i beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen give et tosproget barn et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen i stedet for sprogstimuleringsstilbuddet på 15 timer om ugen, jf. § 11, stk. 4. Sprogstimuleringsstilbuddet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er således henvendt til tosprogede børn, hvor en eller begge forældre ikke er i beskæftigelse. Udbuddet af pladser i et dagtilbud 30 timer om ugen skal vurderes i forhold til den aktuelle og forventede efterspørgsel efter pladser. Kommunen skal således vurdere, hvor mange tosprogede børn, hvor en eller begge forældre ikke er i beskæftigelse, der forventes at skulle optages i et dagtilbud.

Tosprogede børn med behov for sprogstimulering, der ikke går i dagtilbud, og hvor begge forældre er i beskæftigelse skal modtage et sprogstimuleringsstilbud på 15 timer om ugen, jf. § 11, stk. 4.

Det foreslås, at i tilfælde, hvor en eller begge forældre til et tosproget barn, der har behov for sprogstimulering, i forhold til beskæftigelse er omfattet af nedenstående personkreds, skal barnet modtage sprogstimulering i form af et dagtilbud 30 timer om ugen.

- 1) Alle ledige, der modtager starthjælp eller kontanthjælp, og som ikke er i aktivering.
- 2) Aktiverede, som modtager arbejdsløshedsdagpenge, starthjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse eller personer på ledighedsydelse, som er i virksomhedspraktik eller modtager et opkvalificerings- eller vejledningsforløb. Dette indebærer, at personer, der er i korterevarende aktiveringsforløb, bliver omfattet af pligten til, at deres barn skal modtage sprogstimulering i form af et 30-timers dagtilbud.
- 3) Passive modtagere af kontanthjælp, herunder starthjælp.
- 4) Udlændinge, der modtager introduktionsydelse
- 5) Personer, der modtager sygedagpenge, og hvor sygedagpengene udbetales direkte til den sygemeldte (bortset fra tilfælde, hvor der findes en arbejdsgiver), og hvor fraværperioden er mindst 8 uger, jf. § 13 i lov om sygedagpenge, eller hvor sygedagpengene udbetales efter reglerne om sygedagpenge til ledige.
- 6) Personer, der modtager førtidspension.

Ovenstående personkreds definerer den kreds af personer, der ikke er i beskæftigelse, og som vil være udløsende for, at et tosproget barn, der ikke går i dagtilbud, og som vurderes at have behov for sprogstimulering, skal optages i et dagtilbud 30 timer om ugen.

Sprogstimuleringsstilbuddet i form af et dagtilbud har et omfang på 30 timer om ugen, som skal bidrage til, at barnet får de nødvendige dansksproglige kompetencer som forudsætning for at klare sig i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Formålet med et dagtilbud 30 timer om ugen er, at barnet skal opnå de nødvendige dansksproglige kompetencer.

Sprogstimuleringsstilbuddet i form af et 30 timers dagtilbud træder i stedet for sprogstimuleringsstilbuddet på 15 timer om ugen for denne mindre gruppe af børn med særlig risiko for at have sproglige vanskeligheder.

Disse børn har både behov for en målrettet indsats, der ligger ud over de almindelige pædagogiske aktiviteter i dagtilbuddet samt en målrettet pædagogisk indsats i dagtilbuddet gennem et dagligt samvær med andre børn og voksne, som behersker dansk på modersmålsniveau.

Kommunen skal anvise en plads til barnet i et dagtilbud under kommunens forsyning, dvs. i en kommunal eller selvejende daginstitution eller i en kommunal eller privat dagpleje. Optagelse i et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er omfattet af de almindelige regler for optagelse i dagtilbud.

Dette indebærer, at forældrene som led i pasningsgarantien efter dagtilbudsloven har ret til en plads i et dagtilbud senest 3 måneder efter, at forældrene har ansøgt om at få deres barn optaget i et 30 timers dagtilbud. For at fremme det tidligt forebyggende arbejde kan kommunen i deres retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud tage hensyn til, at disse børn kan have et behov for hurtigt at få en plads i et dagtilbud. Kommunen kan således fastsætte retningslinjer om, at denne gruppe af børn har mulighed for at blive optaget i et dagtilbud før, at de tre måneder, jf. pasningsgarantien, er gået.

Kommunen skal på baggrund af en sprogvurdering vurdere, hvornår et barn har behov for sprogstimulering og dermed skal modtage sprogstimuleringsstilbuddet i form af et dagtilbud 30 timer om ugen. Ved vurderingen af barnets behov for sprogstimulering kan kommunen anvende det sprogvurderingsmateriale, som ministeriet stiller til rådighed for kommunerne.

Afgørelser om, at et barn skal have et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om krav til afgørelsen. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler i dagtilbudsloven.

Sprogstimuleringsstilbuddet skal opretholdes, indtil formålet er opnået, dvs. indtil barnet behersker dansk på niveau med jævnaldrende børn, så de kan få det samme ud af undervisningen som de øvrige børn, når de begynder i skole eller kriteriet om, at den ene eller begge forældre ikke er i beskæftigelse, ikke længere er opfyldt.

I tilfælde, hvor formålet ikke er opnået, dvs. barnet ikke behersker dansk på niveau med jævnaldrende børn, men barnet ikke længere har pligt til at være optaget i et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, fordi begge forældre er kommet i beskæftigelse, skal barnet modtage et 15 timers sprogstimuleringsstilbud om ugen. I tilfælde, hvor begge forældre kommer i beskæftigelse, og forældrene melder barnet ud af dagtilbuddet, skal kommunalbestyrelsen vurdere, hvorvidt der er grundlag for at give barnet en socialpædagogisk friplads.

Den foreslåede § 11, stk. 6, præciserer, at sprogvurdering og sprogstimulering skal udføres af personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurderingen og sprogstimuleringen. Det er den enkelte kommune, der har ansvaret for at sikre, at personalet, der forestår sprogvurderingen og sprogstimuleringen, har de fornødne kvalifikationer til opgaven.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering, menes personer, der er uddannet professionsbachelor som pædagog, eller personer, der på anden vis er kvalificeret til opgaven, som f.eks. pædagogisk personale med en Pædagogisk Grunduddannelse, der har et særligt kendskab til eller efteruddannelse i børns sprogudvikling.

Med personer, der har særlige kvalifikationer for at varetage sprogvurdering og sprogstimulering i forhold til tosprogede børn, menes, ud over ovenstående, personer, der har erhvervet sig den nødvendige faglige viden om andetsprogstilegnelse og tosprogede børns sprogudvikling gennem uddannelse vedrørende tosprogede børn, eller på anden vis gennem erfaring særligt har erhvervet den nødvendige faglige viden om dansk som andetsprog og tosprogede børns sprogudvikling. For tosprogede børn indebærer dette, at sprogvurdering fortsat f.eks. kan foretages af medarbejdere ved Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR), som har kendskab til tosprogede børn.

Det foreslås i stk. 7, at forældrene har ret til at blive inddraget i processen omkring sprogvurderingen og den efterfølgende indsats i tilfælde, hvor barnet har behov for sprogstimulering. Det følger videre af bestemmelsen, at forældre, hvis barn modtager en sprogvurdering og eventuelt sprogstimulering har ret til at få vejledning i, hvordan de i hjemmet selv kan understøtte deres barns sproglige udvikling.

Kommunalbestyrelsen skal således sikre, at barnets forældre inddrages i processen omkring sprogvurderingen og den opfølgende indsats samt modtager vejledning i, hvordan de kan understøtte deres barns sproglige udvikling. Inddragelsen af forældrene har til hensigt at sikre dialog med forældrene om baggrunden for og betydningen af, at deres barn modtager en sprogvurdering, og en eventuel opfølgning i form af sprogstimulering. Som led i dialogen med forældrene skal de oplyses om pligten til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering, såfremt sprogvurderingen viser, at der er behov herfor.

Til nr. 9

Det foreslås, at forældre til børn, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), børn, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 1, børn, der er meddelt

opholdstilladelse som udsendelsehindret, jf. § 9 c, stk. 2, og uledsagede udlændinge under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 eller 2, børn, der er meddelt familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 9 c, stk. 1, med en herboende udlænding, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller § 9 c, stk. 2 (udsendelsehindrede), der skal sprogvurderes og eventuelt modtage sprogstimulering efter forslaget § 7, nr. 7, har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.

Forslaget indebærer således, at forældre til den pågældende gruppe af børn har pligt til lade deres barn deltage i en sprogvurdering samt en eventuel sprogstimulering svarende til de krav, der stilles til andre forældre med børn, der vurderes at have behov for en sprogvurdering samt eventuelt sprogstimulering, jf. herved dagtilbudslovens § 12, stk. 1.

Til nr. 10

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens § 12, stk. 1, er begrundet i lovtekniske hensyn, henset til at de ændringer, der ved lovforslagets § 7, nr. 9, foreslås til den nugældende § 12, stk. 1, alene foreslås indført for perioden frem til 1. juli 2018, jf. lovforslagets § 9, stk. 4.

Den foreslåede nyaffattelse af § 12, stk. 1, svarer således til den nugældende retstilstand. Der er med nyaffattelsen ikke tilsigtet ændringer i den nugældende retstilstand.

Det foreslås i § 12, stk. 1, at forældre har pligt til at lade deres børn deltage i en sprogvurdering, hvis barnet går i dagtilbud, og der er formodning om, at barnet har behov for sprogstimulering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 3-5. Det foreslås, at forældre til børn, der ikke går i dagtilbud, har pligt til at lade deres barn deltage i en sprogvurdering. Det foreslås, at alle forældre til børn, hvor en sprogvurdering viser, at barnet har behov for sprogunderstøttende aktiviteter, har pligt til at lade deres børn deltage i sprogstimuleringen.

Det præciseres i bestemmelsen, at forældre til et barn med behov for et sprogstimuleringsstilbud, har mulighed for selv at forestå sprogstimuleringen af deres barn. Hvis forældrene selv forestår sprogstimuleringen af deres barn, er det et krav, at sprogstimuleringen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves af den sprogstimulering, som kommunen tilbyder.

Det er kommunen, der vurderer, om forældrenes sprogstimulering står mål med det tilbud, som kommunen tilbyder. Såfremt forældrene selv varetager barnets sprogstimulering, skal forældrene opfylde de kvalifikationskrav, som der efter dagtilbudslovens § 11, stk. 6, stilles til personer, der skal varetage sprogvurdering og sprogstimulering af børn.

Til nr. 11

Det foreslås, at kommunen forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering eller sprogstimulering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 1-5 og forslaget § 7, nr. 7, skal oplyse barnets forældre om, at manglende overholdelse af forældrenes pligt efter dagtilbudslovens § 12, stk. 1, kan medføre, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om standsning af børneydelsen. Forslaget svarer til gældende ret for forældre til børn i og uden for dagtilbud, der modtager en sprogvurdering og eventuelt sprogstimulering.

Kommunen skal således sikre, at forældre med børn, der skal modtage en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering er gjort bekendt med og forstår betydningen af, at forældre, der ikke lader deres barn deltage i en sprogvurdering mv., kan få standset udbetalingen af børneydelsen. Informationen til forældrene kan f.eks. finde sted via en samtale med forældrene eller ved brev, og det skal kunne dokumenteres, at forældrene er gjort bekendt med reglerne om standsning af børneydelsen.

Til nr. 12

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens § 12, stk. 3, er begrundet i lovtekniske hensyn, henset til at de ændringer, der ved lovforslagets § 7, nr. 11, foreslås til den nugældende § 12, stk. 3, alene foreslås indført for perioden frem til 1. juli 2018, jf. lovforslagets § 9, stk. 4.

Den foreslåede nyaffattelse af § 12, stk. 3, svarer således til den nugældende retstilstand. Der er med nyaffattelsen ikke tilsigtet ændringer i den nugældende retstilstand.

Det foreslås, at kommunen, forud for, at et barn skal modtage en sprogvurdering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 1 og 2 og eventuel sprogstimulering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 3-5, skal oplyse forældrene om, at kommunen skal træffe afgørelse om standsning af børneydelsen, hvis forældrene ikke lader deres barn deltage i sprogvurdering mv. Kommunen skal sikre, at forældre med børn, der skal modtage en sprogvurdering og eventuel sprogstimulering er gjort bekendt med og forstår betydningen af, at forældre, der ikke lader deres barn deltage i en sprogvurdering mv., kan få standset udbetalingen af børneydelsen. Informationer til forældrene kan f.eks. finde sted via en samtale med forældrene eller ved brev, og det skal kunne dokumenteres, at forældrene er gjort bekendt med reglerne om standsning af børneydelsen.

Til nr. 13

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal give et tilskud, når et barn modtager sprogstimulering efter forslaget § 7, nr. 7. Tilskuddets størrelse vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, hvorefter kommunalbestyrelsen skal give et 100 procent fripladstilskud til den sprogstimulering, som barnet modtager, hvorefter forældrenes egenbetaling bortfalder. Optagelse af et barn i et dagtilbud som følge af behov for sprogstimulering, jf. forslaget § 7, nr. 7, skal ikke medregnes ved tildeling af et eventuelt søskendetilskud.

Forslaget svarer til gældende ret, hvorefter kommunalbestyrelsen skal give tilskud til sprogstimulering til tosprogede børn, der modtager sprogstimulering efter dagtilbudslovens § 11, stk. 5, jf. dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5. Der er i medfør af dagtilbudslovens § 44 fastsat regler på bekendtgørelsesniveau, hvorefter kommunalbestyrelsen skal give et 100 procent fripladstilskud til den sprogstimulering, som barnet modtager, hvorefter forældrenes egenbetaling bortfalder.

Til nr. 14

Den foreslåede nyaffattelse af dagtilbudslovens § 43, stk. 1, nr. 5, er begrundet i lovtekniske hensyn, henset til at de ændringer, der ved lovforslagets § 7, nr. 13, foreslås til den nugældende § 43, stk. 1, nr. 5, alene foreslås indført for perioden frem til 1. juli 2018, jf. lovforslagets § 9, stk. 4.

Den foreslåede nyaffattelse af § 43, stk. 1, nr. 5, svarer således til den nugældende retstilstand. Der er med nyaffattelsen ikke tilsigtet ændringer i den nugældende retstilstand.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen skal give et tilskud til et barn, der optages i et sprogstimuleringsstilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 5. Tilskuddets størrelse vil blive fastsat til 100 pct. af taksten for den plads, som barnet modtager, således at forældrenes egenbetaling bortfalder.

Tilskuddet vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Optagelse af et barn i et 30 timers dagtilbud som følge af behov for sprogstimulering skal ikke medregnes ved tildeling af et eventuelt søskendetilskud.

Til § 8

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 7, stk. 2, skal jobcenteret varetage virksomhedskontakten i samarbejde mellem kommuner på tværs af kommunegrænser. Bestemmelsen blev indført som led i implementeringen af beskæftigelsesreformen med ikrafttræden den 1. januar 2015. Formålet med bestemmelsen er at understøtte, at jobcentrene hurtigt følger op på virksomhedernes behov for hjælp til rekruttering. Bl.a. skal jobcentrene se ud over egne kommunegrænser og samarbejde med de øvrige kommuner, når de får kendskab til virksomheder med behov for arbejdskraft.

Der foreslås indsat et stk. 3, hvorefter jobcenteret skal sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser, hvis en virksomhed henvender sig med ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse. Forpligtelsen gælder også, hvis en virksomhed med aktiviteter i flere kommuner henvender sig direkte til jobcenteret eller gennem det nationale kontaktpunkt, Jobservice Danmark, med et ønske om at rekruttere til ordinær eller støttet beskæftigelse.

Støttet beskæftigelse kan fx. være ansættelse med løntilskud, fleksjob, jobrotationsvikar, voksenlærling eller virksomhedspraktik.

Jobcentrenes forpligtelse til at sikre, at virksomhedsservicen koordineres på tværs af kommunegrænser skal gælde i de situationer, hvor virksomhedens behov rækker ud over kommunegrænsen eller i situationer, hvor jobcenteret ikke kan finde en egnet kandidat til virksomhedens behov blandt kommunens ledige.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2016, jf. dog *stk. 2-5*.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 34, træder i kraft den 1. oktober 2016. Ændringen vedrører de foreslåede bestemmelser i integrationslovens § 26 a, stk. 1-3, som giver kommunerne mulighed for midlertidigt at undtage en jobparat udlænding fra kravet om hver syvende dag at skulle tjekke sine jobforslag, kravet om registrering i joblog på "Min Side" på Jobnet og kravet om at lægge et CV på Jobnet, i de tilfælde, hvor udlændingens sproglige og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt er fastsat, således at den it-mæssige understøttelse kan være på plads ved ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 3*, at udlændinge-, integrations- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for den foreslåede bestemmelse i integrationslovens § 20 a, som giver kommunerne mulighed for at føre en udlændings integrationskontrakt digitalt ved at bruge "Min Plan" på Jobnet. Baggrunden er, at it-understøttelsen først vil være på plads efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 7, nr. 8, 10, 12 og 14 træder i kraft den 1. juli 2018. Dette indebærer, at ændringerne ved foreslåede § 7, nr. 1-7, 9, 11 og 13, alene vil være gældende i perioden indtil 1. juli 2018.

Fra og med den 1. juli 2018 vil de gældende regler om henholdsvis 15 og 30 timers sprogstimulering til tosprogede børn, der ikke går i dagtilbud, på ny være gældende for alle tosprogede børn, der ikke går i dagtilbud og har behov for sprogstimulering, herunder børn, der har fået opholdstilladelse efter de i forslaget anførte bestemmelser i udlændingeloven.

Med det foreslåede *stk. 5* gives der mulighed for, at kommunalbestyrelsen for børn, der den 30. juni 2018 er optaget i tilbud om sprogunderstøttende aktiviteter i henhold til dagtilbudslovens § 11, stk. 9, kan beslutte, at

børnene indtil skolestart kan fortsætte i tilbuddet fremfor at overgå til et 15 eller 30 timers sprogstimulerings-tilbud efter dagtilbudslovens § 11, stk. 4 eller 5, som affattet ved denne lovs § 7, nr. 8.